

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

11 december 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET AANVULLING DECREET MILIEUEFFECT- EN VEILIGHEIDSRAPPORTAGE

DECREET INSTEMMING MET SAMENWERKINGSAKKOORD TOT OPRICHTING VAN EEN AGENTSCHAP VOOR BUITENLANDSE HANDEL

RESOLUTIE GEBRUIK VAN WATERDOORLATENDE BETONPRODUCTEN

RESOLUTIE AANBEVELINGEN UITVOERINGSPLAN HUISHOUELIJKE AFVALSTOFFEN 2003-2007

VERZOEKSCHRIFT AANWERVING VAN WERKNEMERS MET EEN ARBEIDSOVEREENKOMST VAN ONBEPAALENDE DUUR

Inhoud

Nr. 19

Woensdag 11 december 2002
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
In eerste lezing in commissie aangenomen artikelen	
Indiening	6
Tekst aangenomen door commissies	
Indiening	6
Voorontwerp van decreet	
Indiening	6
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	6
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	6
Ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage – 1312 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	7
Sprekers : mevrouw Isabel Vertriest en minister Vera Dua	
Artikelsgewijze bespreking	7
Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor Buitenlandse Handel – 1323 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	38
Sprekers : de heren Patrick Hostekint, verslaggever, Ludwig Caluwé, Stefaan Platteau, Karim Van Overmeire, Luk Van Nieuwenhuysen, Peter De Ridder en Kris Van Dijck en minister Jaak Gabriels	
Artikelsgewijze bespreking	50

Voorstel van resolutie van de heren Patrick Lachaert en Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jos Bex betreffende het gebruik van waterdoorlatende betonproducten – 1227 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking	50
Sprekers : de heer Patrick Lachaert, mevrouw Marleen Van den Eynde en minister Vera Dua	
Voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Jacky Maes en Patrick Lachaert betreffende aanbevelingen in verband met het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 – 1468 (2002-2003) – Nr. 1	
Bespreking	52
Sprekers : de heren Jacky Maes, Jef Van Looy en Johan Malcorps, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Patrick Lachaert en Jos Bex en minister Vera Dua	
Verzoekschrift betreffende de aanwerving van werknemers met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur – 1443 (2002-2003) – Nr. 1	
Verslag	66
Regeling van de werkzaamheden	67

VOORZITTER : De heer André Denys, onder-voorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Marijke Dillen, Miel Verrijken : gezondheidsredenen ;

Claudine De Schepper, Sven Gatz, Erik Matthijs : ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Benin inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2001
– 1479 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Burkina Faso inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2001
– 1480 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de federale islamitische republiek der Comoren inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2001

– 1481 (2002-2003) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Lusaka op 28 mei 2001

– 1482 (2002-2003) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Kroatië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 31 oktober 2001

– 1483 (2002-2003) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet betreffende de oppervlaktedelfstoffen

– 1486 (2002-2003) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Peter De Ridder houdende de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking
– 1477 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heren Jos De Meyer en Jan Loones, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Gerald Kindermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jef Van Looy houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
– 1485 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van decreet van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Francis Vermeiren, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen, Bruno Tobback en Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Kinderrechtencommissariaat en instelling van het ambt van Kinderrechtencommissaris en van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst
– 1487 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Dirk Holemans, André Denys, Herman Lauwers en Peter De Ridder betreffende de voorstellen en aanbevelingen uit de jaarverslagen van de Vlaamse Ombudsdienst
– 1475 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé, Eddy Schuermans en Erik Matthijs betreffende de benchmarkconvenanten en de richtlijn inzake de handel in uitstootrechten
– 1478 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, voor

Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme en voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

- Voorstel van resolutie van de heren Patrick Lachaert en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Herman Lauwers betreffende de problematiek van de weekendverblijven
– 1484 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de hoorzitting over het voorstel van decreet van de heer Herman Lauwers c.s. houdende instelling van een kader voor het afsluiten van samenwerkingsovereenkomsten tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap met het oog op de organisatie van inburgeringstrajecten voor nieuwkomers
– 129 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Dirk De Cock over het voorstel van resolutie van de heren Frans Ramon, Gilbert Van Baelen, Lucien Suykens, Dirk De Cock, Kris Van Dijck en Luc Martens betreffende het aanbieden van degelijk filosofieonderwijs voor iedereen
– 1138 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 14 (2002-2003) – Nr. 3
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stede-

Voorzitter

- lijk Beleid uitgebracht door de heer Frans De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-B.
  - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden. uitgebracht door de heren Louis Bril, Patrick Hostekint en André Moreau aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-C.
  - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-D.
  - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Frans De Cock, Eddy Schuermans en Jef Van Looy en mevrouw Veerle Declercq aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-E.
  - Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Dirk Holemans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-F.
  - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert en mevrouw Isabel Vertriest aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-G.
  - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-H.
  - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Eloi Glorieux aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-I.
  - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-J.
  - Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 8-K.
  - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 15 (2002-2003) – Nr. 9.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 18 (2002-2003) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Anne-Marie Baeke aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-B.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Louis Bril en Patrick Hostekint aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-C.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-D.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Jos De Meyer, Jan Laurys en Eddy Schuermans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-E.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Dirk Holemans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-F.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert en mevrouw Isabel Vertriest aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-G.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Dirk De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-H.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Eloi Glorieux aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-I.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-J.

Voorzitter

- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 5-K.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19 (2002-2003) – Nr. 6.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het voorstel van resolutie van de heren André Van Nieuwerkerke, Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, Frans Ramon, Dirk De Cock en Chris Vandebroeke betreffende de samenwerking tussen de gemeenschappen en de federale fiscale administratie voor een optimale toekenning van de studiebeurzen
– 1383 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jos De Meyer over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2002
– 1437 (2002-2003) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 8.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Anne-Marie Baeke over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 9.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 10.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 11.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 12.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert en mevrouw Isabel Vertriest over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 13.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 14.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Eloi Glorieux over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 15.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 16.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003
– 1438 (2002-2003) – Nr. 17.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Frans Ramon over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de eindtermen van het derde leerjaar van de derde graad van het gewoon beroepssecundair onderwijs
  - 1354 (2002-2003) – Nr. 2.

IN EERSTE LEZING IN COMMISSIE AANGENOMEN ARTIKELEN
Indiening

De voorzitter : De volgende artikelen werden in eerste lezing aangenomen :

- In eerste lezing aangenomen artikelen van het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid
  - 1209 (2001-2002) – Nr. 4.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES
Indiening

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de Commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003
  - 1438 (2000-2001) – Nr. 18.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet betreffende het inwerkingsbeleid, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 29 november 2002 (VR 12/2002-2003).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 oktober 2002 en de nieuwsbrief kasbeheer van oktober 2002 (DOC 85/2002-2003).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief N 10-2.156.887 B2 d.d. 27 november 2002 betreffende de vraag om inzage- en informatie-

Voorzitter

recht vanwege de heer Carl Decaluwe, Vlaams volksvertegenwoordiger d.d. 13 november 2002 inzake de betaling van de bezoldiging van de speciaal adviseur door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (DOC 84/2002-2003).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage – 1312 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik zal het kort houden omdat het verslag erg duidelijk is. Het gaat om een vrij technische materie. Toch wil ik nog even het belang ervan benadrukken.

We willen nieuwe stappen zetten in de voorkoming van milieuvervuiling. Het voorzorgsprincipe ligt ons na aan het hart, en met dit decreet passen we dat toe. De vervuiling is enorm : er is nood aan een enorme bodemsanering en ook de watervervuiling is groot. Er zijn dus redenen genoeg om aan preventie te doen. Daarom is het belangrijk dat de MER van toepassing wordt op plannen en programma's. Al in de planningsfase moet worden onderzocht wat de milieu-effecten zijn. Verder wordt de veiligheidsrapportage van toepassing op ruimte-

lijke plannen. Het is belangrijk dat op die manier ook de cumulatieve effecten in rekening worden gebracht.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik sluit me aan bij wat mevrouw Vertriest heeft gezegd. Het is een vrij technisch decreet, maar het biedt mogelijkheden om in de toekomst veiligheids- en milieu-effecten goed in te schatten. Zo maken we ook een aantal van onze overtredingen van Europese richtlijnen ongedaan, en dat is positief.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 1.1.2, § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt een 8° toegevoegd dat luidt als volgt :

"8° milieutechnische eenheid : verschillende inrichtingen en/of activiteiten, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee ze verbonden zijn, die als één geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat ze kunnen berokkenen aan mens of milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen en activiteiten, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen en

Voorzitter

activiteiten ten opzichte van andere inrichtingen en activiteiten.

Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen."

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 3.1.2, 4°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK I

Definities, productierele bepalingen, doelstellingen en kenmerken van de milieueffect- en veiligheidsrapportage

AFDELING I

Definities

Artikel 4.1.1

§ 1. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, wordt verstaan onder :

1° milieueffectrapportage : de procedure die al dan niet leidt tot het opstellen en goedkeuren van een milieueffectrapport over een voorgenomen actie en in voorkomend geval tot het gebruik ervan als hulpmiddel bij de besluitvorming omtrent deze actie, hierna m.e.r. te noemen ;

2° veiligheidsrapportage : de procedure die al dan niet leidt tot het opstellen en goedkeuren van een ruimtelijk veiligheidsrapport of een omgevingsveiligheidsrapport over een voorgenomen actie en in voorkomend geval tot het gebruik ervan als hulpmiddel bij de besluitvorming omtrent deze actie, hierna v.r. te noemen ;

3° actie : een plan, programma en/of project ;

4° plan of programma : een document waarin beleidsvoornemens, beleidsontwikkelingen of grootschalige overheids-, particuliere of gemengde activiteiten worden aangekondigd en dat wordt opgemaakt en vastgesteld, gewijzigd of herzien op initiatief of onder toezicht van het Vlaamse Gewest, de provincies, de intercommunales en/of de gemeenten, en/of van de federale overheid of waarvoor medefinanciering voorzien is door de Europese Gemeenschap of door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking, voorzover het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieu- of veiligheids-effecten kan hebben op het grondgebied van het Vlaamse Gewest ;

5° project :

a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit :

– de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen ; of

– de exploitatie van een inrichting ; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten ; of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking ;

6° rapport : een milieueffectrapport over een plan of programma, een milieueffectrapport over een project, een ruimtelijk veiligheidsrapport of een omgevingsveiligheidsrapport ;

7° milieueffectrapport over een plan of programma : een openbaar document waarin, van een voorgenomen plan of programma en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven, de te verwachten gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een

Voorzitter

systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd, en aangegeven wordt op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden, hierna plan-MER te noemen ;

8° milieueffectrapport over een project : een openbaar document waarin, van een voorgenomen project en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven, de te verwachten gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd, en aangegeven wordt op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden, hierna project-MER te noemen ;

9° ruimtelijk veiligheidsrapport : een openbaar document waarin, van een voorontwerp van ruimtelijke uitvoeringsplan en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven, een wetenschappelijke beoordeling wordt gegeven van de geplande ontwikkelingen met betrekking tot nieuwe of bestaande inrichtingen en hun omgeving, wanneer de plaats van vestiging ervan of de ontwikkelingen zelf het risico op een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken, hierna RVR te noemen ;

10° omgevingsveiligheidsrapport : een openbaar document waarin – naast een beschrijving van het veiligheidsbeheersysteem van een inrichting – van een project en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven, de scenario's voor zware ongevallen in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geïdentificeerd, geanalyseerd en geëvalueerd, en wordt aangetoond welke maatregelen kunnen en zullen worden getroffen om die zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken, hierna OVR te noemen ;

11° niet-technische samenvatting : een samenvatting van een rapport die begrijpelijk is voor het publiek en toelaat om een voldoende zicht te krijgen op de milieueffecten of de mogelijke zware ongevallen en de mogelijke of te nemen maatregelen ;

12° administratie : de door de Vlaamse regering aangewezen diensten die bevoegd zijn voor het leefmilieu ;

13° initiatiefnemer :

a) voor wat de verplichtingen inzake de ruimtelijke uitvoeringsplannen betreft : de overheid die het initiatief neemt tot opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig artikel 41, 44 en 48 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;

b) voor wat de verplichtingen inzake de overige plannen en programma's betreft, in dalende volgorde van voorkeur : de publiek- of privaatrechtelijke organisatie die verantwoordelijk is voor de opmaak van een plan of programma ; of de overheid die verantwoordelijk is voor de vaststelling van een plan of programma of voor het toezicht daarop ;

c) voor wat de verplichtingen inzake projecten betreft : de aanvrager of houder van een vergunning voor een project ;

14° het samenwerkingsakkoord : het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, goedgekeurd bij het decreet van 17 juli 2000 ;

15° betekening : het verzenden bij ter post aangetekende brief, met bericht van ontvangst ;

16° ontvangstbewijs : de schriftelijke bevestiging van ontvangst van een zending, getekend door de geadresseerde of zijn gemachtigde ;

17° dag : kalenderdag ;

18° publiek : een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen.

§ 2. De definities in het samenwerkingsakkoord gelden voor alle bepalingen van deze titel die betrekking hebben op de veiligheidsrapportage.

– Aangenomen.

Voorzitter

AFDELING II

Algemene bepalingen met betrekking
tot de procedures

Artikel 4.1.2

§ 1. De termijnen gaan in :

1° in geval van betekening, op de dag na de datum van de poststempel ;

2° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs, op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

Betekeningen en mededelingen van eenzelfde beslissing of document aan meer dan één persoon, gebeuren op dezelfde dag.

§ 2. De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.1.3

De initiatiefnemer doet bij de kennisgeving of de aanmelding of het verzoek tot vrijstelling of ontheffing keuze van woonst in België. Alle betekeningen en mededelingen geschieden aan de gekozen woonplaats.

Wijziging van keuze van woonplaats wordt bekend aan de administratie.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Doelstelling en kenmerken

Artikel 4.1.4

§ 1. De milieueffect- en veiligheidsrapportage beoogt, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken en/of die een zwaar ongeval teweeg kunnen brengen, aan het milieubelang en de veiligheid en de gezondheid

van de mens een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

§ 2. Ter realisatie van de doelstelling, bedoeld in § 1, heeft de milieueffect- en veiligheidsrapportage als essentiële kenmerken :

1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten, of in het geval van zware ongevallen mogelijke, gevolgen voor mens en milieu, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of te compenseren ;

2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie ;

3° de actieve openbaarheid van de rapportage en de besluitvorming over de voorgenomen actie.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Relaties tussen rapportages

Artikel 4.1.5

In voorkomend geval wordt in latere rapportages, die worden opgesteld krachtens deze titel, rekening gehouden met de rapportages die krachtens deze titel werden uitgevoerd in eerdere stadia van de besluitvorming en met de goedgekeurde rapporten die daarvan het resultaat waren. ?

– *Aangenomen.*

Artikel 4.1.6

§ 1. Als meerdere rapportages moeten worden uitgevoerd, hetzij krachtens deze titel, hetzij krachtens deze titel en andere gewestelijke en/of federale regelgeving, neemt de administratie op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) een beslissing over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en voor-

Voorzitter

zover mogelijk van de verschillende rapportages. Er wordt in ieder geval naar gestreefd dat de verschillende rapportages zoveel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd.

De administratie neemt een beslissing over de wenselijkheid van de afstemming of integratie uiterlijk bij haar beslissing over de inhoud van het rapport, bedoeld in artikel 4.2.5, § 1, 4.3.5, § 1 en 4.5.3, § 1.

De administratie en de initiatiefnemer(s) plegen hierover vooraf overleg.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de modaliteiten van de afstemming en integratie van de rapportages en rapporten in de gevallen bedoeld in dit artikel.

Deze afstemming of integratie kan betrekking hebben op rapportages in verschillende beleidsdomeinen.

– *Aangenomen.*

AFDELING V**Doorwerking in de besluitvorming****Artikel 4.1.7**

De overheid houdt bij haar beslissing over de voorgenomen actie, en in voorkomend geval ook bij de uitwerking ervan, rekening met het goedgekeurde rapport of de goedgekeurde rapporten en met de opmerkingen en commentaren die daarover werden uitgebracht.

Zij motiveert elke beslissing over de voorgenomen actie in het bijzonder op volgende punten :

- 1° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven, behalve dan voor wat het omgevingsveiligheidsrapport betreft ;
- 2° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief ;
- 3° de in het rapport of de rapporten voorgestelde maatregelen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II**Milieueffectrapportage over plannen en programma's****AFDELING I****Toepassingsgebied****Artikel 4.2.1**

Voorgenomen plannen en programma's worden, alvorens ze kunnen worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.2.2

§ 1. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage I, de plannen en programma's aan die worden onderworpen aan de in dit hoofdstuk bedoelde vorm van milieueffectrapportage.

§ 2. De Vlaamse regering beslist geval per geval en aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage I, of andere plannen en programma's dan die vermeld in §§ 1 en 3 al dan niet worden onderworpen aan de in dit hoofdstuk bedoelde vorm van milieueffectrapportage omdat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.

§ 3. De Vlaamse regering wijst de plannen en programma's aan die niet worden onderworpen aan de in dit hoofdstuk bedoelde vorm van milieueffectrapportage omdat de desbetreffende besluitvormingsprocedure de in artikel 4.1.4, § 2 opgesomde essentiële kenmerken van de milieueffectrapportage heeft.

§ 4. Vooraleer zij een beslissing neemt overeenkomstig §§ 1, 2 of 3, raadpleegt de Vlaamse regering de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

Voorzitter

Artikel 4.2.3

Bij een beslissing overeenkomstig §§ 1 of 2 duidt de Vlaamse regering eveneens de administraties, overheidsinstellingen en organisaties die een vertegenwoordiger hebben in SERV of MINA-Raad aan, die overeenkomstig artikel 4.2.4, § 4, eerste lid een afschrift van de kennisgeving moeten ontvangen.

De beslissingen van de Vlaamse regering, alsmede de motivatie ervoor, worden bekendgemaakt.

§ 5. Wanneer een plan of programma dat overeenkomstig dit artikel al dan niet aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen en dat is opgesteld met het doel om te worden omgezet in een thematisch gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, bedoeld in artikel 37 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, nadien wordt omgezet in een thematisch gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan dat wel valt onder de toepassing van dit hoofdstuk, dan is voor dat ruimtelijk uitvoeringsplan voldaan aan de bepalingen van dit hoofdstuk als :

- het daaraan voorafgaande planningsproces beantwoordt aan de in artikel 4.1.4, § 2 bedoelde essentiële kenmerken ; of
- het daarvoor opgestelde plan-MER is opgesteld conform de bepalingen van dit hoofdstuk en kan gelden als plan-MER voor het thematisch gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

De plenaire vergadering, bedoeld in artikel 41 of 44 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wordt slechts aangekondigd nadat de initiatiefnemer van het plan of programma, respectievelijk van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan ten aanzien van de administratie heeft aangetoond dat aan de in het eerste lid bedoelde verplichtingen is voldaan.

De Vlaamse regering bepaalt wat moet worden verstaan onder een thematisch ruimtelijk uitvoeringsplan.

Ze kan nadere regelen vaststellen inzake de in het eerste lid bedoelde verplichtingen.

– *Aangenomen.*

§ 1. De Vlaamse regering kan op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.2.2 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, vrijstellen van milieueffectrapportage als de bescherming van het algemeen belang noodzakelijk maakt dat op een noodsituatie wordt gereageerd met het onverwijld opmaken, vaststellen en uitvoeren van het plan of programma.

De Vlaamse regering gaat in dit geval na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en of de aldus verzamelde informatie ter beschikking van het publiek wordt gesteld.

§ 2. Onverminderd § 5, kan de administratie op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.2.2 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, toch ontheffen van milieueffectrapportage als ze oordeelt dat :

- 1° een toetsing aan de criteria van bijlage I uitwijst dat het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu omdat het plan of programma het gebruik van een klein gebied op lokaal niveau bepaalt of omdat het kleine wijzigingen aan een plan of programma betreft ; of
- 2° het voorgenomen plan of programma een uitwerking, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten ; of
- 3° een toetsing aan de criteria van bijlage I uitwijst dat het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en het geen plan of programma betreft als bedoeld in artikel 3, § 2 van de Richtlijn betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's.

§ 3. Het verzoek, bedoeld in §§ 1 of 2, bevat ten minste :

- 1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of programma, in voorkomend geval met inbegrip van een afbakening van het gebied waarop het plan of programma betrekking heeft ;

Voorzitter

2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor het aanvangen van de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, bedoeld in § 5 ;

3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

§ 4. De initiatiefnemer bezorgt het verzoek aan de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs.

§ 5. Als het voorgenomen plan of programma, waarvoor een ontheffingsverzoek werd ingediend overeenkomstig § 2, aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie en/of in verdragspartijen bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend in Espoo op 25 februari 1991 en/of in andere gewesten of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, bezorgt de administratie onverwijld de volgende informatie aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten :

1° een afschrift van het verzoek, bedoeld in § 2 ;

2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen plan of programma van toepassing is ;

3° een aanduiding van de besluitvorming waaraan het voorgenomen plan of programma is onderworpen en een beschrijving van het doel ervan, alsook van de toepasselijke besluitvormingsprocedure.

De zending bevat de vermelding dat de bevoegde autoriteiten binnen een termijn van dertig dagen na de verzending van het afschrift, hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

§ 6. De Vlaamse regering, respectievelijk de administratie neemt onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek tot vrijstelling of ontheffing een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die eraan zijn verbonden.

De beslissing wordt binnen een termijn van veertig dagen na ontvangst van het verzoek bekendgemaakt, ter inzage gelegd bij de administratie en aan de initiatiefnemer betekend.

Als de Vlaamse regering of de administratie dit gemotiveerd beslissen, worden de termijnen, bedoeld in het eerste en tweede lid van deze bepaling, verlengd tot zestig, respectievelijk zeventig dagen. In dit geval brengt de administratie de initiatiefnemer op de hoogte van de termijnverlenging.

§ 7. De definitieve beslissing wordt door de initiatiefnemer gevoegd bij het ontwerp van plan of programma dat het voorwerp zal uitmaken van besluitvorming.

§ 8. De administratie zorgt ervoor dat een afschrift van de definitieve beslissing tot vrijstelling of ontheffing, bedoeld in §§ 1 en 2, onverwijld en in ieder geval voor de beslissing over het voorgenomen plan of programma wordt verstuurd naar :

1° de Commissie van de Europese Gemeenschap ;

2° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten van de gewesten, lidstaten en verdragspartijen, bedoeld in § 5.

§ 9. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake de vrijstelling en de ontheffing.

– *Aangenomen.*

AFDELING II**Kennisgeving en inhoudsafbakening van het voorgenomen plan-MER****Artikel 4.2.4**

§ 1. De initiatiefnemer brengt de administratie tijdig en door betekening of tegen ontvangstbewijs in kennis van het voorgenomen plan-MER.

§ 2. De kennisgeving bevat ten minste :

1° een beschrijving en verduidelijking van de intenties inzake het voorgenomen plan of programma en een afbakening van het gebied waarop het plan of programma betrekking heeft ;

2° in voorkomend geval een afschrift van het ontwerpplan of -programma en een verwijzing naar de besluitvormingsprocedure die ervoor van toepassing is ;

Voorzitter

- 3° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor het aanvangen van de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, bedoeld in § 5 ;
- 4° in voorkomend geval de relevante gegevens uit vorige rapportages en uit de goedgekeurde rapporten die daaruit zijn voortgekomen ;
- 5° een document waarin, steunend op de vereisten van artikel 4.2.7 en van het m.e.r.-richtlijnenboek, de inhoudelijke aanpak – met inbegrip van de methodologie – van het plan-MER wordt voorgesteld ;
- 6° een beknopte beschrijving van de alternatieven voor het ontwerpplan of –programma of voor onderdelen ervan, die de initiatiefnemer heeft overwogen en, bondig weergegeven, zijn bedenkingen over de voor- en nadelen van de verschillende alternatieven ;
- 7° de relevante gegevens over de voorgestelde erkende MER-coördinator en het voorgestelde team van MER-deskundigen, bedoeld in artikel 4.2.6, en de taakverdeling tussen de deskundigen ;
- 8° in voorkomend geval de gronden voor de vraag tot onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging van de kennisgeving of aangeduide delen ervan.

§ 3. De administratie neemt een beslissing over de volledigheid van de kennisgeving. De beslissing vermeldt alle punten van onvolledigheid van de kennisgeving. De kennisgeving is onvolledig als gegevens of documenten ontbreken die vereist zijn op grond van § 2.

Als de initiatiefnemer in de kennisgeving een vraag stelde tot onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging van de kennisgeving of delen ervan, maakt de administratie in haar beslissing een belangenafweging overeenkomstig artikel 8, § 5, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking en ter inzagelegging. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

Tegen de beslissing tot onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging staat beroep open overeenkomstig artikel 14 tot en met 18 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur.

De procedure kan slechts worden verdergezet wanneer de kennisgeving volledig is.

De administratie betekent haar beslissing aan de initiatiefnemer onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van twintig dagen na ontvangst van de kennisgeving.

§ 4. De administratie zorgt voor de bekendmaking en de terinzagelegging van de kennisgeving binnen een termijn van tien dagen na volledigverklaring van de kennisgeving. Ze bezorgt een afschrift van de kennisgeving aan de overeenkomstig artikel 4.2.2, § 4, door de Vlaamse regering per categorie van plan of programma of geval per geval aangeduide administraties, overheidsinstellingen en/of organisaties die een vertegenwoordiger hebben in de SERV of MINA-Raad.

De administratie bezorgt de initiatiefnemer onverwijld een afschrift van de bekendmaking en informeert de initiatiefnemer over de aanvangs- en afsluitingsdatum van de terinzagelegging.

Voor de door de Vlaamse regering aangewezen plannen en programma's maakt de administratie binnen de in het eerste lid bedoelde termijn tevens een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving over aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente of gemeenten en/of de bestendige deputatie van de provincie of provincies, waarvoor het plan of programma relevant is. De gemeenten en/of provincies leggen het afschrift ter inzage van het publiek binnen een termijn van tien dagen na ontvangst ervan.

Bij de bekendmaking of terinzagelegging wordt duidelijk aangegeven dat eventuele opmerkingen over de inhoudsafbakening van het voorgenomen plan-MER binnen een termijn van dertig dagen na de bekendmaking of terinzagelegging, al dan niet via de gemeente, aan de administratie moeten worden bezorgd, behoudens verlenging van deze termijn.

§ 5. Als het voorgenomen plan of programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie en/of in verdragspartijen bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend in Espoo op 25 februari 1991 en/of in

Voorzitter

andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, bezorgt de administratie onverwijld de volgende informatie aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten :

- 1° een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving ;
- 2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen plan of programma van toepassing is ;
- 3° een aanduiding van de besluitvorming waaraan het voorgenomen plan of programma is onderworpen en een beschrijving van het doel ervan, alsook van de toepasselijke besluitvormingsprocedure.

Deze zending vermeldt dat de bevoegde autoriteiten binnen een termijn van veertig dagen na verzending van het afschrift hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.2.5

§ 1. De administratie neemt onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van zestig dagen na de volledig-verklaring van de kennisgeving een beslissing over :

- 1° de inhoud van het plan-MER en de inhoudelijke aanpak van de rapportage, met inbegrip van de methodologie ;
- 2° de bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER ;
- 3° de aanstelling van de opstellers van het plan-MER, bedoeld in artikel 4.2.6.

In voorkomend geval geeft deze beslissing invulling aan artikel 4.2.7, § 2. Ze kan tevens bepalingen bevatten inzake het beknopt of niet behandelen van de minder of niet relevante milieueffecten, bedoeld in artikel 4.2.7, § 1, 2°.

De administratie houdt bij haar beslissing rekening met de opmerkingen en commentaren inzake de inhoudsafbakening van het voorgenomen plan-

MER van de instanties en in voorkomend geval het publiek, bedoeld in artikel 4.2.4, §§ 4 en 5, en in het bijzonder met die opmerkingen en commentaren die handelen over te onderzoeken effecten, alternatieven of maatregelen.

§ 2. De administratie maakt haar beslissing bekend en deelt ze binnen een termijn van zeventig dagen na de volledigverklaring van de kennisgeving mee aan :

- 1° de initiatiefnemer, door betekening ;
- 2° de administraties, overheidsinstellingen en/of organisaties, bedoeld in artikel 4.2.4, § 4, eerste lid ;
- 3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, bedoeld in artikel 4.2.4, § 5.

§ 3. Als artikel 4.2.4, § 5, van toepassing is, of als de in artikel 4.2.4, § 4, eerste lid bedoelde administraties, overheidsinstellingen en/of organisaties hierom verzoeken, worden de termijnen, bedoeld in §§ 1 en 2, verlengd tot tachtig, respectievelijk negentig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer en de in artikel 4.2.4, § 4, eerste lid bedoelde administraties, overheidsinstellingen en/of organisaties kunnen een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

§ 5. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen inzake de kennisgeving, de bekendmaking, de terinzagelegging, de mogelijkheid om opmerkingen en commentaren uit te brengen en de inhoudsafbakening.

– *Aangenomen.*

AFDELING III**Het opstellen van het plan-MER****Artikel 4.2.6**

§ 1. Het plan-MER wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Voorzitter

De initiatiefnemer moet hiervoor een beroep doen op een erkende MER-coördinator. Hij stelt aan de MER-coördinator alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de MER-coördinator zijn taak naar behoren kan vervullen.

§ 2. De erkende MER-coördinator mag geen belang hebben bij het voorgenomen plan of programma of de alternatieven, noch betrokken worden bij de latere uitvoering van het plan of programma. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit en geeft in voorkomend geval leiding aan een team van medewerkers dat geheel of gedeeltelijk door de initiatiefnemer ter beschikking wordt gesteld.

De erkende MER-coördinator waakt erover dat de samenstelling van het team van medewerkers het mogelijk maakt om het plan-MER op te stellen in overeenstemming met het m.e.r.-richtlijnenboek en met de in artikel 4.2.5, § 1 bedoelde inhoudsafbakening en bijzondere richtlijnen.

§ 3. Tijdens het opstellen van het plan-MER is de erkende MER-coördinator gehouden tot overleg met de administratie. De MER-coördinator moet in voorkomend geval de aanvullende bijzondere schriftelijke richtlijnen van de administratie, als aanvulling op de afgebakende inhoud en de bijzondere richtlijnen, bedoeld in artikel 4.2.5, § 1, in acht nemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.2.7

§ 1. Tenzij anders is bepaald in de beslissing, bedoeld in artikel 4.2.5, § 1, bestaat het plan-MER ten minste uit de volgende onderdelen :

1° een algemeen deel dat de volgende informatie bevat :

- a) een beschrijving van de doelstellingen en krachtlijnen van het voorgenomen plan of programma en van het verband met andere, relevante plannen en programma's ;
- b) een overzicht van de motieven voor het voorgenomen plan of programma ;
- c) een schets van de beschikbare alternatieven voor het voorgenomen plan of programma

of onderdelen ervan ; onder meer inzake doelstellingen, locaties en wijze van uitvoering of inzake de bescherming van het milieu ;

- d) een vergelijking tussen het voorgenomen plan of programma en de beschikbare alternatieven die redelijkerwijze onderzocht kunnen worden, alsmede de motivatie voor de selectie van de te onderzoeken alternatieven ;
- e) een verwijzing naar de wettelijke, decretale en reglementaire voorschriften die vanuit het oogpunt van het milieubeleid relevant zijn bij de uitvoering van het voorgenomen plan of programma of voor de onderzochte alternatieven, en een onderzoek naar de mate waarin het voorgenomen plan of programma of de alternatieven ermee verenigbaar zijn, alsmede de op internationaal, communautair, nationaal of gewestelijk niveau vastgestelde doelstellingen ter bescherming van het milieu, die relevant zijn voor het plan of programma, alsook de wijze waarop met deze doelstellingen en andere milieuverwegingen rekening is gehouden bij de voorbereiding van het plan of programma ;
- f) een beschrijving van de bestaande toestand van het milieu (met inbegrip van de milieukenmerken van gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn en van alle bestaande milieuproblemen), voorzover de tenuitvoerlegging van het voorgenomen plan of programma of van één van de onderzochte alternatieven daarvoor gevolgen kan hebben, en een beschrijving van de te verwachten ontwikkeling van dat milieu indien noch het voorgenomen plan of programma, noch één van de alternatieven wordt uitgevoerd ;

2° een deel betreffende de milieueffecten dat de volgende informatie bevat :

- a) een beschrijving van de methodieken die werden gebruikt voor de bepaling en de beoordeling van de milieueffecten ;
- b) een beschrijving en onderbouwde beoordeling van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen plan of programma en van de onderzochte alternatieven op of inzake, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ontwikkeling, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grond-

Voorzitter

stoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de mobiliteit, en de samenhang tussen de genoemde factoren ; deze beschrijving van de milieueffecten omvat de directe, en in voorkomend geval de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middellange en lange termijn van het voorgenomen plan of programma ; de beoordeling van de aanzienlijke milieueffecten gebeurt onder meer in het licht van de overeenkomstig Hoofdstuk II van Titel II van dit decreet vastgestelde milieukwaliteitsnormen ;

- c) een beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de aanzienlijke negatieve milieueffecten van het voorgenomen plan of programma op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of te compenseren ;
  - d) een beschrijving van de voorzieningen die redelijkerwijze kunnen worden getroffen voor een behoorlijke monitoring en evaluatie van de effecten van het voorgenomen plan of programma ;
  - e) een globale evaluatie van het voorgenomen plan en programma en de onderzochte alternatieven ;
- 3° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer en/of de erkende MER-coördinator en zijn medewerkers hebben ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de gevolgen daarvan voor de wetenschappelijkheid van het rapport ;
- 4° een niet-technische samenvatting van de verstrekte informatie zoals omschreven in 1° tot en met 3°.
- § 2. Het plan-MER moet de in § 1 genoemde informatie slechts bevatten :
- 1° voorzover ze relevant is voor het stadium van het planningsproces waarin de milieueffectrapportage wordt uitgevoerd en voorzover ze relevant is in het licht van de inhoud en het detaille-

ringsniveau van het voorgenomen plan of programma ;

- 2° voorzover de bestaande kennis en de bestaande effectanalyse- en beoordelingsmethodes redelijkerwijze toelaten om deze informatie te verzamelen en te verwerken ;
- 3° voorzover de uitvoerigheid van het voorgenomen plan of programma dit redelijkerwijze toelaat.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake de inhoud van het plan-MER.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Het onderzoek en het gebruik van het plan-MER

Artikel 4.2.8

§ 1. De initiatiefnemer bezorgt het voltooid plan-MER door betekening of tegen ontvangstbewijs aan de administratie.

§ 2. De administratie toetst het plan-MER inhoudelijk aan :

- 1° de beslissing, bedoeld in artikel 4.2.5, § 1 ;
- 2° in voorkomend geval, de overeenkomstig artikel 4.2.6, § 3, door haar verstrekte aanvullende bijzondere richtlijnen ;
- 3° de overeenkomstig artikel 4.2.7 vereiste gegevens.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het plan-MER-verslag en leidt tot de goed- of afkeuring van het plan-MER. Als de administratie het plan-MER afkeurt, vermeldt het verslag alle punten waarop het plan-MER tekortschiet. De administratie keurt het plan-MER onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van vijftig dagen na ontvangst ervan, goed of af.

§ 3. De administratie bezorgt haar beslissing betreffende de goed- of afkeuring van het plan-MER binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst ervan aan :

Voorzitter

- 1° de initiatiefnemer, door betekening ;
- 2° de administraties, overheidsinstellingen en/of organisaties, bedoeld in artikel 4.2.4, § 4, eerste lid ;
- 3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, bedoeld in artikel 4.2.4, § 5 ;
- 4° de erkende MER-coördinator, bedoeld in artikel 4.2.6.

De beslissing bevat ook een afschrift van het plan-MER-verslag, bedoeld in § 2, en vermeldt dat de initiatiefnemer tegen de beslissing een gemotiveerd verzoek tot heroverweging kan betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs binnen een termijn van twintig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.2.9

§ 1. Vanaf de betekening van de beslissing, bedoeld in artikel 4.2.8, § 3, liggen het goedgekeurde plan-MER, het plan-MER-verslag, bedoeld in artikel 4.2.8, § 2, de beslissing, bedoeld in artikel 4.2.5, § 1, en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen, bedoeld in artikel 4.2.6, § 3, ter inzage bij de administratie en in voorkomend geval bij de initiatiefnemer.

§ 2. De initiatiefnemer kan aan de administratie vragen om te onderzoeken of ze, overeenkomstig artikel 8, § 5, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur, gegevens in de in § 1 bedoelde stukken aan ter inzagelegging moet onttrekken. Hij stelt zijn vraag aan de administratie uiterlijk op het moment dat hij het voltooide plan-MER aan de administratie bezorgt. Hij duidt in zijn vraag aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de ter inzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het plan-MER.

Ze maakt een belangenafweging overeenkomstig het bedoelde artikel. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan ter inzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de ter inzagelegging van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake het gebruik van het plan-MER bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen plan of programma en inzake de bekendmaking van het definitieve besluit over het plan of programma.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de wijze waarop de bevoegde autoriteiten en de burgers van de lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten, bedoeld in artikel 4.2.4, § 5, hun commentaar op het goedgekeurde plan-MER en het voorgenomen plan of programma kunnen meedelen, en betreffende de wijze waarop hierover overleg wordt gepleegd.

Het gemotiveerde besluit waarmee het plan of programma definitief wordt vastgesteld en een exemplaar van het plan of programma worden opgestuurd aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten, bedoeld in artikel 4.2.4, § 5. ?

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Milieueffectrapportage over projecten

AFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 4.3.1

Voorgenomen projecten worden, alvorens een vergunning kan worden aangevraagd voor de vergunningsplichtige activiteit die het voorwerp uitmaakt van het project, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 4.3.2

§ 1. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan die worden onderworpen aan de in dit hoofdstuk bedoelde vorm van milieueffectrapportage.

De verplichting tot het uitvoeren van een project-m.e.r. geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 2. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de andere dan in § 1 bedoelde categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een milieueffectrapport moet worden opgesteld op grond van een beslissing, geval per geval, van de administratie.

Deze mogelijkheid geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 3. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage II, aan voor welke veranderingen aan reeds bestaande projecten van de categorieën, bedoeld in §§ 1 en 2, overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een milieueffectrapport moet worden opgesteld op grond van een beslissing, geval per geval, van de administratie.

§ 4. De Vlaamse regering stelt, aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage II, de selectiecriteria vast op grond waarvan de administratie geval per geval beslist of voor de in §§ 2 en 3 bedoelde projecten overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Deze selectiecriteria moeten toelaten uit te maken of aan een bepaald project, dan wel aan een verandering daarvan, al dan niet aanzienlijke milieueffecten verbonden kunnen zijn.

Bij een beslissing overeenkomstig §§ 1, 2 of 3 duidt de Vlaamse regering eveneens de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen aan die, overeenkomstig artikel 4.3.4, § 4, een afschrift van de kennisgeving moeten ontvangen.

De selectiecriteria worden minstens om de vijf jaar herzien maar blijven geldig tot ze vervangen zijn door nieuwe. Ze worden meegedeeld aan de Europese Commissie.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.3.3

§ 1. Onverminderd § 5 kan de Vlaamse regering op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een welbepaald project dat overeenkomstig artikel 4.3.2 en dit artikel aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, vrijstellen van milieueffectrapportage als de bescherming van het algemeen belang noodzakelijk maakt dat op uitzonderlijke omstandigheden wordt gereageerd met het onverwijld uitvoeren van het project.

De Vlaamse regering gaat in dit geval na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en of de aldus verzamelde informatie ter beschikking van het publiek wordt gesteld.

§ 2. Onverminderd § 5 neemt de administratie op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een beslissing over de toepassing van de rapportageverplichting, bedoeld in artikel 4.3.2, §§ 2, 3 en 4.

§ 3 In de gevallen bedoeld in artikel 4.3.2 kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de administratie.

Onverminderd § 5 en voor zover het voorgenomen project niet valt onder de toepassing van de lijst van projecten die door de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 4.3.2., § 1 is vastgesteld, kan de administratie een project toch ontheffen van milieueffectrapportage als ze oordeelt dat :

- 1° vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin het project past of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten ; of
- 2° een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieu-

Voorzitter

we of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

§ 4. Het verzoek, bedoeld in §§ 1, 2 of 3, bevat ten minste :

- 1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen project met inbegrip van de ruimtelijke situering ervan ; de ruimtelijke situering bevat minstens een uittreksel van de ruimtelijke uitvoeringsplannen of de vigerende plannen van aanleg en van de topografische kaarten van de omgeving ;
- 2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor het aanvangen van de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, bedoeld in § 5 ;
- 3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

De initiatiefnemer bezorgt het verzoek aan de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs.

§ 5. Als het project aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie en/of in verdragspartijen bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend in Espoo op 25 februari 1991 en/of in andere gewesten of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, bezorgt de administratie onverwijld de volgende informatie aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten :

- 1° een afschrift van het verzoek, bedoeld in §§ 1, 2 of 3 ;
- 2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen project van toepassing is ;
- 3° een aanduiding van de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen project is onderworpen en een beschrijving van het doel ervan, alsook van de toepasselijke vergunningsprocedure(s).

De zending bevat de vermelding dat de bevoegde autoriteiten binnen een termijn van dertig dagen na de verzending van het afschrift, hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

§ 6. De Vlaamse regering, respectievelijk de administratie, neemt onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het verzoek een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die aan de vrijstelling of de ontheffing zijn verbonden.

De vrijstelling, bedoeld in § 1, wordt verleend voor een beperkte duur. Ze vervalt als het project niet wordt aangevangen binnen een termijn die in de beslissing wordt vastgesteld. Die termijn mag in geen geval langer zijn dan twee jaar.

De ontheffing, bedoeld in § 3, wordt verleend voor een beperkte duur. Ze vervalt als het project niet wordt aangevangen binnen een termijn die in de beslissing wordt vastgesteld. Die termijn mag in geen geval langer zijn dan vier jaar.

De beslissing wordt binnen een termijn van zeventig dagen na ontvangst van het verzoek bekendgemaakt, ter inzage gelegd bij de administratie en aan de initiatiefnemer betekend. In voorkomend geval maakt de initiatiefnemer de beslissing over aan het Comité voor de Preventie en Bescherming op het Werk en de milieucoördinator.

§ 7. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van de beslissing, bedoeld in §§ 2 of 3, aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

§ 8. De definitieve beslissing wordt door de initiatiefnemer gevoegd bij de vergunningsaanvraag.

§ 9. De administratie zorgt ervoor dat een afschrift van de definitieve beslissing onverwijld en in ieder geval voor de vergunningsbeslissing wordt verstuurd naar :

- 1° in de gevallen bedoeld in §§ 1 en 3, de Commissie van de Europese Gemeenschap ;
- 2° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten van de gewesten, lidstaten en verdragspartijen, bedoeld in § 5.

§ 10. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake de vrijstelling, de ontheffing en de toepassing van de rapportageverplichting.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING II

Kennisgeving en inhoudsafbakening
van het voorgenomen project-MER

Artikel 4.3.4

§ 1. De initiatiefnemer brengt de administratie tijdig en door betekening of tegen ontvangstbewijs in kennis van het voorgenomen project-MER.

§ 2. De kennisgeving bevat ten minste :

- 1° een beschrijving en verduidelijking van het project met inbegrip van de ruimtelijke situering ervan en in voorkomend geval het exploitatie-adres van de inrichting ; de ruimtelijke situering bevat minstens een uittreksel van de ruimtelijke uitvoeringsplannen of de vigerende plannen van aanleg en van de topografische kaarten van de omgeving ;
- 2° de vergunningen die moeten worden aangevraagd en in voorkomend geval de bestaande vergunningstoestand voor de exploitatie van de inrichting ;
- 3° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor het aanvangen van de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, bedoeld in § 5 ;
- 4° in voorkomend geval de relevante gegevens uit vorige rapportages en uit de goedgekeurde rapporten die daaruit zijn voortgekomen ;
- 5° een document waarin, steunend op de vereisten van artikel 4.3.7 en van het m.e.r.-richtlijnenboek, de inhoudelijke aanpak – met inbegrip van de methodologie – van het project-MER wordt voorgesteld ;
- 6° een beknopte beschrijving van de alternatieven voor het project of voor onderdelen ervan die de initiatiefnemer heeft overwogen en, bondig weergegeven, zijn bedenkingen over de voor- en nadelen van de verschillende alternatieven ;
- 7° de relevante gegevens over de voorgestelde erkende MER-coördinator en het voorgestelde team van erkende MER-deskundigen, bedoeld in artikel 4.3.6, en de taakverdeling tussen de deskundigen ;

8° in voorkomend geval de gronden voor de vraag tot onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging van de kennisgeving of aangeduide delen ervan.

§ 3. De administratie neemt een beslissing over de volledigheid van de kennisgeving. De beslissing vermeldt alle punten van onvolledigheid van de kennisgeving. De kennisgeving is onvolledig als gegevens of documenten ontbreken die vereist zijn op grond van § 2.

Als de initiatiefnemer in de kennisgeving een vraag stelde tot onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging van de kennisgeving of delen ervan, maakt de administratie in haar beslissing een belangenafweging overeenkomstig artikel 8, § 5, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking en ter inzagelegging. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

Tegen de beslissing tot onttrekking aan bekendmaking en ter inzagelegging staat beroep open overeenkomstig artikel 14 tot en met 18 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur.

De procedure kan slechts worden verdergezet wanneer de kennisgeving volledig is.

De administratie betekent haar beslissing aan de initiatiefnemer onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van twintig dagen na ontvangst van de kennisgeving.

§ 4. De initiatiefnemer betekent een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving en van de beslissing van de administratie ter zake binnen een termijn van tien dagen na ontvangst, tegelijkertijd aan tenminste :

- 1° de overheid die in voorkomend geval in eerste aanleg een beslissing zal nemen over de vergunningsaanvraag betreffende het project ;
- 2° het college van burgemeester en schepenen van de gemeente of gemeenten waar het project plaatsvindt of plaats zal vinden ;

Voorzitter

3° de door de Vlaamse regering aangewezen administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen ;

4° in voorkomend geval de ondernemingsraad en het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk die bestaan in het bedrijf van de initiatiefnemer – of bij ontstentenis van deze organen, de vakbondsafvaardiging – en de milieucoördinator.

De gemeente of gemeenten, bedoeld het eerste lid, 2°, leggen het afschrift van de kennisgeving ter inzage van het publiek binnen een termijn van tien dagen na de ontvangst ervan. Ze kondigen de terinzagelegging en de doelstelling ervan op passende wijze aan en informeren de administratie en de initiatiefnemer onverwijld over de aanvangs- en afsluitingsdatum van de terinzagelegging.

Bij de bekendmaking of terinzagelegging wordt duidelijk aangegeven dat eventuele opmerkingen over de inhoudsafbakening van het voorgenomen project-MER binnen een termijn van dertig dagen na de bekendmaking of terinzagelegging, al dan niet via de gemeente, aan de administratie moeten worden bezorgd.

§ 5. Als het project aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie en/of in verdragspartijen bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991 en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, bezorgt de administratie onverwijld de volgende informatie aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten :

- 1° een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving ;
- 2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen project van toepassing is ;
- 3° een aanduiding van de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen project is onderworpen en een beschrijving van het doel ervan alsook van de toepasselijke vergunningsprocedure(s).

Deze zending vermeldt dat de bevoegde autoriteiten binnen een termijn van veertig dagen na ver-

zending van het afschrift hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.3.5

§ 1. De administratie neemt onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van zestig dagen na de volledige verklaring van de kennisgeving een beslissing over :

- 1° de inhoud van het project-MER en de inhoudelijke aanpak van de rapportage, met inbegrip van de methodologie ;
- 2° de bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het project-MER ;
- 3° de aanstelling van de opstellers van het project-MER, bedoeld in artikel 4.3.6.

In voorkomend geval geeft deze beslissing invulling aan artikel 4.3.7, § 2 en omvat ze bepalingen inzake het beknopt of niet behandelen :

- 1° van de minder of niet relevante milieueffecten, bedoeld in artikel 4.3.7, § 1, 2° ; en
- 2° van de gegevens bedoeld in artikel 4.3.7, § 1, 1° en 3°, indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

De administratie houdt bij haar beslissing rekening met de opmerkingen en commentaren inzake de inhoudsafbakening van het voorgenomen project-MER van de instanties en het publiek, bedoeld in artikel 4.3.4, §§ 4 en 5, en in het bijzonder met die opmerkingen en commentaren die handelen over te onderzoeken effecten, alternatieven of maatregelen.

§ 2. De administratie maakt haar beslissing bekend en deelt ze binnen een termijn van zeventig dagen na volledige verklaring van de kennisgeving mee aan :

- 1° de initiatiefnemer, door betekening ;
- 2° de instanties, bedoeld in artikel 4.3.4, § 4, eerste lid ;
- 3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, bedoeld in artikel 4.3.4, § 5.

Voorzitter

§ 3. Als artikel 4.3.4, § 5, van toepassing is worden de termijnen, bedoeld in § 1 en § 2, verlengd tot tachtig, respectievelijk negentig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

§ 5. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen inzake de kennisgeving, de bekendmaking, de terinzagelegging, de mogelijkheid om opmerkingen en commentaren uit te brengen en de inhoudsafbakening.

– *Aangenomen.*

AFDELING III**Het opstellen van het project-MER****Artikel 4.3.6**

§ 1. Het project-MER wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

De initiatiefnemer moet hiervoor een beroep doen op een team van erkende MER-deskundigen onder leiding van een erkende MER-coördinator. Hij stelt aan de MER-coördinator alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de MER-coördinator zijn taak naar behoren kan vervullen.

§ 2. De erkende MER-coördinator en de erkende MER-deskundigen mogen geen belang hebben bij het voorgenomen project of de alternatieven, noch betrokken worden bij de latere uitvoering van het project. Ze voeren hun opdracht volledig onafhankelijk uit.

De samenstelling van het team van erkende MER-deskundigen maakt het opstellen mogelijk van het project-MER in overeenstemming met het m.e.r.-richtlijnenboek en de in artikel 4.3.5, § 1 bedoelde inhoudsafbakening en bijzondere richtlijnen.

§ 3. Tijdens het opstellen van het project-MER zijn de erkende MER-coördinator en in voorkomend geval de erkende MER-deskundigen gehouden tot

overleg met de administratie. De MER-coördinator en zijn team moeten in voorkomend geval de aanvullende bijzondere schriftelijke richtlijnen van de administratie, als aanvulling op de afgebakende inhoud en de bijzondere richtlijnen, bedoeld in artikel 4.3.5, § 1, in acht nemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.3.7

§ 1. Tenzij anders bepaald in de beslissing, bedoeld in artikel 4.3.5, § 1, bestaat het project-MER uit ten minste volgende onderdelen :

1° een algemeen deel dat de volgende informatie bevat :

- a) een beschrijving van de doelstellingen van het voorgenomen project ;
- b) een overzicht van de motieven voor het voorgenomen project ;
- c) een beschrijving van de krachtlijnen van het voorgenomen project waarbij in voorkomend geval het begrip milieutechnische eenheid het uitgangspunt vormt en met in het bijzonder ;
  - 1) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en de vereisten met betrekking tot het gebruik van grond en terrein tijdens de constructie en bedrijfsfasen alsook de aard en hoeveelheid van de gebruikte materialen ;
  - 2) in voorkomend geval een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de constructie- en/of productieprocessen met betrekking tot de aanwending van energie en grondstoffen ;
  - 3) een beschrijving van de wijze waarop bij het uitwerken van het voorgenomen project rekening werd gehouden met de te verwachten betekenisvolle milieueffecten en een prognose van de aard en hoeveelheid van de verwachte residuen en emissies ten gevolge van het functioneren en in voorkomend geval stopzetten en ontmantelen van het project ;
- d) een schets van de beschikbare alternatieven voor het project of onderdelen ervan ; onder

Voorzitter

meer inzake doelstellingen, locaties en wijze van uitvoering of inzake de bescherming van het milieu ;

- e) een vergelijking tussen het voorgenomen project en de beschikbare alternatieven die de redelijkerwijze onderzocht kunnen worden, alsmede de redenen voor de selectie van de te onderzoeken alternatieven ;
  - f) een verwijzing naar de wettelijke, decretale en reglementaire voorschriften die vanuit het oogpunt van het milieubeleid relevant zijn bij de uitvoering van het voorgenomen project of voor de onderzochte alternatieven, en een onderzoek naar de mate waarin het voorgenomen project of de alternatieven ermee verenigbaar zijn ;
  - g) een beschrijving van de bestaande toestand van het milieu (met inbegrip van de milieukenmerken van gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn en van alle bestaande milieuproblemen), voorzover de tenuitvoerlegging van het project of van één van de onderzochte alternatieven daarvoor gevolgen kan hebben, en een beschrijving van de te verwachten ontwikkeling van dat milieu indien noch het project noch één van de alternatieven wordt uitgevoerd ;
- 2° een deel betreffende de milieueffecten dat de volgende informatie bevat :
- a) een beschrijving van de methodieken die werden gebruikt voor de bepaling en de beoordeling van de milieueffecten ;
  - b) een beschrijving en onderbouwde beoordeling van de waarschijnlijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project en van de onderzochte alternatieven op of inzake, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ontwikkeling, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de mobiliteit en de samenhang tussen de genoemde factoren ; deze beschrijving van de milieueffecten omvat de directe, en in voorkomend geval de indirecte, secundaire, cumulatieve

en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middel-lange en lange termijn van het project ; De beoordeling van de aanzienlijke milieueffecten gebeurt onder meer in het licht van de overeenkomstig Hoofdstuk II van Titel II van dit decreet vastgestelde milieukwaliteitsnormen ;

- c) een beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de aanzienlijke nadelige milieueffecten van het voorgenomen project op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of te compenseren ;
  - d) een beschrijving van de voorzieningen die redelijkerwijze kunnen worden getroffen voor een behoorlijke monitoring en evaluatie van de effecten van het voorgenomen project ;
  - e) een globale evaluatie van het voorgenomen project en de onderzochte alternatieven.
- 3° een gedetailleerde opgave van de directe en indirecte, tijdelijke en permanente tewerkstellingseffecten van het voorgenomen project en een overzicht van de totale geplande investering met inbegrip van (te) ontvangen subsidies en andere steunmaatregelen, alsook een overzicht van de aard, hoeveelheid en herkomst van de gebruikte materialen en de aard, hoeveelheid en bestemming van de te produceren goederen ;
- 4° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer en/of het team van erkende deskundigen eventueel hebben ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de gevolgen daarvan voor de wetenschappelijkheid van het rapport ;
- 5° een niet-technische samenvatting van de versprekte informatie, zoals omschreven in 1° tot en met 4°.

§ 2. Het project-MER moet de in § 1 genoemde informatie slechts bevatten :

- 1° voorzover ze relevant is voor het stadium van het vergunningsproces waarin de milieueffectrapportage wordt uitgevoerd en voor zover ze relevant is in het licht van de specifieke kenmerken van een bepaald project of de categorie van projecten waartoe de onderzochte actie be-

Voorzitter

hoort en de milieuaspecten die door het voorgenomen project kunnen worden beïnvloed ;

2° voorzover de bestaande kennis en de bestaande effectanalyse- en beoordelingsmethodes redelijkerwijze toelaten om deze informatie te verzamelen en te verwerken.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake de inhoud van het project-MER.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV**Het onderzoek en het gebruik van het project-MER****Artikel 4.3.8**

§ 1. De initiatiefnemer bezorgt het voltooide project-MER door betekening of tegen ontvangstbewijs aan de administratie.

§ 2. De administratie toetst het project-MER inhoudelijk :

1° aan de beslissing, bedoeld in artikel 4.3.5, § 1 ;

2° in voorkomend geval aan de overeenkomstig artikel 4.3.6, § 3 door haar verstrekte aanvullende bijzondere richtlijnen ;

3° aan de overeenkomstig artikel 4.3.7 vereiste gegevens.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het project-MER-verslag en leidt tot de goed- of afkeuring van het project-MER. Als de administratie het project-MER afkeurt, vermeldt het verslag alle punten waarop het project-MER tekortschiet. De administratie keurt het project-MER onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst ervan, goed of af. De administratie kan gemotiveerd beslissen om deze termijn te verlengen tot vijftig dagen. Zij betekent de verlengingsbeslissing binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen.

§ 3. De administratie bezorgt haar beslissing betreffende de goed- of afkeuring van het project-MER binnen een termijn van veertig dagen,

respectievelijk zestig dagen in geval van termijnverlenging, na ontvangst ervan aan :

1° de initiatiefnemer, door betekening ;

2° de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen, bedoeld in artikel 4.3.4, § 4, eerste lid ;

3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, bedoeld in artikel 4.3.4, § 5 ;

4° de erkende MER-coördinator, bedoeld in artikel 4.3.6.

De beslissing bevat ook een afschrift van het project-MER-verslag, bedoeld in § 2, en vermeldt dat de initiatiefnemer tegen de beslissing een gemotiveerd verzoek tot heroverweging kan betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs binnen een termijn van twintig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.3.9

§ 1. Vanaf de betekening van de beslissing, bedoeld in artikel 4.3.8, § 3, liggen het goedgekeurde project-MER, het project-MER-verslag, bedoeld in artikel 4.3.8, § 2, de beslissing, bedoeld in artikel 4.3.5, § 1, en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen, bedoeld in artikel 4.3.6, § 3, ter inzage bij de administratie.

§ 2. De initiatiefnemer kan aan de administratie vragen om te onderzoeken of ze, overeenkomstig artikel 8, § 5 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur, gegevens in de in § 1 bedoelde stukken aan ter inzagelegging moet onttrekken. Hij stelt zijn vraag aan de administratie uiterlijk op het moment dat hij het voltooide project-MER aan de administratie bezorgt. Hij duidt in zijn vraag aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de ter inzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het project-

Voorzitter

MER. Ze maakt een belangenafweging overeenkomstig het bedoelde artikel. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan ter inzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de ter inzagelegging van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake het gebruik van het project-MER bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project en inzake de bekendmaking van het definitieve besluit over het project.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de wijze waarop de bevoegde autoriteiten en de burgers van de lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten, bedoeld in artikel 4.3.4, § 5, hun commentaar op het goedgekeurde project-MER en het voorgenomen project kunnen meedelen, en betreffende de wijze waarop hierover overleg wordt gepleegd.

Het definitieve vergunningsbesluit wordt opgestuurd aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten, bedoeld in artikel 4.3.4, § 5.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Veiligheidsrapportage over
ruimtelijke uitvoeringsplannen

Artikel 4.4.1

§ 1. De veiligheidsrapportage, bedoeld in dit hoofdstuk, heeft betrekking op de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, bedoeld in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, teneinde uitvoering te geven aan de verplichtingen, bepaald in artikel 24 van het samenwerkingsakkoord.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijke veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.4.2

§ 1. Het ruimtelijk veiligheidsrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

De initiatiefnemer moet hiervoor een beroep doen op een erkende VR-deskundige. Hij stelt aan de erkende deskundige alle relevante informatie die voorhanden is ter beschikking. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§ 2. De erkende deskundige mag geen belang hebben bij de exploitatie van bestaande of voorgenomen inrichtingen die eventueel in het RVR aan bod komen. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

§ 3. Tijdens het opstellen van het ruimtelijk veiligheidsrapport is de erkende deskundige gehouden tot overleg met de administratie. De erkende deskundige moet in voorkomend geval de schriftelijke richtlijnen van de administratie in acht nemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.4.3

Het ruimtelijk veiligheidsrapport bestaat uit ten minste volgende onderdelen :

1° een algemeen deel dat de volgende informatie bevat :

- a) een beschrijving van de doelstellingen en krachtlijnen van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, met inbegrip van een kaart op aangepaste schaal ;
- b) een overzicht van de motieven voor de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan ;
- c) een beschrijving van de in beschouwing genomen alternatieven voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of een schets van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor bepaalde onderdelen ervan, telkens met inbegrip van de overwegingen ter zake van de initiatiefnemer ;

Voorzitter

- d) een vergelijking tussen de beschreven alternatieven en het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of de desbetreffende onderdelen ervan ;
- 2 ° een deel betreffende de invloed van het ruimtelijk uitvoeringsplan op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu dat de volgende informatie bevat :
- a) een beschrijving van de methodieken die werden gebruikt voor de bepaling en de beoordeling van de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu met inbegrip van een opsomming en omschrijving van de relevante criteria die in het ruimtelijk veiligheidsrapport gebruikt worden voor de afbakening van de risicozones ;
- b) in voorkomend geval informatie over de aan de bestaande inrichtingen verbonden risico's op zware ongevallen voor mens en milieu en over de veiligheidsmaatregelen die bestaande inrichtingen hebben genomen en/of kunnen nemen ter voorkoming van zware ongevallen en ter beperking van de gevolgen ervan voor mens en milieu ;
- c) voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en de beschreven alternatieven, een wetenschappelijke beoordeling van de invloed van de in beschouwing genomen ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen en/of van de mogelijke vestiging van nieuwe inrichtingen op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu met inbegrip van de afgebakende risicozones ;
- d) op basis van de in c) bedoelde beoordeling, aanbevelingen over :
- 1) de voorziene stedenbouwkundige voorschriften onder meer in het licht van de vereiste om ook op lange termijn voldoende afstand te bewaren tussen de onder het samenwerkingsakkoord vallende inrichtingen en bepaalde kwetsbare gebieden, bedoeld in artikel 24, § 1, laatste lid van het samenwerkingsakkoord ;
  - 2) de aanvullende maatregelen die bestaande inrichtingen kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken teneinde de risico's niet te vergroten ;
- e) een globale evaluatie van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de beschreven alternatieven in het kader van het beleid inzake voorkoming van zware ongevallen en beperking van de gevolgen ervan voor mens en milieu ;
- 3 ° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer en/of de erkende deskundige eventueel hebben ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de daaruit voortvloeiende implicaties voor de wetenschappelijkheid van het rapport ;
- 4 ° een niet-technische samenvatting van de versprekte gegevens zoals omschreven in 1 ° tot en met 3 °.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.4.4

§ 1. De initiatiefnemer bezorgt het voltooide ruimtelijk veiligheidsrapport door betekening of tegen ontvangstbewijs aan de administratie.

§ 2. De administratie toetst het RVR inhoudelijk aan :

1 ° de overeenkomstig artikel 4.4.3 vereiste gegevens ;

2 ° de eventuele schriftelijke richtlijnen, bedoeld in artikel 4.4.2, § 3.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het RVR-verslag en leidt tot de goed- of afkeuring van het ruimtelijk veiligheidsrapport. Als de administratie het ruimtelijk veiligheidsrapport afkeurt, vermeldt het verslag alle punten waarop het rapport tekortschiet. De administratie keurt het voltooide ruimtelijk veiligheidsrapport onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van vijftig dagen na ontvangst ervan, goed of af.

§ 3. De administratie betekent haar beslissing betreffende de goed- of afkeuring van het ruimtelijk veiligheidsrapport binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst ervan aan :

1 ° de initiatiefnemer ;

2 ° de erkende deskundige die het ruimtelijk veiligheidsrapport heeft opgesteld.

Voorzitter

De beslissing bevat ook een afschrift van het RVR-verslag, bedoeld in § 2, en vermeldt dat de initiatiefnemer tegen de beslissing een gemotiveerd verzoek tot heroverweging kan betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs binnen een termijn van twintig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.4.5

De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake de opmaak, het onderzoek en het verdere gebruik van het ruimtelijk veiligheidsrapport.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Veiligheidsrapportage over de exploitatie van inrichtingen

AFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 4.5.1

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle inrichtingen waarvoor :

- 1° overeenkomstig artikel 12 van het samenwerkingsakkoord, een veiligheidsrapport moet worden opgesteld of, overeenkomstig artikel 13 van het samenwerkingsakkoord, het veiligheidsrapport opnieuw moet worden beoordeeld ingevolge een wijziging aan de inrichting ; en
- 2° overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning een aanvraag voor een milieuvergunning of een wijziging van de milieuvergunning moet worden ingediend.

§ 2. De Vlaamse regering kan andere categorieën van inrichtingen aanwijzen waarvoor een omgevingsveiligheidsrapport moet worden opgesteld overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk. De Vlaamse regering kan, in afwijking van artikel 4.5.6, bepalen dat voor deze categorieën van inrichtingen, het omgevingsveiligheidsrapport bepaalde gegevens niet hoeft te bevatten.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Aanmelding en inhoudsafbakening van het voorgenomen omgevingsveiligheidsrapport

Artikel 4.5.2

§ 1. De initiatiefnemer meldt de administratie tijdig en door betekening of tegen ontvangstbewijs haar voornemen om een omgevingsveiligheidsrapport op te stellen.

§ 2. De aanmelding bevat ten minste :

- 1° een beschrijving en verduidelijking van het project met inbegrip van de ruimtelijke situering ervan en het exploitatieadres van de inrichting ; de ruimtelijke situering bevat minstens een uittreksel van de ruimtelijke uitvoeringsplannen of de vigerende plannen van aanleg en van de topografische kaarten van de omgeving ;
- 2° de reden van de rapportageplicht van de inrichting ;
- 3° de vergunningen die aangevraagd moeten worden en in voorkomend geval de bestaande vergunningstoestand voor de exploitatie van de inrichting ;
- 4° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor het aanvangen van de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, bedoeld in § 4 ;
- 5° in voorkomend geval de relevante gegevens uit vorige rapportages en uit de goedgekeurde rapporten die daaruit zijn voortgekomen ;
- 6° in voorkomend geval de gegevens die de administratie in staat moeten stellen om te beslissen tot een beperking van het omgevingsveiligheidsrapport overeenkomstig artikel 4.5.4 ;

Voorzitter

7° een document waarin, steunende op de vereisten van artikel 4.5.6 en van het v.r.-richtlijnenboek, de inhoudelijke aanpak – met inbegrip van de methodologie – van het omgevingsveiligheidsrapport wordt voorgesteld ;

8° de relevante gegevens over de voorgestelde erkende deskundige, bedoeld in artikel 4.5.5, in voorkomend geval aangevuld met de lijst van deskundigen die de erkende deskundige zullen bijstaan en de taakverdeling tussen de deskundigen.

9° in voorkomend geval de gronden voor de vraag tot onttrekking aan passieve openbaarheid van de aanmelding of aangeduide delen ervan.

§ 3. De administratie neemt een beslissing over de volledigheid van de aanmelding. De beslissing vermeldt alle punten van onvolledigheid van de aanmelding. De aanmelding is onvolledig als gegevens of documenten ontbreken die vereist zijn op grond van § 2.

Als de initiatiefnemer in de aanmelding een vraag stelde tot onttrekking aan passieve openbaarheid van de aanmelding of delen ervan, maakt de administratie in haar beslissing een belangenafweging overeenkomstig artikel 8, § 5 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk onttrekken aan passieve openbaarheid. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan passieve openbaarheid van de aangeduide gegevens, moet ze de gegevens die aan passieve openbaarheid worden onttrokken opnemen in een bijlage.

Tegen de beslissing tot onttrekking aan passieve openbaarheid staat beroep open overeenkomstig artikel 14 tot en met 18 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur.

De procedure kan slechts worden verdergezet wanneer de aanmelding volledig is.

De administratie betekent haar beslissing aan de initiatiefnemer onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van twintig dagen na ontvangst van de aanmelding.

§ 4. Als het project ten gevolge van een zwaar ongeval waarschijnlijk betekenisvolle effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Gemeenschap en/of in verdragspartij-

en bij het Verdrag betreffende de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, onderkend in Helsinki op 17 maart 1992 en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, bezorgt de administratie onverwijld aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten :

1° een afschrift van de volledig verklaarde aanmelding ;

2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen project van toepassing is ;

3° een aanduiding van de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen project is onderworpen en een beschrijving van het doel ervan, alsook van de toepasselijke vergunningsprocedure(s).

De zending vermeldt dat de bevoegde autoriteiten binnen een termijn van veertig dagen na verzending van het afschrift, hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.5.3

§ 1. De administratie neemt onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van twintig dagen na de volledigheidverklaring van de aanmelding een beslissing over :

1° de inhoud van het omgevingsveiligheidsrapport en de inhoudelijke aanpak van de rapportage, met inbegrip van de methodologie ;

2° de eventuele bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het omgevingsveiligheidsrapport ;

3° de aanstelling van de erkende deskundige die het OVR zal opstellen ;

In voorkomend geval bevat de beslissing bepalingen inzake de beperking van de inhoud van het omgevingsveiligheidsrapport overeenkomstig artikel 4.5.4.

In voorkomend geval houdt de administratie bij haar beslissing rekening met de commentaren, bedoeld in artikel 4.5.2, § 4.

Voorzitter

§ 2. De administratie deelt haar beslissing binnen een termijn van dertig dagen na de volledigverklaring van de aanmelding mee aan de initiatiefnemer, door betekening, en in voorkomend geval aan de bevoegde autoriteiten, bedoeld in artikel 4.5.2, § 4.

§ 3. Als artikel 4.5.2, § 4 van toepassing is, worden de termijnen, bedoeld in § 1 en § 2, verlengd tot tachtig, respectievelijk negentig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

§ 5. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen inzake de aanmelding, de bezorging van het afschrift, de mogelijkheid om commentaren uit te brengen en de inhoudsafbakening.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.5.4

Als de initiatiefnemer aantoont dat bepaalde in de inrichting of in een deel van de inrichting zelf aanwezige stoffen geen zwaar ongeval teweeg kunnen brengen overeenkomstig de criteria, bedoeld in artikel 12, § 5, van het samenwerkingsakkoord, kan de administratie beslissen dat de gegevens van het omgevingsveiligheidsrapport beperkt worden tot diegene die van belang zijn voor de voorkoming van de resterende risico's op zware ongevallen en voor de beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu.

Als de administratie beslist om de gegevens van het omgevingsveiligheidsrapport te beperken, stuurt ze haar beslissing en alle nodige informatie onmiddellijk en in ieder geval voor de verguningsbeslissing naar de Commissie van de Europese Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Opstellen van het omgevingsveiligheidsrapport

Artikel 4.5.5

§ 1. Het omgevingsveiligheidsrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

De initiatiefnemer moet hiervoor een beroep doen op een erkende deskundige. Hij stelt aan de erkende deskundige alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§ 2. De erkende deskundige mag geen belang hebben bij de desbetreffende exploitatie. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

§ 3. Tijdens het opstellen van het omgevingsveiligheidsrapport is de erkende deskundige gehouden tot overleg met de administratie. De erkende deskundige moet in voorkomend geval de aanvullende bijzondere schriftelijke richtlijnen van de administratie als aanvulling op de afgebakende inhoud, bedoeld in artikel 4.5.3, § 1, 1° en 2°, in acht nemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.5.6

Onverminderd de toepassing van artikel 4.5.4 bevat het omgevingsveiligheidsrapport tenminste de volgende gegevens, in de mate dat die beschikbaar kunnen zijn :

1° inlichtingen over het beheersysteem en de organisatie van de inrichting met het oog op de preventie van zware ongevallen. Deze inlichtingen moeten de punten bestrijken die in artikel 10 van het samenwerkingsakkoord zijn vervat.

2° presentatie van de omgeving van de inrichting :

a) een beschrijving van de locatie, met inbegrip van de geografische ligging, de meteorologi-

Voorzitter

sche, geologische en hydrografische gegevens met inbegrip van de voor de veiligheid relevante elementen van de voorgeschiedenis ;

- b) een identificatie van de externe gevaarbronnen en gevoelige omgevingsobjecten alsmede de informatie die over deze bronnen beschikbaar is ;
- c) een beschrijving van de zones die door een zwaar ongeval kunnen worden getroffen ;

3° beschrijving van de inrichting :

- a) identificatie van de installaties en activiteiten binnen de inrichting die een zwaar ongeval teweeg kunnen brengen ;
- b) beschrijving van de activiteiten en producten uit de gedeelten van de inrichting die belangrijk zijn vanuit het oogpunt van de veiligheid ;
- c) beschrijving van procédés en werkwijzen ;
- d) beschrijving van de gevaarlijke stoffen :

1) een lijst van de gevaarlijke stoffen, die bestaat uit :

- de beschrijving van de gevaarlijke stoffen : chemische naam, CAS-nummer, naam volgens de IUPAC-nomenclatuur ;
- de maximale hoeveelheid van de gevaarlijke stoffen die aanwezig zijn of kunnen zijn ;

2) fysische, chemische en toxicologische kenmerken en gegevens, zowel over de onmiddellijk als over later optredende gevaren voor mens en milieu ;

3) het fysische of chemische gedrag onder normale gebruiksvoorwaarden of bij voorzienbare ongevallen ;

4° identificatie en analyse van de zware ongevallen met mogelijke gevolgen voor de omgeving (mens en milieu) en de preventiemiddelen :

- a) gedetailleerde beschrijving van de scenario's voor mogelijke zware ongevallen en de omstandigheden waarin die zich kunnen voor-

doen, inclusief een samenvatting van de voorvallen die bij het op gang brengen van deze scenario's een belangrijke rol kunnen spelen, ongeacht of de oorzaken binnen of buiten de installatie liggen ;

- b) beschrijving van de mogelijke oorzaken van zware ongevallen en van de omstandigheden waarin zo'n zwaar ongeval zich zou kunnen voordoen, vergezeld van een beschrijving van de genomen preventieve maatregelen ;

c) kwantificering van de risico's, zoals aangegeven in het v.r.-richtlijnenboek, verbonden aan de in a) beschreven scenario's ;

d) beoordeling van de omvang en de ernst van de mogelijke gevolgen van de geïdentificeerde zware ongevallen ;

e) beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die werd gepland voor de veiligheid van de installaties ;

5° beschermings- en interventie maatregelen om de gevolgen van een zwaar ongeval te beperken :

a) beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die werd gepland voor de veiligheid van de installaties ;

b) beschrijving van de apparatuur die op de installatie is aangebracht om de gevolgen van zware ongevallen te beperken ; organisatie van het alarm en de interventie ;

c) beschrijving van de inzetbare interne of externe middelen ;

d) beschrijving van het interne noodplan, bedoeld in artikel 15 van het samenwerkingsakkoord ;

6° een beschrijving en beoordeling van de preventieve en gevolgbeperkende maatregelen van technische en organisatorische aard die de initiatiefnemer zal nemen, met inbegrip van de termijn waarop die verwezenlijkt zullen worden ;

7° een schets van alternatieven die redelijkerwijze in beschouwing kunnen worden genomen naar locatie, inplanting, procédé en hoeveelheden ge-

Voorzitter

vaarlijke stoffen, inbegrepen het nulalternatief en de sluiting van de inrichting ;

8° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer en/of de deskundigen eventueel hebben ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de gevolgen daarvan voor de wetenschappelijkheid van het rapport ;

9° een niet-technische samenvatting van de verstrekte gegevens zoals omschreven in 1° tot en met 8°.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Het onderzoek en het gebruik van het omgevingsveiligheidsrapport

Artikel 4.5.7

§ 1. De initiatiefnemer bezorgt het voltooide omgevingsveiligheidsrapport door betekening of tegen ontvangstbewijs aan de administratie.

§ 2. De administratie toetst het OVR inhoudelijk aan :

1° de beslissing, bedoeld in artikel 4.5.3, § 1 ;

2° de eventuele aanvullende bijzondere richtlijnen, bedoeld in artikel 4.5.5, § 3 ;

3° de overeenkomstig artikel 4.5.6 vereiste gegevens.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het OVR-verslag en leidt tot de goed- of afkeuring van het omgevingsveiligheidsrapport. Als de administratie het omgevingsveiligheidsrapport afkeurt, vermeldt het verslag alle punten waarop het omgevingsveiligheidsrapport tekortschiet. De administratie keurt het omgevingsveiligheidsrapport onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst ervan, goed of af. De administratie kan gemotiveerd beslissen om deze termijn te verlengen tot vijftig dagen. Zij betekent de verlengingsbeslissing binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen.

§ 3. De administratie bezorgt haar beslissing betreffende de goed- of afkeuring van het omgevingsveiligheidsrapport binnen een termijn van veertig dagen, respectievelijk zestig dagen in geval van termijnverlenging, na ontvangst ervan aan :

1° de initiatiefnemer, door betekening ;

2° de overheden die in voorkomend geval uitspraak zullen moeten doen over een vergunningaanvraag voor de exploitatie van de inrichting ;

3° het college van burgemeester en schepenen van de gemeente of gemeenten waar de inrichting is gelegen ;

4° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, bedoeld in artikel 4.5.2, § 4 ;

5° de erkende deskundige die het rapport heeft opgesteld.

Deze beslissing bevat ook een afschrift van het OVR-verslag, bedoeld in § 2, en vermeldt dat de initiatiefnemer tegen de beslissing een gemotiveerd verzoek tot heroverweging kan betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs binnen een termijn van twintig dagen.

§ 4. De initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van deze beslissing aan de administratie betekenen of afgeven tegen ontvangstbewijs. Artikel 4.6.4 is van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.5.8

§ 1. Vanaf de betekening van de beslissing, bedoeld in artikel 4.5.7, § 3, liggen het goedgekeurde omgevingsveiligheidsrapport, het OVR-verslag, bedoeld in artikel 4.5.7, § 2, de beslissing, bedoeld in artikel 4.5.3, § 1, en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen, bedoeld in artikel 4.5.5, § 3, ter inzage bij de administratie.

§ 2. De initiatiefnemer kan aan de administratie vragen om te onderzoeken of ze, overeenkomstig artikel 8, § 5 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur, gegevens in de in § 1 bedoelde stukken aan ter inzagelegging moet onttrekken. Hij stelt zijn vraag aan de administratie uiterlijk op het moment dat hij het vol-

Voorzitter

tooide OVR aan de administratie bezorgt. Hij duidt in zijn vraag aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de ter inzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het OVR. Ze maakt een belangenafweging overeenkomstig het bedoelde artikel. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan ter inzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de ter inzagelegging van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

§ 3. Bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project moet rekening worden gehouden met de noodzaak om risicoactiviteiten gescheiden en op voldoende afstand te houden van woongebieden, door publiek bezochte gebieden, ruimtelijk kwetsbare gebieden en door de Vlaamse regering nader te omschrijven bijzonder kwetsbare gebieden.

De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen inzake het gebruik van het omgevingsveiligheidsrapport bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project en inzake de bekendmaking van het besluit over het project.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de wijze waarop de bevoegde autoriteiten en de burgers van de lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten, bedoeld in artikel 4.5.2, § 4, hun commentaar op het goedgekeurde omgevingsveiligheidsrapport en het voorgenomen project kunnen meedelen, en betreffende de wijze waarop hierover overleg wordt gepleegd.

Het definitieve vergunningsbesluit betreffende het project wordt opgestuurd aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten, bedoeld in artikel 4.5.2, § 4.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Gemeenschappelijke aspecten van kwaliteitszorg

AFDELING I

De erkenning van deskundigen en coördinatoren

Artikel 4.6.1

§ 1. Natuurlijke personen en publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen worden erkend :

- 1° voor het opstellen van milieueffectrapporten, als :
- a) coördinator die een team van erkende MER-deskundigen leidt ;
  - b) deskundige voor het meewerken in teamverband aan plan- en/of project-MER's ;
- 2° voor het opstellen van veiligheidsrapporten, als deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten en/of omgevingsveiligheidsrapporten.

§ 2. De erkenning geldt voor een periode van maximaal vijf jaar en kan steeds worden ingetrokken als niet meer aan één of meer erkenningsvoorwaarden is voldaan of als de deskundige en/of coördinator zijn verplichtingen krachtens deze titel niet reglementair of objectief uitvoert.

§ 3. De voorwaarden voor erkenning hebben onder meer betrekking op :

- 1° de opleiding en/of ervaring van de aanvrager ;
- 2° de beschikking over of toegang tot de relevante informatie, geschikte faciliteiten en eventuele omkadering ;
- 3° in voorkomend geval de kwaliteit van de uitgevoerde rapportages.

§ 4. De Vlaamse regering kan bijkomende voorwaarden voor de erkenning bepalen en nadere re-

Voorzitter

gelen vaststellen inzake het verlenen en het intrekken van de erkenning.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

De richtlijnenboeken, evaluatie en monitoring

Artikel 4.6.2

§ 1. De administratie stelt een richtlijnenboek inzake milieueffectrapportage op. Dit m.e.r.-richtlijnenboek is het referentiewerk waarop de administratie, de initiatiefnemer, de erkende coördinatoren en de deskundigen zich baseren voor het goede verloop van de rapportage en voor de inhoud van een plan-MER of project-MER, met inbegrip van de methodologische aspecten.

De bijzondere en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen kunnen op gemotiveerde wijze het m.e.r.-richtlijnenboek aanvullen, strengere voorschriften bevatten of er in minder strenge zin van afwijken.

§ 2. De administratie stelt een richtlijnenboek inzake veiligheidsrapportage op. Dit v.r.-richtlijnenboek is het referentiewerk waarop de administratie, de initiatiefnemer en de deskundigen zich baseren voor het goede verloop van de rapportage en de inhoud van een ruimtelijk veiligheidsrapport of een omgevingsveiligheidsrapport, met inbegrip van de methodologische aspecten.

De bijzondere en in voorkomend geval aanvullende bijzondere richtlijnen kunnen op gemotiveerde wijze het v.r.-richtlijnenboek aanvullen, strengere voorschriften bevatten of er in minder strenge zin van afwijken.

§ 3. De administratie is verantwoordelijk voor de geregelde actualisering van de richtlijnenboeken op basis van de wetenschappelijke en maatschappelijke ontwikkelingen, alsook de evaluatie van de ervaringen met milieueffect- en veiligheidsrapportages.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.6.3

§ 1. De administratie kan over een gerealiseerde actie of over categorieën van acties die gedurende een bepaalde periode werden uitgevoerd en waarvoor een project-MER of plan-MER werd opgesteld, een evaluatie of een monitoringonderzoek organiseren.

§ 2. Als de administratie een evaluatie of monitoringonderzoek organiseert, moet de initiatiefnemer alle medewerking verlenen en alle inlichtingen verstrekken die redelijkerwijs nuttig zijn voor dit onderzoek.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen voor de procedure van de evaluatie en het monitoringonderzoek.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

De adviescommissie

Artikel 4.6.4

§ 1. Op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer kan de administratie na advies van een adviescommissie de door de initiatiefnemer gespecificeerde elementen van volgende beslissingen in heroverweging nemen :

1° inzake milieueffectrapportage :

- a) het toepassen van de verplichting tot het opstellen van een project-MER, bedoeld in artikel 4.3.3, §§ 2 en 3 ;
- b) de inhoudelijke vereisten en de verstrekte richtlijnen betreffende het plan-MER of project-MER, bedoeld in respectievelijk artikel 4.2.5, § 1 en artikel 4.3.5, § 1 ;
- c) de afkeuring van het plan-MER of project-MER, bedoeld in respectievelijk artikel 4.2.8, § 2 en artikel 4.3.8, § 2 ;

2° inzake veiligheidsrapportage :

- a) de inhoudelijke vereisten en de verstrekte richtlijnen betreffende het omgevingsveiligheidsrapport, bedoeld in artikel 4.5.3, § 1 ;

Voorzitter

- b) de afkeuring van het ruimtelijk veiligheidsrapport of het omgevingsveiligheidsrapport, bedoeld in respectievelijk artikel 4.4.4 en artikel 4.5.7.

Op gemotiveerd verzoek van de administraties, overheidsinstellingen of organisaties, bedoeld in artikel 4.2.4, § 4, eerste lid, kan de administratie na advies van een adviescommissie de door de verzoeker gespecificeerde elementen van de beslissing over de inhoudelijke vereisten en de verstrekte richtlijnen betreffende het plan-MER bedoeld in artikel 4.2.5, § 1 in heroverweging nemen

§ 2. De verzoeker betekent zijn verzoek aan de administratie, of geeft het af tegen ontvangstbewijs, binnen een termijn van twintig dagen na ontvangst van de beslissing, bedoeld § 1.

§ 3. Binnen een termijn van twintig dagen na ontvangst van het verzoek, bedoeld in § 2, wijst de leidend ambtenaar van de administratie drie of vijf leden van de adviescommissie aan. Deze leden zijn :

- 1° ofwel, deskundigen met ervaring op het gebied van de beoordeling van milieueffecten of risico's op zware ongevallen die geen rapporten opstellen overeenkomstig dit decreet ; ze kunnen wel actief zijn in andere gewesten, in het kader van federale regelgeving of in het buitenland ;
- 2° ofwel, deskundigen op het vlak van de problematiek die aan de adviescommissie wordt voorgelegd die evenwel geen erkende deskundigen zijn.

De leden van de adviescommissie wijzen een voorzitter aan.

Ze mogen geen belang hebben bij het al dan niet realiseren van de voorgenomen actie of de alternatieven en mogen niet hebben deelgenomen aan de beslissingen in het kader van de desbetreffende rapportages.

§ 4. De adviescommissie formuleert een advies binnen een termijn van veertig dagen na ontvangst van het verzoek, bedoeld in § 2, en deelt het advies onverwijld en uiterlijk binnen een termijn van tien dagen mee aan de administratie.

Voor zover het advies unaniem is, is het bindend.

§ 5. Als het advies bindend is, volgt de administratie het onverwijld op.

In alle andere gevallen neemt de administratie een beslissing onverwijld en binnen een termijn van zeventig dagen na ontvangst van het verzoek, bedoeld in § 2. Ze houdt daarbij rekening met het advies.

De administratie keurt het rapport goed of af. Als de administratie het rapport afkeurt, geeft ze alle punten aan waarop het tekortschiet.

§ 6. De administratie bezorgt de beslissing onverwijld en binnen een termijn van tachtig dagen na ontvangst van het verzoek, bedoeld in § 2, aan :

- 1° de initiatiefnemer en de verzoeker, door betekening ;
- 2° in voorkomend geval de door de Vlaamse regering aangewezen betrokkenen.

§ 7. De Vlaamse regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de instelling, de vergoeding en de werking van de adviescommissie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII**Toezichts- en strafbepalingen****Artikel 4.7.1**

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst toezicht op de naleving van de verplichting tot het opstellen van de rapporten.

– *Aangenomen.*

Artikel 4.7.2

De initiatiefnemer die verplicht is om een rapport op te stellen, maar dit verzuimt, wordt gestraft met een geldboete van 30 tot 30.000 euro."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 9

Artikel 5

Het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt aangevuld met de bijlagen I en II, gevoegd als bijlage bij dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Artikel 7 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In artikel 16 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. Indien de uitvoering van de bodemsaneringswerken het exploiteren of veranderen impliceert van een inrichting waarvoor een milieueffectrapport of een omgevingsveiligheidsrapport is vereist, dan moet de inhoud van het bodemsaneringsproject worden aangevuld met de gegevens, bedoeld in artikel 4.3.7 of 4.5.6 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.”

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Milieueffectrapportages waarvoor de volledigverklaring van de kennisgeving gebeurde vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, worden uitgevoerd overeenkomstig de procedure die van toepassing was op dat ogenblik.

§ 2. Veiligheidsrapportages waarvoor de volledigverklaring van de aanmelding gebeurde vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, worden uitgevoerd overeenkomstig de procedure die van toepassing was op dat ogenblik.

– *Aangenomen.*

In de uitvoeringsbesluiten bedoeld in artikel 4.3.2 en artikel 4.5.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid die de categorieën van projecten aanwijzen waarvoor in voorkomend geval een project-m.e.r., respectievelijk een omgevingsveiligheidsrapport moet worden opgesteld, kunnen overgangstermijnen worden voorzien voor het van kracht worden van de verplichtingen. Dit voor zover voor deze categorieën van projecten overeenkomstig de regelgeving die van kracht was voor de inwerkingtreding van dit decreet geen project-m.e.r., respectievelijk omgevingsveiligheidsrapport moest worden opgesteld en voor zover deze categorieën van projecten op dat moment niet vallen onder het toepassingsgebied van richtlijn 85/337/EG, respectievelijk richtlijn 96/82/EG.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

§ 1. Erkenningsaanvragen van MER- of VR-deskundigen die worden ingediend vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, worden behandeld overeenkomstig de regelgeving die van toepassing was op dat ogenblik.

§ 2. Erkenningen van MER- of VR-deskundigen die werden verleend vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet of overeenkomstig § 1, blijven gelden voor de in de erkenning bepaalde periode. Ze kunnen evenwel worden ingetrokken overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

§ 3. In de periode van 18 maanden na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet hoeft een MER-coördinator geen erkenning als coördinator te hebben. Hij kan op voorstel van de initiatiefnemer door de administratie worden gekozen uit het team van erkende MER-deskundigen dat het rapport opstelt.

§ 4. In de periode van 18 maanden na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet geldt de erkenning als deskundige voor het opstellen van omgevingsveiligheidsrapporten tevens als erkenning voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 11

De bepalingen die betrekking hebben op het gebruik van richtlijnenboeken zijn niet van toepassing voor een bepaalde vorm van rapportage zolang de administratie voor deze vorm van rapportage geen richtlijnenboek heeft opgesteld overeenkomstig artikel 4.6.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De bepalingen die voorkomen in de onderstaande besluiten en die werden genomen op grond van artikel 7 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of vallen onder het toepassingsgebied van artikel 200 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, blijven gelden tot ze worden opgeheven of gewijzigd :

- 1° het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectrapportage van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 27 april 1994, 25 januari 1995, 24 mei 1995, 4 februari 1997 en 10 maart 1998 ;
- 2° het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 25 januari 1995, 4 februari 1997 en 10 maart 1998 ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 4 november 1997 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om een bouwvergunning ;
- 4° het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 25 april 1973, van 16 december 1961, bij besluiten van de Vlaamse regering van 16 maart 1983, van 3 oktober 1984,

van 23 maart 1989, van 30 september 1993, van 20 juli 1994 en van 5 mei 2000 ;

5° hoofdstuk IV 'preventie van zware ongevallen', van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en de bijlagen bij dit hoofdstuk (5, 6 en 7), voor zover dit nodig is voor de toepassing van de artikelen 7 en 8 van dit decreet ;

6° besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In voorkomend geval brengt de administratie binnen de termijn voorzien voor het advies en op grond van de criteria, bepaald overeenkomstig artikel 4.4.1, § 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, in het raam van het vooroverleg over gemeentelijke plannen van aanleg, bedoeld in artikel 18 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de gemeente ter kennis dat er een ruimtelijk veiligheidsrapport vereist is.

Hoofdstuk IV van Titel IV van het van decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid is van overeenkomstige toepassing.

In dit geval wordt onder initiatiefnemer verstaan : de gemeente die het initiatief neemt tot opmaak van een gemeentelijk plan van aanleg.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Hoofdstuk II van Titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid treedt slechts in werking op een per plan of programma of per categorie van plan of programma nader door de Vlaamse regering te bepalen datum en uiterlijk op 21 juli 2004.

Voorzitter

De in Hoofdstuk II van Titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid bedoelde verplichtingen zijn van toepassing op plannen en programma's waarvoor :

- 1° de eerste formele voorbereidende handeling plaatsvindt na de in het eerste lid bedoelde datum ; of
- 2° de eerste formele voorbereidende handeling plaatsvindt voor de in het eerste lid bedoelde datum en het definitieve besluit over het plan of programma als bedoeld in Artikel 4.2.9, § 3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid meer dan 24 maanden na het hiervoor vermelde tijdstip wordt genomen, tenzij de Vlaamse regering geval per geval beslist dat dit niet haalbaar is en deze beslissing openbaar maakt.

Voor de gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen met algemene draagwijdte die worden geïnitieerd door de gewestelijke of provinciale diensten van ruimtelijke ordening ter uitvoering van de intersectorale doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of van het provinciaal ruimtelijk structuurplan geldt als eerste formele voorbereidende handeling, als bedoeld in het tweede lid, de aankondiging van de plenaire vergadering bedoeld in artikel 41 of 44 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

§ 3. Onverminderd artikel 12, treedt Hoofdstuk IV van Titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid evenwel slechts in werking op de datum waarop de wijzigingsbepalingen van hoofdstuk II van Titel II van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening in werking treden waarmee uitvoering wordt gegeven aan de verplichtingen, bepaald in artikel 24 van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevalen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor Buitenlandse Handel

– 1323 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor Buitenlandse Handel.

De algemene bespreking is geopend.

Minister Gabriëls heeft me net de definitieve tekst van het akkoord bezorgd.

Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : Mijnheer de voorzitter, een paar weken geleden heeft de Vlaamse regering gevraagd om de stemming over dit ontwerp van decreet te verdagen. Er was op dat ogenblik nog steeds onduidelijkheid over de eventuele nadelige gevolgen van deze besluitvorming voor Vlaanderen.

De Vlaamse regering heeft dit punt op de agenda van het Overlegcomité tussen de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen geplaatst. Tijdens de vergadering van het Overlegcomité van 29 november 2002 is de tekst op pagina 45 van bijlage 1 als volgt gecorrigeerd : ‘Het comité neemt akte van de correcte tekst van bijlage 1 bij het akkoord, waarbij punt 1 van deze bijlage, eerste lid als volgt moet worden gelezen : “De raad van bestuur van het agentschap beslist bij consensus over de gezamenlijke zendingen die onder voorzitterschap van de erevoorzitter worden georganiseerd.”’

Gabriels

Aangezien de tekst nu wel in het nemen van beslissingen bij consensus voorziet, vraagt de Vlaamse regering het Vlaams Parlement dit ontwerp van decreet goed te keuren.

De voorzitter : De tekst van het akkoord zal worden rondgedeeld.

De heer Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het betreft hier een belangrijk ontwerp van decreet. Aangezien het in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden grondig is besproken, wil ik hier toch even kort verslag uitbrengen.

Ten gevolge van het Lambermontakkoord werd de bevoegdheid voor de buitenlandse handel op 1 januari 2002 aan de gewesten overgedragen. De bijzondere wet ter hervorming van de instellingen van 13 juli 2001, die de overheveling van de bevoegdheid voor de buitenlandse handel regelt, bevat een bepaling over het sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten betreffende het oprichten van een Agentschap voor Buitenlandse Handel.

Op initiatief van een of meer gewesten of op vraag van de federale overheid zal het Agentschap voor Buitenlandse Handel beslissen over en overgaan tot het organiseren van gezamenlijke handelsmissies. Het Agentschap voor Buitenlandse Handel zal tevens informatie, studies en documentatie over buitenlandse markten organiseren, ontwikkelen en verspreiden.

Het samenwerkingsakkoord werd op 24 mei 2002 ondertekend. Het bakent de bevoegdheden van het Agentschap voor Buitenlandse Handel duidelijk af. Zo moet de raad van bestuur bij consensus beslissen over gezamenlijke zendingen die onder het voorzitterschap van de erevoorzitter, prins Filip, worden georganiseerd. Zoals de minister daarnet al heeft aangehaald, stond dit niet in de oorspronkelijke tekst.

Het Agentschap voor Buitenlandse Handel heeft tevens een informatieve opdracht. Het moet informatie, studies en documentatie over buitenlandse markten organiseren, ontwikkelen en verspreiden. Het moet dit evenwel enkel doen ten behoeve van de gewestelijke diensten die met de buitenlandse handel zijn belast. Bedrijven kunnen zich niet rechtstreeks tot het Agentschap voor Buitenlandse

Handel richten. Voor Vlaamse bedrijven vormt het e-governmentproject van de Vlaamse overheid het enige aanspreekpunt.

Naast de opdrachten inzake zendingen en informatie moet het Agentschap voor Buitenlandse Handel nog een aantal taken van gemeenschappelijk belang uitvoeren. Deze taken omvatten onder meer het uitreiken van een aantal exportprijzen. Het is evenwel de bedoeling het takenpakket van het Agentschap voor Buitenlandse Handel zo beperkt mogelijk te houden. De kern van het exportbeleid bevindt zich bij de gewesten, die thans exclusief bevoegd zijn voor de promotie van de eigen export.

Het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten legt de structuren van het Agentschap voor Buitenlandse Handel strikt vast. Het zal door een raad van bestuur van zestien leden worden bestuurd. Deze raad van bestuur zal op basis van taalpariteit worden samengesteld. Belangrijk is ook het artikel 11, dat stelt dat het personeelskader niet groter mag zijn dan 50 personeelsleden – te beginnen met 44 – die allemaal overgedragen worden door de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel en in gelijke mate worden verdeeld over de beide taalgroepen.

De financiering van het agentschap wordt verzekerd door een federale dotatie van 2,5 miljoen euro, aangevuld met een dotatie door de gewesten, op grond van een verdeelsleutel zoals bepaald in de federale financieringswet. Voor Vlaanderen betekent dit concreet een bijdrage van 1,785 miljoen euro, een bedrag dat reeds is ingeschreven in de begroting 2003.

Precies die Vlaamse toelage van 72 miljoen frank – tegenover 33,4 miljoen frank voor Wallonië en 10,5 miljoen frank voor Brussel – heeft in de commissie heel wat kritische uiteenzettingen uitgelokt. Nogal wat leden waren de mening toegedaan dat noch die bijdrage van 62 percent door het Vlaams Gewest, noch het feit dat Vlaanderen meer dan drie vierde van de Belgische export voor zijn rekening neemt, wordt vertaald in de samenstelling van de raad van bestuur van het agentschap of de personeelsformatie, waar alleen de taalpariteit als criterium geldt.

Deze kritiek werd door de minister weerlegd met de vaststelling dat Vlaanderen met Export Vlaanderen en zijn staf van 400 ambtenaren wel degelijk een groter bevoegdheidspakket heeft dan het toekomstige agentschap. Bovendien verantwoordt het grote potentieel van deelnemende Vlaamse bedrijven aan buitenlandse handelsmissies eveneens die

Hostekint

zogenaamd nadelige verdeelsleutel voor Vlaanderen en zijn het ook de Vlaamse bedrijven die het meest profijt en rendement zullen halen uit de activiteiten van het agentschap.

Tal van sprekers hebben in de commissie ook bedenkingen geformuleerd bij de behoefte aan een nieuwe centrale databank en tevens ook opgeworpen dat de constructie van het agentschap een inbreuk betekent op het zogenaamde eenloketprincipe, daar bedrijven zich enkel hiertoe kunnen wenden via de exportorganisatie van het gewest waarin ze gevestigd zijn, terwijl het agentschap, nadat een bedrijf zich voor een zending heeft ingeschreven, zich wel rechtstreeks tot de participerende bedrijven kan wenden. Deze bedenking werd door de minister tegengesproken met de vaststelling dat de gewesten sinds 1 januari van dit jaar als enige bevoegd zijn voor de bevordering van de export en het enige loket dus ook bij de gewesten berust. Het Lambermontakkoord en de daarin voorziene overdracht van bevoegdheden laat hierover trouwens niet de minste twijfel bestaan. Elk initiatiefrecht binnen het agentschap berust overigens ook bij de gewesten.

Ondanks nog enkele vragen bij de praktische en ordentelijke invulling van de toekomstige prinselijke zakenmissies naar het buitenland zijn heel wat commissieleden ervan overtuigd dat het nieuwe agentschap een aantal kansen en troeven biedt, tenminste als de activiteiten van het agentschap strikt worden beperkt. De absolute kern van de buitenlandse handel ligt hoe dan ook bij de gewesten. In dat licht heeft de commissie het ontwerp van decreet met zeven stemmen voor en vijf stemmen tegen aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 13 november lag het samenwerkingsakkoord hier reeds ter behandeling voor. Terecht vroeg de minister toen om de bespreking uit te stellen zodat er opnieuw over de tekst kon worden onderhandeld. Ik zie dat er inderdaad op 29 november in het Overlegcomité opnieuw over gesproken is. Er is echter geen resultaat bereikt over het punt waar de kritiek precies op sloeg. Ik kom daar dadelijk op terug. Eerst zal ik de andere elementen geven waarom onze fractie zich niet kan terugvinden in dit samenwerkingsakkoord.

We zijn van oordeel dat de exportpromotie in haar geheel moet worden overgedragen aan de gewesten. Het voorliggende ontwerp maakt het mogelijk om daar voor een deel op terug te komen. De mogelijkheid wordt geschapen om achterhoedegevechten te voeren en om aan federale recuperatie van deze bevoegdheid te doen. Een integrale overdracht had niet uitgesloten dat men bij het federale ministerie van Buitenlandse Zaken een gegevensbank zou bijhouden en dat de gewesten zouden kunnen beslissen om over te gaan tot gezamenlijke missies, die dan eventueel ook kunnen worden geleid door de kroonprins. Daarvoor hebben we dit agentschap als dusdanig niet nodig : dit kunnen de gewesten autonoom onder elkaar beslissen als ze dat willen.

Zelfs indien de gewesten zouden stellen dat om toch nog aan die behoefte te voldoen, een federaal agentschap nodig is, dan hadden ze dat nog altijd volgens andere modaliteiten kunnen oprichten. Wij moeten vaststellen dat de modaliteiten waar nu voor gekozen is, leiden tot een totale minorisering van Vlaanderen in de raad van bestuur. Ook al is de Belgische export in overgrote meerderheid een Vlaamse aangelegenheid, toch krijgt Vlaanderen in de raad van bestuur maar vier van de zestien mandaten.

Die minorisering in het beslissingsorgaan betekent echter geen minorisering in de financiering. Integendeel, 62 percent van de gewestelijke middelen moeten worden bijgedragen door het Vlaams Gewest. Ook al staat er in de tekst van het samenwerkingsakkoord dat dit slechts een eventualiteit is, dat de financiering door de gewesten 'kan', toch heeft de Raad van State ondertussen bij de beoordeling van dit samenwerkingsakkoord duidelijk gesteld dat die 'kan' eigenlijk een 'moet' is. Het gaat om een duidelijke verplichting. Vlaanderen zal zijn financieel veto nooit als dusdanig kunnen gebruiken, ook al wordt het in de besluitvorming geminoriseerd.

De Raad van State stelt dat in de bijzondere wet enerzijds is ingeschreven dat er een samenwerkingsakkoord moet worden gesloten en dat er een agentschap moet zijn en anderzijds dat de exportpromotie is geregionaliseerd. Met andere woorden, als dat agentschap er is, moet het in meerderheid worden gefinancierd door de gewesten. Ten gevolge van die bijzondere wet zijn de gewesten dus verplicht om over te gaan tot financiering van dit agentschap.

Verder vrezen we dat er toch nog een tweede loket zou ontstaan, aangezien de tekst van het samen-

Caluwé

werkingsakkoord toelaat dat het agentschap zich in een aantal gevallen rechtstreeks tot de bedrijven richt. Ook laat het samenwerkingsakkoord toe dat de raad van bestuur nog meer taken op zich zou nemen dan in het samenwerkingsakkoord uitdrukkelijk wordt gestipuleerd, ook al geldt hier dan de regel van de eenstemmigheid in de raad van bestuur.

Die eenstemmigheid geldt ook voor de zendingen onder leiding van de kroonprins. Het staat nu met zoveel woorden in bijlage 1, maar het stond er in wezen al in, aangezien er uitdrukkelijk was gesteld dat de zendingen onder leiding van de erevoorzitter – dus van de kroonprins – de medewerking of deelname veronderstellen van de drie gewesten.

Daar is over overigens nooit betwisting geweest. Het zou trouwens zeer vreemd zijn als de prins een zending zou vergezellen die communautair betwist zou zijn. Ik denk niet dat zoiets zou gebeuren. De betwisting gaat niet daarover, maar over het tweede gedeelte van de zendingen die zijn opgenomen in bijlage 1 en waar vroeger nooit sprake van is geweest. Het agentschap zal de mogelijkheid hebben zendingen te organiseren waar slechts twee gewesten aan deelnemen. De raad van bestuur zal daarover kunnen beslissen bij meerderheid, en niet langer alleen bij consensus.

Dat is niet gewijzigd door wat is overeengekomen op 29 november. Toen werd alleen bevestigd dat er een consensus moet zijn over zendingen onder leiding van de kroonprins, maar dat stond al in de tekst. Het werd alleen herhaald door er een woordje aan toe te voegen.

De kritiek slaat op het feit dat het agentschap zelf kan beslissen bij meerderheid in de raad van bestuur, en dus niet alleen bij consensus, om zendingen te organiseren waaraan slechts twee van de gewesten, het Brussels en het Waals Gewest, deelnemen, terwijl die toch worden betaald met middelen van het agentschap, en dus voor wat het gewestelijk aandeel betreft voor 62 percent door Vlaanderen. Dat is niet gewijzigd door deze tekst.

De situatie blijft dat Vlaanderen in de besluitvorming geheel in de minderheid wordt gesteld, terwijl het nog steeds het grootste deel van de middelen moet aandragen. Ik hoop dat de meerderheid in het Vlaams Parlement consequent blijft en deze tekst niet goedkeurt. Het is immers een bijzonder gevaarlijk precedent. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de bijzondere wet van 13 juli 2001 geeft nieuwe bevoegdheden aan de gewesten. Voor wat betreft de buitenlandse handel – of juist gezegd de exportpromotie – houdt die overdracht van bevoegdheden ook de oprichting in van een federaal agentschap dat de gezamenlijke handelsmissies op initiatief van een of meer gewesten of op vraag van de federale regering zal verzorgen. Dat is de basis.

De bevoegdheid van dit agentschap is strikt omlijnd en omvat in essentie drie domeinen : de zendingen, het inwinnen van informatie en een aantal taken van gezamenlijk belang. De inschrijving voor gezamenlijke zendingen gebeurt via Export Vlaanderen, nu de FIT of Flanders Investment and Trade, waarvan we vorige week algemeen directeur Vermeulen in dit huis mochten ontvangen. De heer Vermeulen gaf een schitterend exposé over het reilen en zeilen van Export Vlaanderen.

De gezamenlijke economische zendingen worden geleid door een gewestelijk minister van Buitenlandse Handel in het gezelschap van de kroonprins. Het nut van zulke zendingen hoef ik niet te verklaren. Een rondvraag bij het Vlaams bedrijfsleven leverde heel positieve reacties op. In die optiek is het in een federaal land nog steeds nodig een overkoepelend agentschap te behouden, ook al is dat agentschap er grotendeels pro forma, aangezien de eigenlijke invulling ervan aan de gewesten wordt overgelaten.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer Platteau, leven we in een federaal of in een confederaal land ? (*Gelach*)

De heer Stefaan Platteau : Ik wens niet te discussiëren over het geslacht der engelen. Wel ben ik persoonlijk heel gelukkig dat we nu samen met de kroonprins op reis kunnen gaan en zaken doen. In de commissie heb ik dat meermaals benadrukt. Ik sta daar niet alleen in, dit geldt ook voor het bedrijfsleven in het algemeen. De meerwaarde die de kroonprins aanbrengt, is nog altijd heel groot. (*Opmerkingen van de heer Karim Van Overmeire*)

Inderdaad, van de prins geen kwaad, zeker niet van mij. Ik sta hier om de prins te verdedigen.

De heer Karim Van Overmeire : Is het agentschap er voor de prins, of is de prins er voor het agentschap ?

De heer Stefaan Platteau : Ze vullen elkaar aan.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Geniet u hierbij nog de steun van uw partij ?

De heer Stefaan Platteau : Ik heb in elk geval de steun van de fractie waartoe ik behoor, en dat is voor mij in deze context het belangrijkste.

De heer Eric Van Rompuy : Het is de voorzitter van het parlement die het confederalisme heeft waargemaakt op het VLD-congres. U distantieert zich van de voorzitter van het parlement.

De heer Stefaan Platteau : Ik heb niets tegen het confederalisme.

Ten tweede is er de informatie. Het agentschap organiseert, ontwikkelt en verspreidt informatie, studies en documentatie over buitenlandse markten ten behoeve van de gewestelijke diensten, dus niet rechtstreeks ten behoeve van de bedrijven. Er wordt dus geen tweede loket bij gecreëerd, wat sommigen menen te hebben begrepen. Voor de Vlaamse bedrijven blijft het enig loket dat van Flanders Investment and Trade, en via de Vlaamse Huizen van de Economie zullen we op deze manier verder gaan. Dit is een belangrijk principe : op die manier kan de Vlaamse regering voortwerken aan haar project omtrent e-government en administratieve vereenvoudiging.

Ten derde zijn er de taken van algemeen belang die door de raad van bestuur unaniem worden vastgesteld. Ze behelzen onder meer een aantal belangrijke exportprijzen.

Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, deze hele basisstructuur van het agentschap dient twee basisbepalingen die reeds meermaals ter sprake kwamen in het Vlaams Parlement. Die worden met het samenwerkingsakkoord effectief hard gemaakt. Ten eerste wordt eindelijk een verworvenheid gerealiseerd voor gewestministers om gezamenlijke buitenlandse zendingen van het agentschap te leiden. Ten tweede is de deelregering vertegenwoordigd op een gelijkwaardige wijze en moet instemmen met de taakstelling van het Federaal Agentschap. Vlaanderen heeft daarin een vetorecht. De gewesten worden exclusief bevoegd voor de exportpromotie. Op die manier wordt het ook duidelijke

lijkt voor de exporterende ondernemingen dat Vlaanderen een aanspreekpartner is.

Ik ben van oordeel dat het agentschap een eerlijke kans verdient en ik ga niet akkoord met degenen die al kritiek uitbrengen vooraleer het agentschap op de sporen staat. Ons gewest kan het meeste profijt halen uit activiteiten van dit agentschap omdat we precies het meeste tot de export bijdragen. De cijfers van de eerste twee trimesters van dit jaar zijn gestegen van 75 naar 78 procent, zoals de heer Vermeulen, directeur van Export Vlaanderen, ons heeft verteld. Die cijfers zijn hoopgevend, voor het hele land. In het document dat de heer Vermeulen ons ter beschikking heeft gesteld, staat : 'De opvallendste verschuivingen doen zich voor bij de Vlaamse uitvoer naar het Amerikaans continent die met maar liefst de helft is toegenomen. Zowel de States – plus 60 procent – als Canada – plus 77 procent – tekenen voor een scherpe aangroei. Het aandeel van Noord-Amerika in de Vlaamse export is overigens gestegen van iets meer dan 6 tot 9 procent.'

Ook Centraal-Amerika en Azië zitten duidelijk in de lift. Ik verwijs ook naar de opvallend sterke stijging van de uitvoer van chemische en farmaceutische producten. Die stijging bedraagt 63 procent. Deze sector is volgens de heer Vermeulen goed voor circa 23 procent van de totale Vlaamse export. Al deze cijfers rechtvaardigen de hoop dat onze economie in de toekomst zal verbeteren.

Tot besluit wil ik stellen dat we dit Agentschap voor de Buitenlandse Handel alle kansen moeten geven en dat we niet op voorhand kritiek mogen geven. Kinderziektes zijn immers nooit uit te sluiten.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Platteau, ik stel vast dat u aan het besluiten bent, maar heb nog steeds niets gehoord over het zwaarste punt van kritiek, namelijk het feit dat de raad van bestuur bij meerderheid – dus niet bij consensus, want het Overlegcomité heeft dit niet gewijzigd – kan beslissen over initiatieven met betrekking tot zendingen die door één of meer gewesten of door de federale overheid worden voorgelegd. Slecht twee van de drie gewesten moeten dus hun akkoord geven om mee te gaan. Dit betekent dus dat initiatieven kunnen worden genomen waaraan enkel het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest deelnemen, hoewel die toch voor 62 procent door Vlaanderen worden gefinancierd. Vindt u dit verdedigbaar ? Vindt u dat we dit kunnen goedkeuren ?

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer Caluwé, sta me toe u te antwoorden met een repliek die de minister in de commissie gegeven heeft op kritiek vanwege uw partij. Wat die 62 percent van Vlaanderen betreft, moet ik u wel zeggen dat Vlaanderen daar ook het meest van profiteert. (*Opmerkingen van de heer Ludwig Caluwé*)

Wat de samenstelling betreft, kan ik u het volgende antwoorden. Het gaat hier om een nieuw agentschap dat de vrucht is van een compromis. Zoals iedereen weet, vergen compromissen concessies. Indien dit agentschap enkel voor Vlaanderen zou bestaan, zou dit een andere vorm aannemen. De vorm die het nu echter krijgt, is er een op basis van compromissen. Ik geef toe dat op die samenstelling enige kritiek kan worden gegeven, maar daar tegenover staan wel een aantal waarborgen. Ik denk daarbij in het bijzonder aan het vetorecht.

Ik wil ook even het volgende citeren uit een positioneel advies van de SERV. Daartoe verwijs ik naar het verslag waarin de minister, in zijn inleidende uiteenzetting, het uiterst positieve advies van de SERV van 10 juli 2002 aanhaalt : 'De SERV verheugt zich over het feit dat na jaren van onduidelijkheid over de verdeling van de bevoegdheden inzake buitenlandse handel, de gewesten thans exclusief bevoegd zijn voor exportpromotie. De SERV stelt vast dat de taken van het agentschap duidelijk zijn afgebakend en dat het agentschap een dienstencentrum moet zijn dat toelevert aan de gewestelijke instellingen voor exportpromotie'.

Ik herhaal dus dat de samenstelling van de raad van bestuur inderdaad niet perfect is. Toch stel ik vast dat er een bijzonder gunstig advies is van de SERV, dat de bevoegdheden van het agentschap duidelijk zijn afgebakend en dat de bevoegdheid van het agentschap beperkt is.

Bovendien is er de aanwezigheid van een regeringscommissaris. Ik geef toe dat we waakzaam moeten zijn, en op dat vlak is een belangrijke rol weggelegd voor die regeringscommissaris. De heer Laverge heeft in zijn laatste speech zijn credo over de bedrijven uitgesproken. Hij is het met me eens dat we de bedrijven de kans moeten geven om te laten zien wat ze waard zijn. Volgens het verslag ziet hij : 'vooral een belangrijke rol weggelegd voor de regeringscommissaris, die de Vlaamse regering zal vertegenwoordigen bij het agentschap. Hij pleit ervoor dat het een sterke persoonlijkheid zou zijn.'

Ik ben van oordeel dat we een grote waarborg hebben in de vorm van het vetorecht, in de aanwezigheid van de regeringscommissaris en omwille van

de al bij al beperkte activiteiten van het agentschap. In deze omstandigheden moeten we wachten met het leveren van kritiek. Laten we de evaluatie afwachten en dit prachtige initiatief eerst een kans geven.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, we hebben verduidelijking gekregen van de minister en we hebben een tekst ontvangen waaruit blijkt dat de raad van bestuur eenparig beslist over een prinselijke zending.

Uit paragraaf 2 blijkt dat de raad van bestuur bij meerderheid van stemmen ook een beslissing kan nemen over een zending op vraag van twee gewesten. Tijdens de commissiebespreking heb ik reeds opgemerkt dat de kans bestaat dat Brussel en Wallonië op het vlak van buitenlandse handel steeds meer één front zullen vormen – en misschien is dat terecht.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik roep op om toch niet aan muggenzifterij te doen. Ik reageer even op de opmerkingen van de heer Caluwé. Het enige incentive voor dit federale agentschap is het gezamenlijk organiseren van reizen in het gezelschap van de prins. Over dit punt zal niet langer onduidelijkheid bestaan, want er moet een beslissing worden genomen in consensus. Twee andere gewesten kunnen ook beslissen om samen, maar zonder de prins, een missie te ondernemen. Ze kunnen dat trouwens ook doen zonder het agentschap. (*Opmerkingen van de heer Luk Van Nieuwenhuysen*)

Mijnheer Hostekint, u moet de tekst volledig lezen, want er staat ook : 'In beide gevallen beslist de raad van bestuur over de deelnemingsvoorwaarden en de modaliteiten van de zendingen.'

Die bepaling slaat evenzeer op het consensusprincipe. Het is perfect mogelijk dat Vlaanderen in de toekomst beslist om met Brussel een missie te ondernemen. Dit kan natuurlijk, want heel veel bedrijven die hun maatschappelijke zetel in Brussel hebben, sluiten veel nauwer aan bij Vlaanderen dan bij Wallonië. U mag er niet van uitgaan dat het initiatief bij de bestuurders ligt. Het zal immers bij de bedrijven liggen, en ik verzeker u dat de woordvoerders van de bedrijven andere taal gebruiken dan de muggenzifterij die ik hier hoor.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik vat even samen. Dit nieuwe initiatief is niet volmaakt, maar heeft enorme verdiensten. Bovendien bevat het een serie garanties voor Vlaanderen. Vlaanderen zal er trouwens het meeste profijt uit halen, en ik hoop dan ook dat een grote meerderheid voor het ontwerp van decreet zal stemmen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dat er nu een akkoord zou zijn over de noodzaak van een consensus over het al dan niet organiseren van prinselijke of andere zendingen, is voor ons geen reden om onze negatieve houding tegenover het samenwerkingsakkoord te wijzigen.

De minister legde in de commissie nogal veel nadruk op de vraag over de zin en onzin van prinselijke economische zendingen. Er werd echter veel minder nadruk gelegd op de essentie van het debat. De minister liet maar al te graag uitschijnen dat de tegenstanders van dit samenwerkingsakkoord en de oprichting van het Agentschap van de Buitenlandse Handel een soort virulente onverschilligheid koesteren tegenover de monarchie.

Ik ga niet te veel in op de vraag naar het nut van de zendingen die door de monseigneur worden voorgedragen, maar ik blijf er wel bij dat daarover mythes worden opgebouwd. Natuurlijk opent de deelname van bedrijven aan prinselijke zendingen deuren. Dat zijn echter niet zozeer buitenlandse deuren, maar veeleer binnenlandse. Het is een soort morele verplichting voor een bepaald aantal bedrijven om aan dergelijke zendingen mee te doen. Ga maar eens na welke bedrijven zich in het algemeen inschrijven voor dergelijke zendingen : het zijn dikwijls dezelfde.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, het is zeker geen mythe. Er is een rondvraag geweest bij de bedrijven. Bijna unaniem zeggen ze dat het een grote meerwaarde is als de kroonprins aan de zendingen deelneemt. Het spijt me voor u dat het zo is, maar het is de waarheid.

De voorzitter : Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : Tijdens onze zakenreis naar Zuid-Afrika vernam ik van een bedrijfsleider die had deelgenomen aan de zakenreis naar Saoe-

di-Arabië, dat hij door de aanwezigheid van de prins een contract van 12 miljard frank had afgesloten. Het belang van de bedrijven telt, niet de punten en komma's.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Natuurlijk opent een deelname aan dergelijke zendingen mogelijkheden op het vlak van het afsluiten van interessante contracten bij de nationale Delcredere-dienst of om zich zo te kunnen beroepen op leningen van staat tot staat. Dat is de reden waarom wordt deelgenomen aan dergelijke zendingen. Iedereen die met export te maken heeft, weet dat er andere troeven nodig zijn dan een prins in een koffer om te verkopen. Ik denk aan een goede kwaliteit, interessante prijzen en een goede dienstverlening, ook in landen waar men zagezegd opkijkt naar ons koningshuis. Maar ik herhaal dat dit bijzaak is.

De hoofdzaak is natuurlijk dat alles wat met het buitenland te maken heeft stevig in Belgische handen moet blijven : of het nu om buitenlandse handel gaat, ontwikkelingssamenwerking of buitenlandse zaken. De recuperatiebeweging die we de jongste weken hebben meegemaakt, spreekt boekdelen. Het is in die optiek dat we dit samenwerkingsverdrag moeten kaderen. Iedereen weet en voelt aan dat dit samenwerkingsakkoord en de oprichting van het agentschap ingaan tegen wat de meeste partijen in dit halfroond nu al jaren over de verschillende regeerperiodes en partijgrenzen heen beweren. Er moet een vereenvoudiging en een duidelijke afbakening komen op het vlak van buitenlandse handel. Er moet één loket komen voor de bedrijven. Buitenlandse handel moet een exclusieve bevoegdheid van de gewesten worden.

Dit samenwerkingsakkoord komt daar niet aan tegemoet, integendeel. Dit akkoord houdt de onduidelijkheid die we nu al jaren aanklagen in stand, net omdat de overlappings die aan de basis liggen van die onduidelijkheid onverminderd aanwezig blijven. Zo kan de raad van bestuur van het agentschap naast de gezamenlijke missies en het verzamelen en doorgeven van informatie, ook nog beslissen andere taken van 'gezamenlijk belang' naar zich toe te trekken. Er worden er al een aantal vooraf bij name genoemd, maar deze lijst is niet limitatief. Zo is er het optreden als loket voor buitenlandse VIP-zendingen die België bezoeken, de relatie met en de rol van de Kamer van Koophandel in het buitenland, de uitreiking van de Royal Export Award en de Mercuriusprijzen, die concur-

Van Nieuwenhuysen

renten zijn van de vorige week uitgereikte Leeuw van de Export, enzovoort. Mijnheer de minister, u zegt dan wel dat de gewesten er wel voor zullen zorgen dat hun bevoegdheden niet worden uitgehouden. U zegt bij wijze van voorbeeld dat de bewuste prijzen al 2 jaar niet worden uitgereikt en dat het agentschap dat wellicht in de toekomst ook niet meer zal doen. Ik vraag me dan wel af waarom die mogelijkheid moest blijven bestaan.

Zelfs het aanvankelijk geschetste beeld van een agentschap dat zich louter zou bezighouden met het overleg omtrent gezamenlijke zendingen en het bijhouden van een centrale databank beantwoordt niet aan wat hier voorligt. Het personeelsbestand alleen al toont aan dat het veel verder gaat dan dat. Mijnheer de minister, in november van vorig jaar zei u nog dat een personeelsbezetting van 40 mensen of minder zeker zou volstaan. Het worden er echter 44 en het aantal kan nog worden opgetrokken tot 50.

Mijnheer Platteau, het rapport van de SERV is niet op alle vlakken zo positief. De SERV waarschuwt er terecht voor dat inzake handelsmissies de bedrijven weliswaar bij Export Vlaanderen moeten inschrijven, maar dat verder de administratieve voorbereiding en de afwikkeling van de zendingen rechtstreeks door het agentschap met de bedrijven kan gebeuren. Waar blijven we dan met het concept van het enig loket, dat de verwarring in binnen- en buitenland zou wegnemen !

Wat de gegevensbank betreft, weten we dat alle macro-economische en juridische informatie, reglementering en dergelijke door de verschillende actoren in het buitenland – onder meer de Vlaamse economische vertegenwoordigers – moeten worden doorgegeven aan het agentschap. Als de bedrijven die inlichtingen wensen, moeten ze zich eerst tot Export Vlaanderen wenden. Export Vlaanderen moet daarop bij dat agentschap te rade gaan, want het agentschap wordt wat dit betreft – verondersteld geen contact te hebben met de bedrijven. Het agentschap bezorgt dan de gezochte informatie aan Export Vlaanderen. En ten slotte geeft Export Vlaanderen het door aan de bedrijven. Ik zou wel eens willen weten wat daar efficiënt aan is, laat staan dat het 'snel' zou zijn.

Mijnheer de minister, als u beweert dat het beeld voor de gebruikers op die manier meteen ook een heel stuk duidelijker en doorzichtiger wordt, dan neemt u uw dromen voor werkelijkheid. U weet

immers wel beter. U hebt tijdens de bespreking in commissie zelf verklaard niet van mening te zijn dat deze functie integraal naar het agentschap moet gaan, en dat 'Vlaanderen dit zelf perfect aan kan'. Waarom hebt u daar dan niet voor gezorgd ? Het antwoord kan alleen zijn omdat u het spelletje van de federale recuperatie meespeelt. Er werd al verscheidene keren gerefereerd aan uw verklaringen over de zending naar Zuid-Afrika.

Ik voorspel dat het agentschap een belangrijke actor zal worden of zal blijven, want in feite is het de voortzetting van de BDBH onder een andere naam. Het gaat met andere woorden om een instelling waar de Vlamingen voor betalen, maar waar ze weinig aan te zeggen zullen hebben.

Geachte collega's, u zult zich herinneren dat de opeenvolgende Vlaamse regeringen zich tegen de paritaire samenstelling van de raad van bestuur van BDBH hebben verzet en daartoe zelfs een tijdlang de politiek van de lege stoel hebben gehanteerd. Ik kan alleen maar vaststellen dat het samenwerkingsakkoord uiteindelijk dezelfde verhoudingen hanteert als degene die we vandaag bij de BDBH kennen en waartegen we ons steeds hebben verzet.

Het niet onbelangrijke begeleidingscomité bestaat uit de leidende ambtenaren van Export Vlaanderen, de AWEX en de Brusselse Dienst voor Buitenlandse Handel. De twee laatstgenoemde instellingen manifesteren zich in het buitenland hoe langer hoe meer als één entiteit.

Op heel wat Belgische ambassades zijn deze twee instellingen samen in een kantoor ondergebracht. Het Vlaams Gewest komt daardoor tegenover een samenwerkende vennootschap van de twee andere gewesten te staan in dat begeleidingscomité. Als de directeur-generaal van de bilaterale economische betrekkingen van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken Franstalig is, dan komen we met één tegenover drie te staan. Er wordt dus wel dege-lijk met een typisch Belgische pariteit gezwaaid.

De minister heeft vanmorgen verwezen naar de recente afspraken die door het Overlegcomité zijn gemaakt. We hebben het document ontvangen. Die afspraken gelden alleen voor de zendingen onder leiding van de kroonprins. De heer Caluwé heeft dat al opgemerkt. Niets belet inderdaad dat Wallonië en Brussel onder de paraplu van het agentschap samen een zending organiseren die grotendeels wordt betaald door de Vlaamse belastingbetaler.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Dat is fundamenteel onjuist. U moet ook de volgende zin lezen. In beide gevallen beslist de raad van bestuur over deelnamevoorwaarden en modaliteiten van de zending. Er staat niet 'bij meerderheid van stemmen' zoals in de gewijzigde tekst. Het is dus duidelijk dat dat niet het geval is. Wat u zegt, is dus helemaal fout.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister, u bluft hier een beetje door te zeggen dat die modaliteiten bij consensus worden bepaald, maar in bijlage twee van bijlage twee bij het samenwerkingsakkoord staat uitdrukkelijk hoe de raad van bestuur stemt, tenzij anders is bepaald in het samenwerkingsakkoord. De raad van bestuur stemt bij meerderheid. We hebben in die raad vier van de zestien stemmen. U hebt voor het eerste stuk – waarover er trouwens geen betwisting was – laten bepalen dat zendingen onder leiding van de kroonprins met instemming van alle gewesten moeten gebeuren en dus bij consensus moeten worden goedgekeurd. Voor de tweede soort zendingen blijft de meerderheidsregel gelden. Ook voor het bepalen van de modaliteiten achteraf blijft die gelden.

Op een bepaald ogenblik is er gezegd dat er een zending zou worden georganiseerd met alleen Wallonië en Brussel. Die beslissing is bij meerderheid genomen door de raad van bestuur.

Minister Jaak Gabriels : Dat kan altijd, ook zonder dat agentschap.

De heer Ludwig Caluwé : Dat kan zeker zonder dat agentschap, maar dat agentschap wordt voor 62 percent betaald door ons.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Caluwé, in de volgende zin staat dat de raad van bestuur zich eveneens bij meerderheid kan uitspreken. Alleen daar wordt dat gespecificeerd. In de volgende tekst staat dat de raad van bestuur in beide gevallen over de deelnamevoorwaarden en de modaliteiten beslist. Daaronder moet u hetzelfde begrijpen als wat in de gewijzigde tekst staat.

De heer Ludwig Caluwé : Uw partijgenote mevrouw Neyts heeft in de Senaat bevestigd dat dit bij meerderheid wordt beslist. Dat heeft ze uitdrukkelijk gezegd.

Minister Jaak Gabriels : Mevrouw Neyts zei dat voor het Overlegcomité plaatsvond. Op het Overlegcomité werd dit punt ondertussen aangekaart en er is klaarheid en duidelijkheid verschaft over wat de juiste interpretatie van die tekst is.

De heer Ludwig Caluwé : Er is inderdaad klaarheid en duidelijkheid verschaft over het feit dat zendingen onder leiding van de kroonprins bij consensus moeten plaatsvinden. Dat is nooit betwist. Voor de rest is er niets gewijzigd.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik stel alleszins vast dat er nog geen duidelijkheid is, wat mijn standpunt versterkt. Dit samenwerkingsakkoord is, voor het Overlegcomité plaatsvond, alleszins al goedgekeurd in het federaal parlement met de bijlagen van toen. Ik vraag me dus af in hoeverre die andere bijlagen nu doorwegen.

De heer Ludwig Caluwé : Ik neem aan dat het opnieuw in de Senaat zal moeten worden behandeld.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ook dat is niet helemaal duidelijk.

Minister Jaak Gabriels : Mag ik eens even duidelijk zijn ? U weet toch dat het Overlegcomité een overlegorgaan is tussen de federale staat en de gewesten ? In dit geval heeft dit besluit betrekking op de besluiten van elk van de verschillende onderdelen, dat is nogal evident.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Dat zullen we nog wel zien.

Mijnheer de minister, wij zijn overigens van oordeel dat er wel degelijk een verschil bestaat tussen een numeriek overwicht in de raad van bestuur en een vorm van vetorecht, waarover we zouden beschikken. Over dat vetorecht is trouwens betwisting, we hebben daar onze twijfels bij.

Op het Overlegcomité werd blijkbaar helemaal niet meer gepraat over het feit dat

we hoe dan ook zullen betalen. Ondanks wat u daarover vorig jaar nog beweerde, moet Vlaanderen wel degelijk dokken. De gewesten moeten samen zelfs meer dan de federale overheid inbrengen in dat agentschap, namelijk 2,875 miljoen euro tegenover 2,479 miljoen euro.

Die verplichte gewestelijke dotatie wordt bovendien verdeeld volgens de financieringswet, wat betekent dat Vlaanderen met 62,17 percent het leeuwendeel voor zich neemt. Dat dit zich niet weer-

Van Nieuwenhuysen

spiegelt in de samenstelling van de raad van bestuur hebben we al gezien. Het vertaalt zich echter al evenmin in de personeelsformatie van het agentschap. Nochtans had de minister daarover vorig jaar nog gezegd dat de regels inzake de taalkaders van toepassing zouden zijn. Welnu, dat klopt alvast niet voor de eerste 3 jaren van het bestaan van het agentschap, want dan heerst er een strikte pariteit op het vlak van het personeel.

Als we dan afgaan op de taalkaders zoals we die kennen in de meeste federale instellingen, zal ook het taalkader van het agentschap daarna waarschijnlijk niet de weerspiegeling worden van het werkvolume, noch van de financiële inbreng vanuit Vlaanderen, noch van het belang van Vlaanderen in het exportgebeuren.

Collega's, als we dat al zouden willen, kunnen we dit samenwerkingsakkoord niet eens amenderen. Het is te nemen of te laten, zoals dat gaat bij samenwerkingsakkoorden. Voor ons is het duidelijk te laten. Het Agentschap voor de Buitenlandse Handel is geen initiatief dat erop gericht is om de Vlaamse bedrijven ten goede te komen, het heeft een louter politieke bedoeling. Nog dit weekeinde heeft minister Michel onomwonden voor de herfederatisering van de buitenlandse handel gepleit. Het is duidelijk dat dit agentschap de deur daartoe moet openhouden. Wij zullen daar alvast niet aan meewerken. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil kort twee punten aan u voorleggen. Ten eerste denk ik dat sommige collega's het verkeerd voorhebben wanneer ze zeggen dat de kern van dit verhaal gaat over het opnieuw Belgisch maken of het meer Vlaams maken van exportpromotie. De kern van exportpromotie is de creatie van welvaart en van werkgelegenheid. Voor mijn part maakt het niet uit of dat gebeurt in Vlaanderen, in Wallonië of in Brussel. Als mensen meer welvaart en meer tewerkstelling kunnen krijgen, dan zijn we op de goede weg.

We kunnen dan nog heel lang discussiëren over verdelingen in de raad van bestuur, over financiële verdelingen en dergelijke meer. We hebben dat ook gedaan in de commissie, toen er over dit onderwerp kritische vragen werden gesteld door alle fracties, dus ook door de onze. De minister is zelfs

zo ver gegaan om de stemming in deze plenaire zitting uit te stellen om nog naar het Overlegcomité te kunnen gaan.

De minister zei vandaag dat de interpretatie duidelijk is en dat het niet alleen gaat om prinselijke zendingen maar om alle zendingen. Hij had het ook over de modaliteiten. Voor onze fractie is de zaak nu op dat vlak in orde. Wij steunen dus het samenwerkingsakkoord zoals het nu voorligt, met de interpretaties die hier vandaag zijn gegeven.

We steunen het akkoord omdat we denken dat het agentschap en de defederalisering en de uitbreiding van de bevoegdheden van Export Vlaanderen kunnen zorgen voor meer tewerkstelling en meer welvaart in Vlaanderen. Als er daarvoor instrumenten worden gemaakt en die instrumenten functioneren, dan moeten we die benutten. De heer Platteau zei reeds dat de cijfers van Export Vlaanderen goed zijn. Export Vlaanderen – binnenkort het FIT – levert schitterend werk en de plannen voor de toekomst zijn hoopvol. Als het agentschap daarin een flankerende rol kan spelen, dan moet het dat doen en dan moeten we daarvan gebruik maken.

Dat willen we zeggen over de kern van de zaak, over het opstarten van dat agentschap en het samenwerkingsakkoord dat we daarover willen sluiten.

Mijnheer de minister, ondertussen zijn er een paar elementen bijgekomen waarover ik graag meer duidelijkheid krijg. De personeelsleden die in de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel actief zijn, hadden indertijd onder federaal minister Neyts de vrije keuze tussen werken voor een regionale dienst voor exportpromotie of voor het agentschap. Blijkbaar heeft een aantal regionale diensten profielen opgemaakt van de personeelsleden die ze willen. Ik hoop dat Export Vlaanderen daar niet bij is. Dat betekent dat bepaalde mensen die niet in dat profiel passen, niet aan de bak zullen komen en zelfs het recht niet meer zullen hebben op een vrije keuze van tewerkstelling. Dat zijn geruchten, en ik hoop dat het daarbij blijft. Het zou niet correct zijn dat de mensen die bij de BDBH werken, in het kader van de staatsvorming de dupe worden van deze zaak. Voor die mensen moeten we duidelijkheid scheppen. Misschien kan dit in de loop van deze discussie. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er werd al heel wat kritiek geleverd op dit samenwerkingsakkoord, maar vooral de vorige spreker no-digt uit tot een debat. Volgens mij bedoelt hij dat er ondanks alles resultaten moeten zijn, dat er welvaart en welzijn moet zijn. Structuren en afspraken en samenwerkingsverbanden moeten inderdaad tot resultaten leiden. Andere sprekers van de meerderheid zeggen dat dit samenwerkingsakkoord niet volmaakt is, maar we moeten toch de volmaaktheid betrachten.

De N-VA bekijkt dit samenwerkingsakkoord met een zekere scepsis. Geeft een prins een meerwaarde aan een handelsmissie ? Allicht wel. Het belang van een staatshoofd of een troonopvolger wordt hem aangemeten door ons. Mijnheer Platteau, u bent burgemeester van Dilbeek. Ik neem aan dat u de lintjes doorknipt als er een bedrijf wordt geopend. Als er na bepaalde tijd een andere burgemeester komt, dan zal uw opvolger daarvoor worden uitgenodigd. Alles is dus vergankelijk.

De heer Stefaan Platteau : Dat zal nog een tijdje duren.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Platteau, het kan snel gaan. Als we overmorgen met een president in de wereld zouden stappen, dan zouden de poorten voor die president opengaan en hebben we geen prins meer nodig.

De heer Stefaan Platteau : Dat is waar, maar ik zie niet meteen een president onder onze politiciers.

De heer Kris Van Dijck : We zijn het erover eens dat export in dit land een Vlaams gegeven is. Maar waar is de logica van dit akkoord als we financieel moeten opdraaien op basis van de bijzondere financieringswet ? Destijds was daar een akkoord over, en dus moet Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid nemen.

Als het over personeel gaat, dan hebben we het toch ook over welvaart en welzijn. Op dat vlak vertrekken we op paritaire basis. Er is een fiftyfifty-verhouding afgesproken. Na drie jaar zullen we de zaak evalueren. We zullen dan de dossiers onderzoeken en nagaan welke taalrol daarop van toepassing is.

Wat men van dit samenwerkingsakkoord ook moge denken : alleszins de eerste drie jaar zullen er minder mensen ten dienste staan van de Vlaamse bedrijven dan van de niet-Vlaamse. Er zijn immers meer Vlaamse dan niet-Vlaamse bedrijven, en toch

wordt voor hen niet meer personeel ingeschakeld. Ik kan die logica niet volgen. Op het ene is de verdeling van de financieringswet van toepassing, maar op het andere niet. Dat kan niet. Dat is geen muggenzifterij : keer op keer wordt dat soort akkoorden afgesloten. We gaan daar niet mee akkoord. (*Applaus bij de N-VA en CD&V*)

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in de eerste plaats wil ik benadrukken dat het belang van de bedrijven voorop staat. Zaken doen en onze economie stimuleren, zorgt voor tewerkstelling, en dat is voor Vlaanderen een topprioriteit. Verder wil ik erop wijzen dat hier eigenlijk het confederaal principe wordt toegepast. De bevoegdheid wordt via de bijzondere wet overgedragen aan de gewesten, die op hun beurt afspreken hoe ze met elkaar omgaan. Confederalisten kunnen daar niet tegen zijn.

Hier werd gesteld dat Vlaanderen er zich toe heeft verbonden om 62 percent in te brengen, hoewel het 78 percent van de buitenlandse handel voor zijn rekening neemt. Dat mes snijdt echter ook aan de andere kant, want we hebben van dat agentschap ook veel meer te verwachten. De Vlaamse deelname aan de prinselijke missies is veel groter dan de Franstalige. Dat levert ons dus allemaal meer baten op.

De heer Ludwig Caluwé : U daagt ons uit door te spreken over het confederalisme. Een goede confederale benadering strookt niet met de bepaling in de federale bijzondere wet dat de gewesten een agentschap moeten oprichten. Het zou logisch zijn dat de federale overheid de bevoegdheid via de wet overdraagt, en de gewesten vrijlaat om al dan niet een agentschap op te richten.

Minister Jaak Gabriels : Ik kom daar nog op terug. U kunt echter niet ontkennen dat we hier te maken hebben met een toepassing van het confederaal beginsel. De eerste stap is gezet met de overdracht van de bevoegdheid naar de deelgebieden.

Het is belangrijk te benadrukken dat Brussel op zich in dit geval geen gevaar vormt. De heer Van Nieuwenhuysen zegt dat Brussel en Wallonië in het buitenland al zeer sterk met elkaar zijn verstrengeld, en dat dit zal leiden tot de vorming van een tweespan ten nadele van Vlaanderen. De realiteit is anders. Ik zou dat met concrete voorbeelden kunnen staven. In elk geval verbinden bedrijven uit het Brusselse zich bij voorkeur met Vlaanderen. Dit staat mijlenver van het hier geschetste gevaar

Gabriels

dat in een bepaalde vorm van samenwerking voor Vlaanderen zou schuilen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat de Vlaamse, de Waalse en de eventuele Brusselse vertegenwoordigers op de meeste plaatsen binnen de federale structuren werken. Vaak zitten ze samen in een ambassade of in een consulaat-generaal. Ik zie niet op welke manier dit voor Vlaanderen gevaarlijk zou zijn.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik betwist niet dat er in Brussel heel wat bedrijven zijn die graag met Export Vlaanderen zouden samenwerken. Dit is overigens onlangs in de commissie ook aan bod gekomen.

Het gaat hier evenwel om de vertegenwoordiging in het agentschap voor Buitenlandse Handel. Die vertegenwoordiging wordt door de verschillende politieke overheden in dit land bepaald. Bepaalde overheden in dit land wensen zo opvallend mogelijk samen te werken. Dit streven naar een gezamenlijke uitstraling heeft niets met de belangen van de bedrijven te maken.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, de heer Vermeulen heeft de woorden van de minister vorige week al bevestigd. Wat het betrekken van zogenaamde tweetalige bedrijven in Brussel of in Wallonië bij de werking van Export Vlaanderen betreft, heeft de heer Vermeulen net hetzelfde als de minister verteld.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Indien het door sommige aanwezigen geschetste rampscenario zich effectief zou voltrekken, beschikken we nog steeds over een regeringscommissaris. De commissaris van de Vlaamse regering kan elke beslissing definitief herroepen. Deze beveiliging is zeer belangrijk. We beschikken steeds over een stok achter de deur. Ik twijfel er evenwel aan dat dergelijke situaties ooit zullen ontstaan.

Ik wil hier nog even herhalen dat de vier missies die door de prins worden voorgezeten eigenlijk de enige incentive vormen. Bedrijven nemen deel aan deze missies omdat ze zaken willen doen. Wie dit

wil relativeren, zou beter eens naar de mening van de Vlaamse bedrijfsleiders luisteren.

Ik wil hier niet voor een bureaucratische aanpak pleiten, maar wel voor de directe contacten tussen de bedrijven en de geplande structuur. Bedrijven kunnen zich enkel bij de regionale loketten voor gezamenlijke zendingen inschrijven. Dit staat letterlijk in de tekst van bijlage 1. Enkel tijdens de administratieve voorbereiding en de afwikkeling van deze zendingen kan het Agentschap voor Buitenlandse Handel de bedrijven rechtstreeks contacteren. Deze contacten mogen uitsluitend in functie van de geplande zendingen staan.

Dit is geen vertekening van de bevoegdheden. De opgebouwde structuur maakt een federale recuperatie van bevoegdheden onmogelijk. De bevoegdheid blijft steeds bij de gewesten. Het samenwerkingsakkoord is een akkoord tussen de gewesten. Deze structuur maakt het door de heer Van Nieuwenhuysen aangehaalde recuperatiegevaar gegarandeerd onmogelijk.

Inzake de gegevensbank weten we nog niet goed waar we precies aan toe zijn. Het is perfect mogelijk dat de bevoegde ministers van de gewestregeringen besluiten om hier geen uitvoering aan te geven. Tenslotte betreft het hier geen verplichting. Het staat de gewesten vrij om te oordelen dat de uitvoering geen meerwaarde zou hebben.

We mogen uiteraard niet vergeten dat de gegevens van onder meer de Nationale Delcredere dienst en van Finexpo automatisch ter beschikking worden gesteld. Dit staat letterlijk in de tekst. Deze gegevens staan ter beschikking van de Vlaamse, van de Waalse en van de Brusselse diensten.

63 personeelsleden zullen naar het Vlaams Gewest worden overgeheveld. We hebben in dit verband geen prioriteitenlijst opgemaakt, maar we hebben enkel de mogelijkheden overlopen. Aangezien de federale overheid de betrokken personeelsleden vanaf 1 januari 2003 niet langer kan uitbetalen, betreft het hier een dringende aangelegenheid. Aangezien de gewesten vanaf 1 januari 2003 voor deze personeelsleden moeten instaan, moeten we hen zo snel mogelijk de nodige duidelijkheid verschaffen.

Het gaat hier om 63 personeelsleden. Ten gevolge van deze overheveling zullen binnenkort meer dan 420 mensen voor de Vlaamse diensten voor buitenlandse handel werken. Dit is niet onbelangrijk. Daarmee hebben we een goed en degelijk instrumentarium om onze bedrijven, die 80 percent van wat ze produceren exporteren, te helpen.

Gabriels

Gisteren nog had ik contact met mijn Waalse collega bevoegd voor Buitenlandse Handel, de heer Kubla. Die contacten heb ik regelmatig, ook met de bevoegde minister van het Brussels Gewest, de heer Gosuin. Het is onze intentie ervoor te zorgen dat in de toekomst de missies van de prins zullen worden voorgezeten door een gewestelijk minister. We zijn dat nu aan het uitwerken. De drie kabinetten komen daarvoor samen. Dit initiatief toont hoe ernstig we het menen met de uitoefening van onze bevoegdheid, en dat we ons deze bevoegdheid geenszins laten ontfutselen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor Buitenlandse Handel.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 24 mei 2002 tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor Buitenlandse Handel.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Patrick Lachaert en Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jos Bex betreffende het gebruik van waterdoorlatende betonproducten – 1227 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Lachaert en Maes, mevrouw Vertriest en de heer Bex betreffende het gebruik van waterdoorlatende betonproducten dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de beleidsbrief van de minister bevoegd voor Leefmilieu inzake waterdoorlatende bedekking ;
- overwegende dat :
  - 1° waterdoorlatende betonproducten van belang kunnen zijn voor het tegengaan van de verdroging van de bodem ;
  - 2° het gebruik van waterdoorlatende betonproducten de hoeveelheid af te voeren regenwater via de rioleringen, drastisch kan verminderen ;
  - 3° het gebruik van waterdoorlatende betonproducten het gevaar op overstromingen kan reduceren ;
- vraagt de Vlaamse regering :
  - 1° een onderzoek te laten uitvoeren door haar administratieve diensten in samenspraak met de sector, naar de doeltreffendheid van de waterdoorlatende bedekking, van welke aard ook, waarbij een kosten-batenanalyse wordt gemaakt voor alle betrokken beleidsdomeinen ;
  - 2° de resultaten van dit onderzoek te communiceren naar provinciebesturen, gemeentebesturen en particulieren ;
  - 3° de mogelijkheid te onderzoeken om het prijsverschil tussen gewone straatbedekking en waterdoorlatende bedekkingen bij rioleringswerken in bestaande verharde straten en pleinen te subsidiëren, waarbij de hoogte van de subsidiëring wordt gerelateerd aan de mate van doorlatendheid en het rendement op het vlak van waterdoorlatendheid ;

Voorzitter

- 4° te onderzoeken of het gebruik van waterdoorlatende betonproducten kan worden aangemoedigd voor particuliere bouwprojecten via de bouwvergunningen ;
- 5° bij het uitvoeren van werken door de Vlaamse overheid een voorbeeldrol te vervullen en daar waar mogelijk gebruik te maken van waterdoorlatende bedekking.

De bespreking is geopend.

De heer Wille, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, dit voorstel van resolutie vloeit voort uit een aantal uiteenzettingen van diverse parlementsleden, die de minister daarover hebben ondervraagd via de diverse kanalen. Het voorstel is er gekomen vanuit een dubbele bekommernis.

Ten eerste is er de ecologische bekommernis. De uitputting van de grondwaterlagen is immers een feit. Ten tweede wordt Vlaanderen, zoals andere delen van Europa en de wereld, geconfronteerd met een steeds groter wordend probleem van wateroverlast. Daarom is dit voorstel tot stand gekomen, met het akkoord van iedereen. In het voorstel vragen we aan de Vlaamse regering om aandacht te besteden aan een element dat toch zou kunnen helpen om die wateroverlast en de verdroging van de aarde tegen te gaan. Dan gaat het specifiek over het gebruik van waterdoorlatende producten in het algemeen en betonproducten in het bijzonder.

Bij het behandelen van dit voorstel in verschillende commissiezittingen is gebleken dat we moeten beginnen met het begin, en dat we eigenlijk nog niet ver staan. Eigenlijk moeten we beginnen met een ernstig onderzoek naar de doeltreffendheid van die waterdoorlatende bedekking, van welke aard ook. Dat moet worden gekoppeld aan een kosten-batenanalyse. Toen de wegenbouwsector had gehoord van dit voorstel was hij immers zeer enthousiast : waterdoorlatende betonproducten zouden immers veel vlugger verslijten. Ze zouden op 15 jaar versleten zijn, terwijl andere bedekkingswijzen 30 jaar meegaan. Ze zagen er onmiddellijk een markt in, zoals dat in de privé-sector soms terecht gebeurt.

Dat is echter onze boodschap niet. Onze boodschap is dat we een aanzet willen terzake. Eerst willen we echter weten welke waterdoorlatende producten we kunnen gebruiken, wat dat kost en wat de garantie is inzake de duurzaamheid van deze producten. Ik wil u vragen hoe u dat onderzoek zult organiseren, wie dat zal doen, wanneer en binnen welke tijdspanne, zodat het eerste punt van ons voorstel van resolutie geen dode letter blijft. Dat onderzoek moet zo snel mogelijk worden uitgevoerd. Als eenmaal de resultaten ervan bekend zijn, moeten die zo snel mogelijk gecommuniceerd worden aan alle diverse besturen die met die zaken bezig zijn, alsook aan de particulieren.

De besturen die bereid zijn een inspanning te leveren om die waterdoorlatende betonproducten te gebruiken bij bedekkingen, moeten daarin worden gesteund. Als een gemeente bij renovatie van bestaande infrastructuur – bijvoorbeeld tarmac – waterdoorlatende producten gebruikt, dan zou er een subsidie moeten komen voor het verschil in prijs tussen de ene en de andere versie. Ik geef een concreet voorbeeld. Het gebruik van betonklinkers kost 22 frank per vierkante meter. Tarmac kost 15 frank per vierkante meter. De Vlaamse overheid zou een inspanning moeten leveren om dat verschil – vanuit waterbouwkundig en vanuit ecologisch oogpunt – te subsidiëren.

Ten opzichte van de particulieren moeten de besturen bij het verlenen van de bouwvergunningen de verplichting opleggen om die waterdoorlatende betonproducten te gebruiken.

De Vlaamse overheid moet zelf een voorbeeldrol spelen bij het uitvoeren van werken. Dit is namelijk dikwijls niet het geval. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de heer Lachaert heeft het al aangehaald. Verschillende collega's hebben meermaals de kwestie van de wateroverlast ter sprake gebracht in dit parlement. Elk van hen benaderde dit met zijn eigen inbreng en bekommernissen over wateroverlastproblemen die zich voordoen in hun eigen regio. Meer dan dertig keer per jaar gaat het hier over de wateroverlast. Dit toont duidelijk aan dat dit een niet te onderschatten probleem is, waar soms veel sociale drama's en trauma's mee gepaard gaan, vooral wanneer persoonlijke eigendommen door waterschade worden getroffen.

Van den Eynde

Een van de oorzaken van het probleem is de verstedelijking in Vlaanderen die een minder absorberende functie van onze bodem tot gevolg heeft. Het aantal verharde oppervlakten is de voorbije 10 jaar zo immens gestegen dat de hoeveelheid water die normaliter rechtstreeks in de bodem zou worden opgenomen, nu afvloeit naar beken en rioleringsstelsels, met de bekende gevolgen. Ook verdroging ten gevolge van verstedelijking is inderdaad een probleem.

Het is niet altijd evident om oplossingen aan te reiken. Het feit is dat we steeds meer op zoek moeten gaan naar alternatieven om de neerslag op te vangen op de plaats waar die neervalt. Dat is nu net wat de indieners van dit voorstel willen bevorderen.

Na een verkennend gesprek van de heer Lachaert in de commissie op 16 mei 2002 over waterdoorlatende betonproducten, volgde een voorstel van resolutie, dat nu vandaag ter stemming voorligt. Na amendering door de indieners zelf werd het voorstel uitgebreid naar alle waterdoorlatende bedekkingen. Ook ons voorstel in verband met dakvegetatie – van maart 2001 – werd hierin opgenomen.

Mevrouw de minister, uiteraard vinden we dat positief, maar toch is er iets dat me van het hart moet. Ik vind het niet echt politiek correct dat ik toen werd afgeblaft door uw partijgenote, mevrouw Vertriest. Zij stelde dat het een marginaal voorstel was en dat het slechts een 'end-of-the-pipe-oplossing' was. Op dat moment verwees ze mijn voorstel van resolutie naar de prullenmand, maar nu is ze een van de indieners van dit voorstel van resolutie, waar mijn vroegere voorstel in vervat zit. Blijkbaar was het dus toch niet zo'n slecht voorstel.

Collega's, ik wil positief besluiten. Ik vind dit een interessant voorstel van resolutie. Onze fractie staat er zeker achter. Mevrouw de minister, ik hoop dat u de nodige initiatieven zult nemen om met alternatieven een oplossing te bieden voor de problemen inzake de waterhuishouding in de verstedelijkte gebieden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Lachaert, het is inderdaad nodig om eerst na te gaan wat de meest effectieve middelen zijn en op welke manier en op welke plaatsen we die structuren moeten aanbrenge-
gen. Uw vraag naar onderzoek is dus zeker terecht. De administratie is ondertussen reeds op de hoogte

van de vraag die in dit voorstel van resolutie wordt gesteld. Als dit voorstel van resolutie eenmaal is goedgekeurd, zal ik de resolutie ook officieel overmaken aan de administratie, zodat er gevolg aan kan worden gegeven.

Dit onderwerp zal worden opgenomen in TWOL 2003, Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu, en vervolgens zal de opdracht worden uitbesteed.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Op dit voorstel van resolutie werden door mevrouw Van den Eynde twee amendementen ingediend.

We zullen om 16 uur de stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Malcorps, Jacky Maes en Patrick Lachaert betreffende aanbevelingen in verband met het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007

– 1468 (2002-2003) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Malcorps, Maes en Lachaert betreffende aanbevelingen in verband met het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– stelt vast :

- 1° dat de doelstellingen van het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 1997-2001 in belangrijke mate gerealiseerd of zelfs overtroffen zijn ;
- 2° dat Vlaanderen inzake selectieve inzameling koploper geworden is in Europa ;

Voorzitter

- 3° dat er een duidelijke tendens is om forfaitaire huisvuilbelastingen op gemeentelijk niveau af te bouwen ;
- 4° dat de totale hoeveelheid afval evenwel blijft toenemen en dat er geen overtuigende ont koppeling is van economische groei en toename van de afvalberg ;
- 5° dat een federaal en Europees beleid dringend noodzakelijk is dat reële taakstellingen oplegt voor de afvalpreventie en materiaalkeuze en voor de herbruikbaarheid, herstelbaarheid en levensduur van producten ;
- 6° dat de aanvaardingsplicht en het principe 'de vervuiler betaalt' vooralsnog onvoldoende omgezet zijn op Vlaams of intergewestelijk niveau, waardoor een aantal producenten kosten voor afvalverwerking blijven afwentelen op de gemeenschap ;
- 7° dat het nabijheids- en zelfvoorzieningsprincipe nog dikwijls wordt geschonden doordat Vlaamse afvalstromen worden afgevoerd over de grenzen, waar onvoldoende garanties bestaan voor een optimale verwerking of waarbij het zelfs gaat om regelrechte eco-dumping ten koste van in Vlaanderen bestaande beheersafspraken en -verwerkingscapaciteiten ;
- vraagt de Vlaamse regering daarom bij de definitieve vastlegging van het uitvoeringsplan rekening te houden met de volgende aanbevelingen :
- 1° een verfijning van de afvalbeheersingshiërarchie of de zogenaamde "ladder van Lansink" is noodzakelijk : de afweging van (1) preventie, (2) (product)hergebruik, herwinnen van materialen of grondstoffen via (3) mechanische recyclage of compostering of via (4) chemische recyclage of feedstock recycling, (5) mechanische afvalscheiding in combinatie met vergisting of droging, (6) afvalverbranding met energierecuperatie en ten slotte (7) storten. Taakstellingen inzake selectieve inzameling mogen bijvoorbeeld geen hypothek leggen op preventie of hergebruik ;
- 2° de kringloopcentra moeten hun drievoudige functie behouden van afvalpreventie, sociale tewerkstelling en het voorzien in gebruiksgoederen aan een lage prijs ;
- 3° er moet prioritair werk gemaakt worden van een producentenverantwoordelijkheid. Daartoe dient de Vlaamse regering aan te dringen op, en mee te werken aan nieuwe federale en Europese regelgeving inzake preventie en productbeleid ;
- 4° anderzijds moet de producentenverantwoordelijkheid op Vlaams niveau gegarandeerd worden door het afdwingen in de diverse sectoren van de aanvaardingsplichten opgenomen in het VLAREA en door het invoeren van de aanvaardingsplicht voor nieuwe afvalstromen. Internalisering van de afvalkosten moet daarbij centraal staan. Milieubeleidsvereenkomsten met de diverse sectoren mogen nooit neerkomen op een afzwakking van de aanvaardingsplicht, zoals opgenomen in het VLAREA. De kosten voor de ophaling en verwerking van de afvalstromen mogen niet langer afgewenteld worden op de gemeenten ;
- 5° de nuttige toepassing van de in Vlaanderen selectief ingezamelde afvalstromen moet beter in kaart gebracht worden. Wat de verpakkingen betreft, moeten alle verpakkingen met een groen punt via de PMD-inzamelingen opgehaald worden. Via de preventieplannen moeten de producenten aantonen dat ze een buitenmatige aangroei van de PMD-fractie effectief tegengaan. De erkenning van Fost Plus kan het best in die zin worden herzien ;
- 6° op regelmatige basis moeten via BBT-studies de voor- en nadelen afgewogen worden van nieuwe technologieën inzake de (voor)be-werking van afval. Zo is een dringend onderzoek nodig naar het procédé van het "stomen" van afval. Het is wenselijk dat elke nieuwe technologie, in de mate van het mogelijke, bij het bekend worden op haar realiseerbaarheid onderzocht wordt ;
- 7° de heffingen op de eindverwerking van afvalstoffen moeten volledig afgestemd worden op de afvalbeheersingshiërarchie : dit kan door een hervorming van het heffingensysteem, waarbij heffingen op input (tonnages verwerkt afval) worden vervangen door heffingen op de uitstoot in de lucht enerzijds en op de nog te storten residu's anderzijds ;
- 8° er moet gewerkt worden aan een grondige maatschappelijke omgevingsanalyse en een

Voorzitter

steviger wetenschappelijke onderbouwing van het Afvalstoffenplan (niet enkel milieutechnisch, maar ook sociaal-economisch). Een financieel-economische doorlichting van de hele afvalcyclus is nodig, vanaf de afvalpreventie over de inzameling tot en met de eindverwerking. Belastings-, heffings- en subsidiëringssystemen moeten hierop afgestemd worden. Beheers- en kostentransparantie moet gerealiseerd worden voor alle vormen van publieke, private of publiek-private beheersstructuren ;

9° om sociale en ecologische redenen moet worden aangedrongen op de afschaffing door de gemeenten van de forfaitaire huisvuilbelastingen tegen het einde van de planperiode. Dat kan het best gebeuren in het kader van een algemene doorlichting van de gemeentelijke fiscaliteit, waarbij alle forfaitaire belastingen op gemeentelijk niveau herbekeken worden (zoals gezinsbelastingen, vestigingsbelasting : dat zijn dikwijls varianten op een afval- of milieubelasting). Er moet onderzocht worden in welke mate dit kan door verschuivingen op gemeentelijk niveau en/of door een verhoging van het aandeel van bovenlokale bestuursniveaus in de financiering van de vaste kosten voor afvalpreventie en de ophaling en verwerking van afval (bijvoorbeeld door meer middelen ter beschikking te stellen via samenwerkingsovereenkomsten met de gemeenten of via het subsidiebesluit voor gemeentelijke afvalinvesteringen ;

10° wat de variabele afvalkosten betreft, moet door de OVAM op korte termijn werk gemaakt worden van een geharmoniseerd "difstar"-model en meer bepaald van gedifferentieerde retributies voor afvalzakken en -containers. Daarbij moet het principe voorop staan dat wie minder vervuult, ook minder dient te betalen en vice versa. Wel kan voorzien worden in een minimale vrijstelling van retributie voor een deel van de niet vermijdbare fractie (een vastgesteld aantal gratis zakken of containerbeurten). De nodige stimuli kunnen ingebouwd worden opdat gemeenten mee in dit model zouden stappen. Dat kan geenszins betekenen dat gekozen wordt voor een collectivisering van het afvalbeleid of voor opgelegde uniforme tarifiëring ;

11° beperkte studieprojecten kunnen gestart worden waarbij het principe "de vervuiler betaalt" ook buiten het vlak van fiscaliteit en retributies op zijn merites onderzocht wordt, aansluiting zoekend met de dienstverlening, tariefstelling en mogelijkheid tot benchmarking, zoals die wordt toegepast voor andere openbare nutsvoorzieningen ;

12° het uitvoeringsplan moet uitgaan van een evenwichtige afweging van het principe van de zelfvoorziening wat de verwerking van afvalstoffen betreft. Nieuwe initiatieven zijn nodig om de ontwijking van afvalverplichtingen in Vlaanderen door de uitvoer naar Wallonië of het buitenland tegen te gaan. Uitvoer van afval kan enkel als er in Vlaanderen onvoldoende verwerkingscapaciteit voorhanden is en als de verwerking van het afval buiten Vlaanderen tegen dezelfde voorwaarden gebeurt als in Vlaanderen zelf. Er moet worden onderzocht of afvaltoerisme kan worden tegengegaan via een aanpassing van de afvalheffingen of – zoals voorgesteld door de MINA-raad – door de invoering van een systeem van afvalverwerkingscertificaten voor alle afval(deel)stromen die op een verantwoorde wijze verwerkt worden in het eigen gewest (dat wil zeggen alle verwerkingswijzen behalve storten of verbranden zonder energierecuperatie) ;

13° er moet prioriteit worden gegeven aan de aanpak van problemen van sluisstorten en -verbranden van afval en andere vormen van ontwijkingsgedrag. Prijzen en inzamel-frequenties van afval moeten uitgaan van de praktische haalbaarheid en de acceptatiegraad bij de bevolking (ook in kleinere woningen en grotere steden). Bij de inzameling van GFT, PMD, of de inplanting van containerparken moet men rekening kunnen houden met de lokale situatie ;

14° het Vlaamse beleid inzake huishoudelijk afval moet qua regelgeving, vergunningen, bestuurlijke inrichting en werking, rapportering, controle en sanctionering integraal en onverkort in handen blijven van de overheid. Anderzijds kan er wel een ruime rol weggelegd zijn voor private actoren en partners voor alle segmenten van de afvalcyclus, zij het in een louter ondernemingsmatige, bedrijfsmatige en uitvoerende dimensie. De Vlaamse regering moet de dynamiek van de

Voorzitter

samenwerking tussen overheid en privé-sector rond afval stimuleren ;

15° in de loop van de planperiode moet de taakverdeling tussen de verschillende bestuursniveaus inzake afvalbeheer geëvalueerd worden, rekening houdend met de taakverdeling opgenomen in het zogenaamde "zomerakkoord". Hierbij wordt rekening gehouden met beginselen van goed bestuur zoals subsidiariteit, transparantie en verantwoording van bestuursdaden, verbod van rechter- en partijsituaties, verbod van monopolievorming in het geheel en in elk segment van het afvalstoffenbeheer, capaciteitsplanning van de eindverwerking met het oog op de maximalisatie van preventie en recuperatie en een ecologische en sociaal-economisch verantwoorde mobiliteitsplanning voor afvalstromen ;

16° de coördinerende rol van de provincies bij de realisatie van de uitvoeringsplannen afval (cf. artikel 16, § 6, van het Afvalstoffendecreet) dient decretaal voor het zomerreces van 2003 te worden verstevigd, in die zin dat de provincies niet enkel preventief coördinerend kunnen optreden (als gemeenten in gebreke blijven), maar ook proactief om problemen te voorkomen of om een gezamenlijk beleid te voeren binnen het kader van het Vlaamse afvalbeleid. De provinciale overlegplatforms rond afval zijn daartoe het geëigende kanaal. De provincies kunnen daartoe voor de gemeenten en intercommunales bindende beslissingen nemen als er binnen het provinciale overlegplatform geen consensus is met de betrokken gemeenten en intercommunales. De betrokken gemeenten of intercommunales kunnen hiertegen verzet aantekenen bij de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu die in eerste instantie een onderhandeling opstart en – indien deze mislukt – de eindbeslissing neemt ;

17° gemeenten en intercommunales moeten inzake sensibilisering en inzameling van huishoudelijk afval, hun rol ten volle blijven spelen. Binnen de planperiode wordt niets gewijzigd aan het eigendom of het beheer van de afvalverwerkingsinstallaties. Wel worden financiële stimuli gegeven zodat gemeenten betalen a rato van de hoeveelheid restafval die ze voor eindverwerking aanbieden.

De bespreking is geopend.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het verslag van de hoorzitting en de gedachtewisseling over het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 telt 55 bladzijden. Voor de gedetailleerde bespreking verwijs ik naar dat verslag. Het debat over het voorstel van resolutie zelf wordt vandaag in deze plenaire vergadering gehouden.

Toch wil ik er de vergadering op wijzen dat het ontwerp van uitvoeringsplan heel grondig werd besproken in de commissie voor Leefmilieu onder de immer degelijke leiding van de heer Timmermans. Voor het overige is de belangstelling voor het huishoudelijk-afvalstoffenplan niet van die aard dat het veel gemoederen zal beroeren.

Op 18 september 2002 kreeg de commissie een toelichting bij het plan door minister Dua. Achtereenvolgens werden er hoorzittingen georganiseerd op 18 september en 3 oktober met de VVSG, de VVP, de Bond Beter Leefmilieu, de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer, de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen, de Isvag, FOST Plus en Regionale Milieuzorg. Niet minder dan acht organisaties werden dus gehoord. Voorts werd het uitvoeringsplan besproken in de commissie op 10, 17 en 24 oktober. Het plan lag ook van 5 augustus tot 4 oktober ter inzage van de bevolking.

In haar uiteenzetting schetste de minister de uitgangspunten van het plan : afval voorkomen, minder restafval produceren en tegemoet komen aan een duurzaam afvalbeleid. Naast deze uitgangspunten vroeg ze ook aandacht voor twee belangrijke items : het afschaffen van de forfaitaire gemeentelijke afvalbelasting en de rol van de provincies bij de organisatie en de coördinatie. In haar uiteenzetting stelde de minister dat de gemeenten goed werk hebben geleverd op het vlak van omhaling en selectieve inzameling, en dat deze taken hen niet mogen worden ontnomen.

De OVAM gaf een toelichting over de procedure en de doelstellingen van het huis voor het afvalplan : preventie van afval en hergebruik van materialen, selectieve inzameling en recyclage en eindverwerking. Uit deze uiteenzetting leerden we ook dat het halen van de milieudoelstellingen belangrijk is, maar dat ze ook betaalbaar moeten blijven. Het belangrijke principe dat de vervuiler betaalt,

Maes

moet behouden blijven, maar tegelijkertijd werd gevraagd dat de producenten inspanningen zouden doen. Onze zorg moet volgens de OVAM zijn dat het restafval in Vlaanderen blijft en dat het veeleer wordt verbrand dan gestort.

Wat betreft de hoorzittingen vraag ik uw aandacht voor de grote lijnen, de details leest u in het verslag. De VVSG gaf felicitaties voor de goede resultaten. Over het afvalbeleid heeft deze organisatie bedenkingen bij de vaststelling dat de besluiten van het kerntakendebat niet werden afgewacht en pleit ervoor om de regie en de huidige taken van afvalverwerking bij de gemeenten te laten. Ten aanzien van de financiering van het afvalbeleid wil de VVSG meehelpen de mogelijkheden naar een inkomensgerelateerde taks te onderzoeken.

De Vereniging van de Vlaamse Provincies pleit voor een bindende rolverdeling. Inzameling en preventie worden ingevuld door de gemeente. De provincie moet instaan voor de coördinatie en de organisatie van de eindverwerking, maar niet vrijblijvend.

De Bond Beter Leefmilieu wil dat preventie vooraan staat, maar zegt duidelijk dat Vlaanderen een mooi palmares kan voorleggen op het vlak van afvalbeleid. In zijn algemene principes vraagt de BBL dat de tarifiering in het afvalbeleid meer regulerend en sociaal rechtvaardiger zou worden en dat er meer kansen zouden worden gegeven aan de beste beschikbare technieken.

De Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer wees op de gevaren van het voorstel om de provincies een grotere rol te laten vervullen en wil dat de publieke en privé-sector aan dezelfde wetten worden onderworpen. Het IOK heeft nogal wat vragen over de rol van de provincie en meer speciaal over de rechterpartijsituatie. Isvag heeft ook problemen met de bestuurlijke wijzigingen en met de intentie om bevoegdheden over te dragen naar de provincies.

FOST Plus als vertegenwoordiger van de industrie en als expert van verpakkingen en verpakkingsafvalbeheer gaat niet akkoord met de stelling dat vooral de verpakkingen moeten worden aangepakt. De meerkosten zullen op zijn minst 200 miljoen euro per jaar bedragen. Het bedrijfsleven wil dat het plan wordt aangepast.

Regionale Milieuzorg sloot de rij van de hoorzittingen. Dit intergemeentelijk samenwerkingsverband gaat over het algemeen akkoord en geeft omstandig uitleg over dit uniek project.

Op 10 en 17 oktober werd het ontwerp van uitvoeringsplan besproken in de commissie. Kort samengevat wil ik hier de verschillende standpunten naar voren brengen.

De voorzitter : Mijnheer Maes, ik zou het uiteenzetten van de standpunten van de andere leden overlaten aan henzelf.

De heer Jacky Maes : Ik wil alleen kort weergeven wat binnen de commissie is gezegd, en dan kunnen de andere leden het standpunt van hun fractie naar voren brengen.

De voorzitter : Er is een kleine verwarring ontstaan. Er was een verslag gemaakt van de hoorzitting, met een conclusie waarin aanbevelingen werden gemaakt. Die zijn vertaald in het voorstel van resolutie. Over het voorstel van resolutie zelf is geen verslag gemaakt.

De heer Jef Van Looy : Dit voorstel van resolutie is niet besproken in commissie. Er was een goede discussie over het voorstel van afvalstoffen en normaal gezien had de commissie een advies gegeven, maar de meerderheid had hierover geen akkoord. De CD&V heeft zich afzijdig gehouden.

Nu komt de meerderheid echter naar het parlement met een uitgebreide resolutie die niet behandeld is in de commissie en die enkel kan ingekeken worden door de meerderheid, dat hoop ik althans. Ik vind dit niet netjes en had het liever anders gezien.

De voorzitter : Ik denk dat in dit geval de rechtstreeks bespreking in de plenaire zitting geen slechte procedure is.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Precies daarom breng ik hier een verslag van wat in de commissie is besproken.

De VLD heeft bij monde van de heer Wille vraagtekens bij de wetenschappelijke onderbouw, niet alleen op milieu-technisch, maar ook op sociaal-economisch en juridisch-bestuurlijk vlak.

De betaalbaarheid is niet getoetst aan een kostenbatenanalyse. Voorts vraagt de VLD geen voorafname te doen op het kerntakendebat en pleitte de heer Wille voor een maximale financiële transparantie van de hele afvalcyclus en voor een afvalbeleid dat onverkort in handen moet blijven van de overheid.

Maes

De vertegenwoordiger van Spirit, de heer Bex, wil duidelijkheid over de bestemming van het afval.

Het standpunt van de sp·a, vertolkt door mezelf, is grotendeels in de drie volgende zinnen samen te vatten. Preventie, sensibilisering en inzameling zijn opdrachten van de gemeente. Forfaitaire afvalheffingen moeten verdwijnen, de heffingen moeten inkomensgerelateerd worden en de sp·a verzet zich ook tegen een te dure zakkenprijs. De provincie heeft een sturende en coördinerende rol inzake verwerking.

Het door mevrouw Van den Eynde weergegeven Vlaams Blok-standpunt ziet voor de provincie geen organiserende en coördinerende rol, maar wil dat er een grotere inbreng is van de producenten en consumenten, zoals beschreven in de talrijke acties.

Het standpunt van CD&V, bij monde van de heer Matthijs, stelt dat het afvalstoffenplan haaks staat op de notie duurzame ontwikkeling en hij illustreert dit aan de hand van voorbeelden. Voorts wil hij ook het kerntakendebat afwachten.

Agalev sluit de reeks : de heer Malcorps heeft bemerkingen bij de ladder van Lansink en het heffingenbeleid. Hij wijst ook op de producentenverantwoordelijkheid en ziet het nut in van een verstrengde coördinatie door de provincie. Voor de financiering is Agalev de mening toegedaan dat de forfaitaire huisvuilbelasting niet het beste systeem is.

In haar repliek heeft de minister het algemeen over de procedure, de eindverwerking met als uitgangspunt de best beschikbare technologie en de discussie over hergebruik en preventie.

Inzake de taakverdeling en de financiering kan volgens de minister de provincie een nuttige rol spelen, maar kan zij achter de optie staan om de vaste kosten te financieren vanuit de algemene middelen en achter het feit dat de prijs voor de burger niet mag verhogen. De minister ziet voor de provincies een coördinatie taak weggelegd.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

In de vergadering van 24 oktober wordt beslist om de behandeling van het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen stop te zetten en de voorstellen van resolutie af te wachten.

Hiermee wil ik aantonen dat het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 grondig werd besproken in de commissie voor Leefmilieu. En terecht, want er zijn weinig materies die vooraleer ze hier in het parlement worden behandeld, zoveel commotie hebben veroorzaakt, zowel in de gemeenten als in de provincies.

In de afgelopen weken hebben tientallen gemeentemandatarissen over alle politieke grenzen mij aangesproken over dit afvalstoffenplan. Ik ga uit van de veronderstelling dat zij u even goed hebben aangesproken.

Sta me tot slot toe vijf persoonlijke bedenkingen te formuleren. Ten eerste is iedere mandataris, zowel op gemeentelijk als op provinciaal vlak, sterk geïnteresseerd. Meer nog, er is zeker geen eenduidigheid in visie afhankelijk van de politieke familie waartoe de mandatarissen behoren. Ten tweede gaat iedereen wel akkoord over de rol van de gemeente inzake preventie, sensibilisering en inzameling. Ten derde gaat iedereen ook akkoord met de belangrijke rol van de overheid in de afvalsector. Ten vierde verzet niemand zich tegen de afschaffing van de forfaitaire huisvuiltaks. En ten vijfde verzet niemand zich tegen een grotere rol van de provincie. Als iedereen over deze vijf punten akkoord kan gaan, dan zijn we meer dan halfweg. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, afgaand op de aanwezigen in dit halfroond heb ik de indruk hier veeleer in de commissie voor Leefmilieu het woord te nemen. Het gaat hier nochtans om een bijzonder belangrijk debat, met name een debat met betrekking tot het afvalstoffenplan.

Dit debat werd in de voorbije weken en maanden op verschillende niveaus tegelijk gevoerd. Dit toont het belang ervan duidelijk aan. Ik verwijs in de eerste plaats naar het openbaar onderzoek waar alle Vlaamse burgers desgewenst hun inbreng konden geven en waarop ook de lokale besturen massaal hebben gereageerd. Niet minder dan 150 gemeenten hebben hun mening gegeven, iets wat uiteraard ook de provincies hebben gedaan. Ik verwijs ook naar het kerntakenoverleg dat tot nu toe buiten het parlement is verlopen, maar dat, naar ik veronderstel, ooit ook hier zal worden geagendeerd. Ik verwijs ook naar het overleg binnen de regering, onder meer in opvolging van het Zomerakkoord. Verder verwijs ik uiteraard ook naar de interessante hoorzittingen in onze commissie en

Malcorps

naar het overleg binnen de meerderheidsfracties dat uiteindelijk tot deze resolutie heeft geleid, alsook tot de eenparig genomen beslissing om dit voorstel van resolutie hier in deze plenaire vergadering te bespreken in de hoop hier tot een groot maatschappelijk debat te komen.

Het verheugt me dat we met de meerderheidsfracties tot een tekst zijn gekomen. Uiteraard hoop ik dat ook de andere fracties ons hierin zullen steunen.

Ondanks het feit dat het politiek overleg op verschillende niveaus tegelijk is verlopen, iets wat moeilijk anders kon, heeft het Vlaams Parlement toch het voortouw genomen. Als dan over deze tekst gestemd wordt, zullen we duidelijke lijnen kunnen aangeven in verband met het afvalbeleid in Vlaanderen.

De klemtonen die we willen leggen in het afvalbeleid, betreffen in de eerste plaats de afvalbeheerhiërarchie of de zogenaamde ladder van Lansink. De discussie hierover kan eindeloos blijven duren – ik maak me dan ook geen illusies. Wel hebben we een heel duidelijke politieke keuze gemaakt door te beslissen dat hergebruik de voorrang krijgt op recycling, dat scheiden en vergisten de voorrang krijgt op afvalverbranding en dat afvalverbranding de voorrang krijgt op storten.

Een andere belangrijke klemtoon is de producentenverantwoordelijkheid. In het voorstel van resolutie wijzen we op de federale bevoegdheid terzake. Hopelijk zal het signaal worden ontvangen en zal de federale overheid iets ondernemen.

We hebben ook een lange discussie gevoerd over de MBO's. Misschien is het nodig om daarover een afzonderlijk wetgevend initiatief te nemen en de discussie tot het thema te beperken. In geen geval mag een MBO neerkomen op een afzwakking of uitholling van de aanvaardingsplicht, noch ten koste van de gemeentebesturen gaan. Die aanvaardingsplicht vormt immers een belangrijke omzetting van het principe dat de vervuiler betaalt.

In de commissie stond recent de herziening van de MBO over gasolietanks op de agenda. Binnenkort hebben we het over de nieuwe MBO over oud papier. De bestaande MBO is de slechtste die we hebben. Hopelijk zal de nieuwe beter zijn. De discussie moet vlug worden gevoerd en misschien moeten we een aantal principes op een rijtje zetten zoals de SERV al deed.

In het voorstel van resolutie zijn ook de duidelijke, nieuwe afspraken met FOST Plus opgenomen. Die gaan onder meer over de verantwoordelijkheid van de verpakkingproducenten waarbij wordt bepaald dat alle verpakkingen met een groen punt moeten worden opgehaald via de PMD-inzameling.

Het voorstel bevat ook een hoofdstuk over de heffingen. Over de afvalheffingen waren we het vrij snel eens in de commissie. De heffing op de input – de tonnages afval die worden aangeboden voor eindverwerking – moet worden omgezet in een heffing op de output, de emissies en de residu's. Deze wijziging is belangrijk, want ze maakt een eerlijke arbitrage en afweging mogelijk tussen de verschillende wijzen van afvalverwerking. De heer Bex heeft het debat terzake wat aangezwengeld en het klopt dat er verschillende afvalverwerkingssystemen bestaan. Een wetenschappelijke afweging van de systemen is dan ook nodig en daarvoor moet in middelen worden voorzien. Belasten op output, emissies en residus heeft sowieso al een sturing tot gevolg waardoor de beste op de markt kan winnen.

Na de discussie in de media, werd ook in de commissie een discussie gevoerd over de afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting. Die komt er tegen 2007, het einde van de planperiode. Aan die beslissing hebben we duidelijk toegevoegd dat er een afweging moet komen van de volledige gemeentelijke fiscaliteit. Er moet een afweging komen van alle soorten forfaitaire belastingen, zowel van de verdoken, forfaitaire huisvuilbelastingen als van andere belastingen zoals de gezinsbelastingen en vestigingsbelastingen die al dan niet iets met het huisvuil te maken hebben.

Inzake de vaste kosten voor de afvalverwerking van huisvuil, denken we dat er grote inbreng nodig is van de bovenlokale bestuursniveaus. Dat kan de provincie zijn, maar onze fractie denkt veeleer aan het Vlaams Gewest. De besprekingen over de samenwerkingsovereenkomst zijn nu op kruissnelheid en deze bepaling zou daarin kunnen worden opgenomen. Ook het subsidiebesluit over gemeentelijke afvalinvesteringen biedt mogelijkheden. Hoe alles moet worden georganiseerd, hebben we opengelaten in het voorstel van resolutie, maar het is in elk geval belangrijk dat de gemeenten hulp krijgen van bovengemeentelijke besturen.

Inzake de variabele kosten is het van belang om te onderzoeken of het principe dat de vervuiler betaalt, maximaal wordt toegepast. Ook de mensen die huisvuil produceren en buitenzetten, moeten worden geresponsabiliseerd. We zoeken naar een

Malcorps

zo uniform mogelijk diftar-model. In het voorstel van resolutie wordt bepaald dat een aantal vuilzaken kunnen worden vrijgesteld om sociale redenen. In de tekst werd ook opgenomen dat de gemeentelijke autonomie altijd een rol moet blijven spelen.

Een ander belangrijk principe dat werd opgenomen in het voorstel van resolutie, is dat over de zelfvoorziening of het nabijheidsbeginsel. Er is ook gewezen op het ontwikingsgedrag. Er wordt heel wat Vlaams afval uitgevoerd naar Wallonië of het buitenland. We mogen niet belanden in 'afvaltoerisme'. Dat kan worden ondervangen door een aanpassing van de afvalheffingen of door een systeem van afvalverwerkingscertificaten zoals voorgesteld door de MINA-raad. We hebben ons daar nog niet over uitgesproken. De boodschap aan de Vlaamse regering is dat dit moet worden opgevolgd.

We hebben gediscussieerd over de rol van de overheid en de privé-sector. In het voorstel van resolutie zijn de grote lijnen vastgelegd. Het afvalbeleid moet in handen blijven van de overheid. Dat is een vingerwijzing naar de gemeenten die niet alleen aparte afvalbeheerstaken, maar ook beleidstaken willen privatiseren. Op vlak van de uitvoering van het afvalbeleid moeten taken aan privé-partners worden gegeven en daar moeten duidelijke afspraken over worden gemaakt.

De moeilijkste discussie was die over de kerntaken. Ons voorstel bepaalt dat er een verdere evaluatie moet zijn van de taakverdeling tijdens de planperiode. We zijn het erover eens dat de coördinerende rol van de provincie moet worden versterkt. In die zin moet er voor het zomerreces een aanpassing komen van het afvalstoffendecreet. We kiezen voor een overlegmodel. Gemeenten, provincies en intercommunales moeten zoveel mogelijk overleg plegen in het kader van de provinciale overlegplatforms. De provincies moeten een aantal beslissingen kunnen nemen, maar anderzijds behouden gemeenten en intercommunales een zekere autonomie. Ze kunnen in beroep gaan bij de minister die dan een eindoordeel moet vellen. De drempel om beroep aan te tekenen ligt niet te hoog.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer Malcorps, er wordt veel onduidelijkheid gecreëerd. De meerderheid is het over dit punt ook niet eens. De

sp.a bedankte tijdens het debat in de commissie voor de coördinerende rol van de provincies en verkiest een sturende rol. In het voorstel van resolutie staat dat er voor het zomerreces een aanpassing moet komen van het decreet. Het huishoudelijk afvalstoffenplan gaat echter nu al in. Komen we dan niet hopeloos te laat om het nog allemaal te kunnen sturen ? De rol van de provincie blijft onduidelijk, en dat is onze bekommernis.

De heer Johan Malcorps : Ik vind van niet. De discussie is nog niet afgesloten. Het kerntakendebat moet nog in het parlement worden gevoerd. Er zijn een aantal duidelijke opties in het voorstel van resolutie opgenomen. Dat betekent dat het afvalstoffendecreet zal moeten worden aangepast. We stellen duidelijk dat de coördinerende rol van de provincies moet worden versterkt. Er moet zoveel mogelijk worden overlegd met de gemeenten en de intercommunales. Die kunnen eventueel in beroep gaan tegen bepaalde beslissingen. De minister moet dan een eindoordeel vellen. Dat is een duidelijke procedure.

Er mag ook niets worden veranderd aan het eigendom of beheer van de afvalverwerkingsinstallaties tijdens de planperiode. Dat was een bekommernis van de intercommunales die naar voren is gekomen tijdens de hoorzittingen. We komen daaraan tegemoet.

We hebben al een lange weg afgelegd, maar de discussie is nog niet afgerond. Het parlement speelt zijn rol door een krachtige aanbeveling te doen. Ik neem aan dat de regering ons zal volgen. Het afvalstoffenplan zal ingaan op 1 januari 2003.

Ik heb de grote lijnen van het afvalbeleid uiteengezet. Voor sommige punten is er een bijsturing geweest. We staan in Vlaanderen heel ver inzake het afvalstoffenbeleid. We spelen daarin een voortrekkersrol. Zelfs op internationaal vlak moeten we niet blozen.

Grotendeels worden de ambitieuze punten van het afvalstoffenplan hernomen. Toch zijn er een aantal niet onbelangrijke nuanceverschuivingen die we via dit voorstel aanbevelen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de heer Malcorps heeft een goed overzicht gegeven van de inhoud van het voorstel.

Lachaert

Daardoor kan ik me beperken tot een tweetal essentiële elementen.

De bespreking op de diverse beleidsniveaus staat niet altijd garant voor duidelijkheid en goede overeenstemming. Net zoals andere parlementsleden heb ik het daar soms moeilijk mee. Degenen die zich elke dag met een bepaalde problematiek bezighouden worden soms plots geconfronteerd met zeer vreemde zaken. We hebben daar onze bedenkingen bij.

Het nieuwe uitvoeringsplan voor de huishoudelijke afvalstoffen dat aan het Vlaams Parlement werd overgemaakt, staat uiteraard niet op zichzelf. Het bouwt voort op het voorgaande plan, waarvan ons een evaluatie werd overgemaakt. We kunnen niet zeggen dat we het inzake afval slecht doen, wel integendeel. Vlaanderen is voor wat betreft de selectieve ophaling koploper in Europa. Dat is niet enkel een stelling van Agalev, ze wordt bevestigd door de VLD.

De doelstellingen van het vorige uitvoeringsplan werden in belangrijke mate gerealiseerd of zelfs overtroffen. Het rapport is zeer goed. De vraag is natuurlijk of de leerling nog beter kan. Mijn fractie is van oordeel dat alles voor verbetering vatbaar is. Het nieuwe plan kan er een rol in spelen.

Hoewel de hoeveelheid gerecycleerd ingezameld materiaal blijft stijgen, stijgt de totale afvalberg. Er wordt nog steeds meer afval geproduceerd en het wordt op een meer ecologische wijze verwerkt. Het gaat dus om een 'end-of-the-pipe'-werking. Daarboven kunnen we tekorten optekenen op het vlak van de reële taakstellingen inzake afvalpreventie en materiaalkeuze. De aanvaardingsplicht en het principe 'de vervuiler betaalt' werden nog onvoldoende gerealiseerd. Ook kunnen er nog vragen worden gesteld bij het uitvoeren van afvalstromen zonder garantie dat ze elders op een even optimale wijze worden verwerkt.

Daarnaast bestaat er ook nog een fundamentele discussie over de financiering van het afvalbeleid, het soort belasting dat wordt toegepast en de taakstelling inzake de afvalophaling en -verwerking in het kader van het kerntakendebat. Ik hoop dat we hiervan nu niet de eindversie ter bespreking voorgelegd krijgen, maar dat het parlement ook nog zijn rol kan spelen.

Het parlement wenst een aantal aanbevelingen te doen aan de regering. Het voorstel van resolutie

stelt een evenwichtig geheel van maatregelen voor. Ik zal me beperken tot de twee elementen die mijn fractie na aan het hart liggen, namelijk de financiering en de taakverdeling.

Het afvaldomein is een van de weinige gebieden waar vooral wordt gewerkt met regulerende heffingen. Er worden belastingen geheven volgens het systeem dat het meest milieuvriendelijk gedrag bestraft. Dit gebeurt onder andere door de gemeentelijke overheid. Steeds meer gemeenten belasten hun burgers op de effectief aangeboden hoeveelheid restafval. De afvalbelasting per ton op het gewestelijk niveau neemt eveneens toe naarmate men op een minder milieuvriendelijke wijze verwerkt.

De resultaten van dit instrument zijn dan ook merkbaar. De hoeveelheid restafval daalt en de hoeveelheid materiaal dat voor recycling wordt aangeboden, neemt steeds toe. Het gevolg van dit doeltreffend instrument is dan ook dat steeds meer gemeenten de forfaitaire huisvuilbelasting afschaffen ten voordele van de regulerende belasting.

Dit soort belasting kan natuurlijk ook het slachtoffer worden van het eigen succes, aangezien de opbrengst daalt naarmate de doelstellingen worden bereikt. Als de totale afvalberg niet daalt, kan dat voor problemen zorgen voor de financiering van ons beleid. Het VLD-standpunt is dan ook dat eerst beide instrumenten zouden worden geëvalueerd, alvorens te beslissen over de afschaffing van de forfaitaire afvalbelasting.

Naast de financiering is er ook het milieu-aspect dat niet mag worden verwaarloosd. Een slagzin blijft natuurlijk goed in het geheugen hangen, maar de toepassing ervan in dit specifieke werkdomein is niet zo eenvoudig. Het principe is 'de vervuiler betaalt'. De heer Malcorps heeft dat al gezegd. Dat is het basisprincipe. Die vaste kosten zijn een ander gegeven, maar we moeten oppassen met het brengen van de boodschap dat het gratis is. De mensen worden dan immers niet meer aangespoord om op een ecologisch verantwoorde en selectieve manier met hun afval om te gaan. De boodschap wordt snel omgezet van het financiële aspect naar het milieu-aspect en dat mag onze bedoeling niet zijn. Ik vraag me wel af of het sociaal rechtvaardig is dat de groep van de tweeverdieners, die gemakkelijk fiscaal is aan te pakken, het allemaal zal moeten betalen in de toekomst.

Ik zal nu even ingaan op de taakverdeling tussen de gemeenten en de provincies binnen het afvalbeleid. Het is duidelijk dat de provincies een grotere

Lachaert

rol wensen te spelen bij de verwerking van het huishoudelijke afval. Bovendien wensen ze mee te werken aan de ophaling. Sommige provincies zijn daar al meer actief mee bezig dan andere. Dat bleek tijdens de hoorzitting. Verschillende aspecten hiervan passen natuurlijk in het kerntakendebat waarin alle bevoegdheden en niveaus worden bekeken. Dit debat nu voeren en enkel naar aanleiding van een uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval, zou niet getuigen van goed bestuurlijk beleid.

Ik kan alleen maar vaststellen dat de gemeenten sinds mensenheugenis een primordiale rol hebben gespeeld in de ophaling en de doorvoer van huishoudelijk afval. De resultaten bewijzen vandaag nog steeds dat ze die rol niet slecht hebben gespeeld en dat ze voor de burger een gemakkelijk en rechtstreeks aanspreekpunt zijn, daar waar contact met de burger van levensbelang is om het afvalbeleid te laten lukken.

Andere actoren kunnen pas een rol vervullen indien de gemeenten falen in het uit te voeren beleid dat in het uitvoeringsplan is vastgelegd. Op zich is er niets tegen een coördinerende en proactieve rol van de provincies, zolang die rol voor een meerwaarde zorgt in het beleid. Die meerwaarde moet dan wel worden bepaald binnen de termijnen die worden voorgesteld in deze resolutie. Alle actoren moeten zich bezighouden met de taken die ze aankunnen en waarvoor ze de nodige knowhow in huis hebben.

Mevrouw de minister, ik wil uw aandacht vestigen op het wetsontwerp over de ecotaks en de ecoboni dat eigenlijk al moest zijn goedgekeurd in de Kamer. Het is nu blijkbaar naar de Raad van State gestuurd en het zal waarschijnlijk donderdag of vrijdag in de Kamer worden goedgekeurd. Door dit ontwerp wordt het systeem van vrijstelling van de ecotaks op basis van de percentages gerecycleerde verpakkingen omgevormd tot een stelsel van vrijstellingen op basis van de percentages gerecycleerde vezels die in verpakkingen aanwezig zijn.

Het KB bepaalt dit percentage voor de meeste drankverpakkingen op 50 procent. De toepassing van dit nieuwe systeem zal waarschijnlijk een ernstige invloed hebben op de inzameling van drankverpakkingen, zoals dit nu door FOST Plus gebeurt, kennelijk met groot succes. Het zou dan ook jammer zijn dat deze resultaten worden gehypothecerd door het nieuwe, nochtans goedbedoelde stelsel. Het is voor onze fractie dan ook van belang dat hierover met het Vlaams Gewest, dat het beleid

op dit terrein moet voeren, ernstige afspraken worden gemaakt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de voorliggende resolutie bevat uiteraard heel wat positieve elementen. Er zijn heel wat voorstellen waar wij ons voor 100 procent achter kunnen scharen. Anderzijds stellen we vast dat in de resolutie definities worden gebruikt waarvan we op zijn minst kunnen zeggen dat ze onvolkomen zijn. We vinden ook bepaalde tegenstrijdigheden terug. Sommige dingen zijn volgens ons ook onvoldoende gedefinieerd. De eindconclusie blijft dat wij in grote mate achter deze resolutie staan, wat niet belet dat ik toch enkele opmerkingen wil maken bij de tekst.

Met betrekking tot de verfijning van de ladder van Lansink heb ik twee opmerkingen. Ten eerste zijn wij uiteraard zeer verheugd dat bij de voorbereidingssystemen nu ook het systeem van stomen werd toegevoegd. Ik denk dat dat inderdaad een systeem is dat in de toekomstige technische evoluties zijn rol zal gaan spelen. Anderzijds vinden wij dat in de voorgestelde verfijning het aspect van de verbranding te weinig gespecificeerd is. Er wordt te weinig onderscheid gemaakt tussen hoogcalorisch en laagcalorisch en tussen verbranding met en zonder energierecuperatie.

Met betrekking tot de onvolkomen definities wil ik een voorbeeldje geven in verband met de kringloopcentra. Er staat geschreven dat kringloopcentra zich moeten bezighouden met afvalpreventie. We hadden daar liever de term producthergebruik zien staan. Voor ons betekent afvalpreventie ervoor zorgen dat er in meubels geen of zo weinig mogelijk delaminaten en composieten zitten. Wat de rol van de kringloopcentra betreft, komt het er dan op aan dat meubels met zo weinig mogelijk delaminaten en composieten enkele keren zouden worden hergebruikt. Er is dus een verschil in de definitie.

We zijn ook heel verheugd over het feit dat het internaliseringsprincipe tot tweemaal toe in de teksten is opgenomen. Het internaliseringsprincipe was voor de regering in het Zomerakkoord ook de leidraad voor het toekomstige afvalbeleid van Vlaanderen. Het afvalstoffenplan handelt over de toekomst, over de volgende jaren. Wij vinden dat dit principe, dat toch in een regeringsverklaring is aanvaard, eigenlijk te weinig expliciet terug te vinden is in de plannen die worden gemaakt voor de volgende 5 jaren. Wij vinden dat de teksten conse-

Bex

quenter zouden moeten zijn wat het internaliseringsprincipe betreft, omgezet dan in producentverantwoordelijkheid. We vinden dat te weinig terug in het afvalstoffenplan.

In dat afvalstoffenplan heeft men het wel eens over soorten afval, soorten producenten en soorten vervuilers. Voor ons is afval eigenlijk altijd afval, een producent is een producent en een vervuiler is een vervuiler. Soms heb je de indruk dat de ene vervuiler wat meer vervuiler is dan de andere, dat de ene producent wat meer producent is dan de andere en dat sommige afvalstromen meer afval zijn dan andere stromen. In het plan staat dat er bij de afvalkosten geen afwenteling mag gebeuren op de gemeenschap en op de gemeenten ten gevolge van de producentverantwoordelijkheid. Wij zeggen dat het ook geen klein beetje afwentelen mag zijn. Nochtans vinden we dat af en toe toch nog terug : men zegt namelijk dat men niet alles kan terugrekenen.

Wat ook werd vastgesteld bij de discussie in verband met het afvalstoffenplan, is dat er voor Vlaanderen toch een vrij grote handicap bestaat om tot een doeltreffend beleid te komen. Dat vertaalt zich in de bevoegdheid die Vlaanderen heeft, en dan meer specifiek de bevoegdheid met betrekking tot preventie en prijsbeleid.

Nu bijna iedereen in dit parlement confederalist is geworden, moeten bij een volgende staatshervorming de aspecten preventie en prijsbeleid, en zeker deze gerelateerd aan de Vlaamse bevoegdheden afval en milieu, op tafel komen en worden overgeheveld.

Op termijn moeten alle afvalstromen vatbaar zijn voor de aanvaardingsplicht, omdat op die manier de consequente lijn van het internaliseringsprincipe wordt doorgetrokken.

We zijn er niet tegen dat alles met een groen label bij het PMD-afval hoort. Het is een goed uitgangspunt, maar we vrezen dat de sorteertechnieken vandaag niet zover zijn gevorderd dat alles wat in die PMD-zakken terecht komt op een efficiënte en ecologische manier kan worden gesorteerd. We pleiten ervoor dat in afwachting van het scheiden van de afvalstromen, de gemeenten de gelden die FOST Plus ontvangt voor de producten met een groen punt, die niet selectief ingezameld worden, terugkrijgen. Tenslotte hebben de burgers die kosten al betaald bij de aankoop van de producten.

Vorig jaar hebben we tijdens de begrotingsbesprekingen het stomen aangekaart. We zijn verheugd dat in de resolutie is opgenomen dat de VITO en anderen zullen onderzoeken of die techniek is aangewezen.

De heffingen willen we niet beperken tot de output, maar verbinden aan concrete milieudoelstellingen.

Ik ben geen groot voorstander van gesofisticeerde diftarsystemen. Het is meer dan voldoende als het gewicht van de diftarzakken min of meer gelijk is. Als dat moet worden ingevoerd op een containerpark om bepaalde stromen te meten, dan kan dat voor ons. In andere gevallen vinden we het diftarsysteem een verloren kost. We zijn voorstander van het afschaffen van de forfaitaire belasting, maar we willen toch waarschuwen dat het invoeren van een diftarsysteem een nieuwe forfaitaire som creëert. Zo'n systeem kost 800 tot 1.200 frank per jaar voor een gezin.

We hebben ons niet willen mengen in de discussie over de bevoegdheidsverdeling en de eventuele taken van de provincie. Iedereen is ervan overtuigd dat de privé-sector steeds meer taken zal opnemen. De aanvaardingsplicht en een consequent doorgevoerde internalisering zullen die rol nog vergroten. Voor ons is het essentieel dat de overheid zorgt voor goede regels en afspraken met de privé-sector inzake verwerking, ophaling en sortering van afval.

Vlaanderen is bij de beste selectieve inzamelaars. Dat staat in dit voorstel van resolutie. Sinds 1996 gebeurt in de meeste gemeenten een ver doorgedreven selectieve inzameling. Wat in het afvalstoffenplan ontbreekt, is wat er gebeurt met die selectief ingezamelde afvalstoffen. Ik hoop dat er aan dit plan een hoofdstuk wordt toegevoegd dat zegt hoe de overheid moet nagaan waar de selectieve afvalstromen naartoe gaan. Ik heb in elk geval geprobeerd om de voorbije drie maanden alle bevoegde instanties hierover een zinnig woord te ontlokken. Ik heb geen resultaat geboekt. Ik heb wel brieven ontvangen, en krijg daaruit de indruk dat veel van het in Vlaanderen selectief ingezamelde materiaal wordt verbrand. Dat is vooral voor de plastics het geval. Ik hoop dat het niet waar is. Ik hoop verder dat in het afvalstoffenplan de krijtlijnen voor de controles worden uitgezet. We moeten vat krijgen op wat er met dat selectief ingezameld afval gebeurt. Het zou zonde zijn dat de burgers enorme inspanningen leveren ten voordele van het milieu, maar dat die inspanningen achteraf teniet worden gedaan. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : In de ladder van Lansink staat preventie bovenaan. Dat is het belangrijkste. Uiterekend dat aspect is een federale materie, want het hangt samen met productnormering en dergelijke. We zijn niet bevoegd. Naar aanleiding van de overeenkomst over de verpakkingen en FOST Plus ontstond er veel gebakkelei. Ook de Raad van State werd daar toen bij betrokken. Toen kwam dat probleem ook naar voren. Uit de verschillende milieubeleidsvereenkomsten blijkt echter dat het gewest en de producenten afspraken maken, met inbegrip van afspraken over preventie. Gelukkig is dat zo. In de meeste MBO's is een hoofdstuk preventie opgenomen.

Vele MBO's zijn dikwijls ook intergewestelijke samenwerkingsovereenkomsten waarin afspraken over preventie aan bod komen. Op federaal of confederaal niveau wordt de zaak dus al enigszins aangepakt. We moeten wel goed nadenken over de manier waarop het gewest via het overleg met de andere gewesten inzake preventie nog meer kan doen. Tenzij het federale niveau echt in actie komt en een echt preventiebeleid zou gaan voeren, moeten we daaraan iets doen. De bezorgdheid van de heer Bex is terecht : een volwaardig afvalbeleid is onmogelijk als we er niet in slagen om inzake preventie rechtstreeks of onrechtstreeks maatregelen te nemen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik had gehoopt dat hier over het afvalbeleid zou worden gediscussieerd. Straks staat dat probleem bovenaan de agenda van de gemeentelijke en provinciale begrotingsbesprekingen. Het is daarom spijtig dat het debat hier niet wordt gevoerd. In de commissie is uitgebreid gediscussieerd. De meerderheid heeft er een voorstel van resolutie neergelegd over het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007. We vinden het een degelijk plan. De mensen van de OVAM die daaraan hebben meegewerkt, danken we voor hun inspanningen.

De meeste reacties die tijdens het openbaar onderzoek zijn geuit, zijn positief over het ontwerp. Men waardeert de structuur en overzichtelijkheid van het plan. De grote meerderheid is ook lovend over de algemene doelstellingen en de strategie die in het plan liggen vervat. In het plan heeft men aandacht voor een duurzaam afvalbeheer. Grote, maar ook kleine problemen komen aan bod. Het plan is opgebouwd op basis van de huidige toestand. Er is

geen sprake van een breuk met het vorige plan. Dat was niet nodig, want het vorige plan heeft het afvalbeleid in Vlaanderen een stevige duw in de goede richting gegeven.

In contrast met het algemene oordeel moeten we vaststellen dat zowel tijdens het openbaar onderzoek, als in de commissie en tijdens het maatschappelijk debat, de discussies over het uitvoeringsplan zijn verengd tot de items 'forfaitaire belastingen' en 'provinciale structuur'. Deze optie kent voor- en tegenstanders, elk met hun eigen argumenten.

Vooraf op actie 3, de herverdeling van de taken tussen de gemeenten en de provincies, zijn heel wat reacties en fundamentele bemerkingen gekomen. Aangezien deze herverdeling ook hier het zwaartepunt van de discussie vormt, zal ik hier straks nog even op terugkomen.

Eerst zou ik het beleid inzake afvalpreventie en selectieve inzameling even in een ruimer kader willen plaatsen. We mogen trots zijn op dit beleid. In Europees verband staat het Vlaams afvalbeleid aan de top. Nergens anders wordt de restfractie zo sterk door een selectieve inzameling teruggedrongen. Elke verandering moet dan ook op een verbetering gericht zijn.

De afgelopen jaren hebben heel wat gemeenten een creatief preventie- en sensibiliseringsbeleid gevoerd. De meest geïnspireerde gemeenten hebben hun beleid steeds verder verfijnd en bijgewerkt. Op veel plaatsen heeft dit beleid duidelijk vruchten afgeworpen. Preventie en sensibilisering blijven gemeentelijke taken. Ons inziens moeten de gemeenten een stevige financiële stimulans krijgen om dit actieve preventiebeleid voort te zetten. Om de werking van de kringloopcentra verder uit te bouwen, willen we de drievoudige functie van deze centra stimuleren. Deze drievoudige functie omvat de afvalpreventie, de sociale tewerkstelling en het leveren van verbruiksgoederen aan een lage prijs.

We hebben vastgesteld dat het inzamelen van afval kan en moet verschillen van plaats tot plaats. De toestand in de buitenwijken van een landelijke gemeente verschilt van de situatie in een stad met hoogbouw en met een dichte bebouwingsgraad.

De inzameling moet in de toekomst een gemeentelijke bevoegdheid blijven. Het betreft hier immers een lokale handeling, die zich letterlijk van deur tot deur afspeelt. We hebben vastgesteld dat de gemeenten de inzameling en de verwerking niet langer alleen de baas kunnen. Dit heeft een sluipende privatisering tot gevolg. Deze bezorgdheid indachtig

Maes

tig, heeft de Vlaamse regering in het kader van het zogenaamde Zomerakkoord een duidelijk standpunt ingenomen met betrekking tot het onderdeel 'afvalbeleid' van het kerntakendebat. De sp·a heeft zich steeds collegiaal achter het Zomerakkoord geschaard. De tekst van het Zomerakkoord stelt het volgende: 'In het lopende kerntakendebat zal de Vlaamse regering inzake het afvalbeleid het volgende standpunt verdedigen. Ten eerste, het Vlaams Gewest stuurt het beleid. Ten tweede, de provincie organiseert en coördineert de eindverwerking. Ten derde, de gemeente sensibiliseert en zorgt voor de ophaling en inzameling.'

Wat de precieze invulling van de provinciale rol, in het Zomerakkoord als organiserend en coördinerend omschreven, betreft, is ondertussen al heel wat verwarring ontstaan. Het specificeren van een aantal vage termen en omschrijvingen zou een deel van deze misverstanden kunnen oplossen. Onder coördinatie verstaan we een bindende sturing. In het geval van een consensus of indien een gemeente of een intergemeentelijk samenwerkingsverband in gebreke blijft, kan de organisatie verder gaan dan enkel een bindende sturing. Net zoals nu het geval is, moet dit alles uiteraard binnen het door het Vlaams Gewest uitgetekend algemene kader gebeuren.

Door de provincie een coördinerende rol toe te vertrouwen, kan ze een kader scheppen dat ons toelaat een betere capaciteitsplanning van de eindverwerking te realiseren. We streven hierbij uiteraard naar een maximalisatie van de preventie en van de recuperatie. Wat de afvalstromen betreft, moeten we een ecologisch en sociaal-economisch verantwoordelijk gevoel creëren. Dit moet tot een beter beheer van de gemeenschapsmiddelen leiden.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

We pleiten voor een versteviging van de coördinerende rol van de provincies. We willen dat hierover nog voor het zomerreces van 2003 duidelijkheid ontstaat.

Wat het uittekenen van het kader en het verlenen van vergunningen betreft, blijft het Vlaams Gewest een belangrijke rol spelen. Op deze manier willen we voorkomen dat de provincies al te vaak rechter en betrokken partij worden.

Ook met betrekking tot de heffingen willen de meerderheidsfracties een aantal veranderingen doorvoeren. De bevolking moet van een te dure zakkenprijs en van een forfaitaire afvalheffing worden verlost. De afvalkosten moeten eerlijk over de hele bevolking worden verdeeld. Het nodige geld moet dan ook uit de algemene middelen komen. De algemene middelen worden immers op basis van inkomsten geïnd. De forfaitaire heffingen, of ze nu afvalheffingen of milieuheffingen heten, zijn niet eerlijk en moeten dus verdwijnen. Er mag wel een bepaalde zakkenprijs worden gevraagd om preventie en selectieve inzameling te stimuleren.

Sommigen gaan ervan uit dat het Vlaams Gewest niet bevoegd zou zijn om de provincies te machtigen een opcentiem te heffen op de personenbelasting. Er zijn echter voldoende argumenten om het tegendeel aan te nemen. De gewesten zijn immers exclusief bevoegd voor de algemene financiering van de gemeenten, de agglomeraties en de provincies. De gewesten hebben de zogenaamde impliciete bevoegdheden. Hierdoor kunnen de gewesten optreden indien dit nodig is voor de uitwerking van hun eigen bevoegdheden die een gedifferentieerde aanpak kunnen gebruiken en vrijwel geen invloed hebben op de federale aangelegenheden. De voorgestelde wijziging beantwoordt goed aan de voorwaarden om gebruik te maken van deze impliciete bevoegdheden. We gaan er dan ook van uit dat het mogelijk is om deze voorstellen tegen het einde van de planperiode in beleid om te zetten.

Ten slotte wil ik benadrukken dat dit voorstel van resolutie belangrijk is voor ons. Naast het prioritair werk maken van een producentenverantwoordelijkheid, het afschaffen van de forfaitaire huisvuilbelasting, de coördinerende en sturende rol van de provincie willen we de leden erop wijzen dat het huishoudelijk afval slechts 10 percent bedraagt, terwijl het bedrijfsafval 90 percent bedraagt. Er is dus nog zeer veel werk aan de winkel. De weg is nog zeer lang. (*Applaus bij de sp·a en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Er is eensgezindheid gegroeid over het afschaffen van de forfaitaire huisvuilbelasting. Dat is een belangrijke verworvenheid. Dat betekent echter niet dat we dit geld zomaar kunnen wegschenken. Er zal iets in de plaats moeten komen. Daarover moeten we nog verder van gedachten wisselen. Wat de vaste kosten betreft, denken we aan bovengemeentelijke overheden. Wat de variabele kosten betreft, zal het principe dat de vervuiler betaalt toch moeten worden doorgerekend in de zakkenprijs. Om sociale rede-

Malcorps

nen is het gratis geven van een aantal zakken volledig te verdedigen. Maar toch zal men via een diftarsysteem de kostprijs enigszins moeten doorrekenen. De afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting is geen geschenk. Dit zal ergens moeten worden gerecupereerd, ofwel via de vaste kosten, ofwel via de variabele kosten.

De heer Jacky Maes : Het is onze visie dat de inzameling en de sensibilisering ten behoeve van de gemeenten en de bevolking moeten worden betaald via de zakkenprijs. De stimulans voor verdere preventie door de gemeenten moet hierin bestaan dat wie op het einde van die periode onder die grens van 150 kilogram restafval per inwoner zit, wordt beloond en wie boven de grens zit, wordt bestraft. Dat moet de gemeenten stimuleren om verder aan preventie te doen. De kosten gemaakt voor de verwerking – ongeacht op welk niveau dat gebeurt, maar zeker niet alleen op het niveau van de gemeenten – moeten worden betaald via de algemene middelen. Daar kan de provincie een rol in spelen, door een opcentiem of een andere vorm van belasting te heffen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, we hebben dit debat grondig gevoerd in de commissie voor Leefmilieu. Het was een heel boeiend debat, waarin diverse meningen aan bod konden komen en waar in een open sfeer werd gepraat. Het eindresultaat hiervan is een goed voorstel van resolutie.

De heer Maes wees er daarnet reeds op. De eigenlijke inhoud van het afvalstoffenplan – de vraag hoe men een afvalbeleid voert en wat de doelstellingen zijn – is wat ondergesneeuwd geraakt door twee belangrijke discussiepunten. Het eerste was het kerntakendebate, met de vraag wat de rol is van de provincies en van de gemeenten in het hele afvalbeleid. Het tweede was de financiering. Enerzijds dacht iedereen daarbij enigszins in de richting van het verlaten van de forfaitaire afvalbelasting. Anderzijds moet het principe dat de vervuiler betaalt, voldoende aan bod komen.

Deze twee discussiepunten hebben ook iedereen beroerd die op een of andere manier met afval te maken had. Dat zijn dan de gemeenten, de intercommunales, de provincies, maar ook alle actoren op de afvalmarkt. Iedereen heeft zich daar dus wel over uitgesproken. Dat is ook gebleken tijdens de

hoorzitting en tijdens het openbaar onderzoek. Het ging dus vooral over die twee punten.

Laten we echter toch niet vergeten dat de gemiddelde Vlaming vooral geïnteresseerd is in het feit dat zijn afval op een goede manier wordt opgehaald en dat hij de zekerheid heeft dat als hij iets selectief inzamelt, het ook selectief verwerkt wordt en dus gerecycleerd wordt. Die garantie wil hij hebben. Hij wil ook goed weten met wie hij kan communiceren als het over afval gaat. Dat moet uiteindelijk ook de bezorgdheid zijn van het beleid.

De hoogste prioriteit van het afvalstoffenplan, zoals dat wordt verwoord in de tientallen actiepunten, blijft het voorkomen van afval, ervoor zorgen dat het afvalbeleid op een goede manier georganiseerd is en dat het betaalbaar blijft voor de burger. We hopen dan ook dat het afvalbeleid in de volgende jaren via die verschillende actiepunten verder kan worden aangescherpt. Verschillende collega's hebben al aangegeven dat het afvalbeleid eigenlijk op een zeer goed spoor zit. We scoren daar relatief goed mee, ook in internationaal perspectief.

Zoals u allen weet, is het nieuwe plan inzake huishoudelijke afvalstoffen nog niet definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering. Ik ga ervan uit dat dit binnenkort zal gebeuren, liefst voor het einde van het jaar. Ik kan in ieder geval verzekeren dat dit voorstel van resolutie zeker een goede insteek is om de uiteindelijke goedkeuring van dit plan te bekomen. Ik zou bijna zeggen : het gezond verstand van het parlement zal de regering zeker helpen om tot een juiste formulering te komen van de inderdaad wat onduidelijke formulering die is opgenomen in het Zomerakkoord.

Mijnheer Maes, dat was eigenlijk geformuleerd als 'de Vlaamse regering geeft deze insteek in het kerntakendebate'. Dan volgen de drie punten die u hebt vermeld. In de definitieve versie van het plan inzake huishoudelijke afvalstoffen moeten we inderdaad een duidelijkere formulering opstellen. Ik denk dat dit voorstel van resolutie ons daarin zeker zal helpen.

Er staan een aantal aanbevelingen in die ook volledig passen in de hoofdlijnen van het afvalstoffenplan. Ik zal ze niet allemaal overlopen, maar wat ik wel belangrijk vind, is de aanbeveling in verband met de verfijning van de ladder van Lansink. Daar moeten we dus verder in gaan. Ook de verwijzing naar de productverantwoordelijkheid en de aanspreekplichten zullen we verder uitwerken. Dat

Dua

is trouwens al voor een stuk gebeurd via de goedkeuring van het nieuwe Vlarea.

Er is ook een voorzet gegeven naar de verdere onderhandelingen inzake FOST Plus. Het is zeer goed dat het parlement als het ware een eerste insteek geeft voor die onderhandelingen, die moeilijk beloven te worden.

Mijnheer Bex, uw bezorgdheid over wat er gebeurt met alles wat gerecycleerd moet worden, zullen we zeker meenemen in de onderhandelingen. Uw vragen hebben ook al aanleiding gegeven tot heel wat opsporingswerk. Het is misschien wel erg dat ik dat zo moet zeggen. Hoe dan ook, het zal ook zeer duidelijk mee worden opgenomen in de onderhandelingen met FOST Plus. (*Opmerkingen van de heer Jos Bex*)

Mijnheer Bex, geef me nog wat meer tijd, maar uw pertinente vragen zullen in elk geval moeten leiden tot pertinente antwoorden. Anders is er iets grondig mis, en moeten we dat ook opnieuw bekijken. Het voorstel van resolutie geeft in ieder geval een zeer goede synthese van de discussie over de financiering en de taakverdeling.

Ik wil nogmaals herhalen dat ikzelf en de Vlaamse regering ervan overtuigd zijn dat een forfaitaire afvalbelasting niet zo'n goede belasting is. Persoonlijk sta ik er ook volledig achter om te zeggen dat dit een niet-sociale belasting is en een niet-regulerende belasting. In die zin kan ik me volledig vinden in de aanbeveling dat we moeten gaan naar een afschaffing van die forfaitaire huisvuilbelasting. Daarbij moet echter ook worden gekeken naar de juridische mogelijkheden. De autonomie van de gemeenten moet hier ook een rol spelen. Als het echt als principe wordt opgenomen door de Vlaamse overheid, is het uiteraard ook de taak van de gemeenten om daarin mee te gaan.

Het tweede belangrijke principe, namelijk 'de vervuiler betaalt', moet ook ten volle kunnen spelen. Dit zal ook zeer uitdrukkelijk worden meegenomen in het definitieve plan. Dat staat trouwens nu reeds in het ontwerp. Door vrijstellingen kunnen er wel sociale correcties gebeuren. Zo kunnen bepaalde categorieën van burgers gratis zakken ter beschikking krijgen.

Over de taakverdeling is in de tekst van de resolutie een heel goede synthese gemaakt. Het is inderdaad nuttig dat er duidelijkheid komt over de rol van de provincies. Met deze tekst wordt gepleit voor een grotere coördinerende rol van de provin-

cies, wat in bepaalde gevallen een oplossing kan zijn voor sluimerende conflicten. De gemeenten moeten echter altijd de kans krijgen in beroep te gaan tegen de provincie.

De gemeenten maken trouwens een goede beurt op het vlak van het afvalbeleid. Het is dankzij hen dat we zover staan, en voor mij zijn ze een heel belangrijke actor in het afvalbeleid.

Ik zal deze resolutie opnemen in de discussie die we de komende dagen gaan voeren over het afvalstoffenplan. Ik hoop dat de regering in al haar wijsheid het parlement volgt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

– *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

VERZOEKSCHRIFT betreffende de aanwerving van werknemers met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur
– 1443 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme over het verzoekschrift betreffende de aanwerving van werknemers met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Mevrouw Gardeyn, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Declercq, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.34 uur.*
